

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३६२७

Title लघुशतिका टीका मार्कण्डेय
पुराणे

Author ५

Extent ६४ Age ५

Subject परम प्रहत्मा

३६२७

श्रीमद्वेदिक देवसुतवामदेवतथा काङ्कदेवसुतमहादेवतथा
चंद्रदेवतथा कामदेवतथा विष्णुदेवतथा रुद्रदेवतथा शिवदेवतथा

० श्रीगणेशाय नमः

रामदेव

पुराणा वला १४

॥ श्रीगणेशाय नमः वामदेवतथा च ॥ सप्तशती टीका रघुनाथाश्रमयतिर्कृता ॥

॥ श्रीमद्वेदिक देवसुतकाङ्कदेवसुतमहादेवतथा चंद्रदेवतथा कामदेवतथा विष्णुदेवतथा रुद्रदेवतथा शिवदेवतथा

श्रीसप्तशती टीकाय नमः २१००

दिवसस्वादिनेभागे नदीधनेदिवापरे ॥
सुवर्णतमिजागे वाननतमिनिशिमेजरे ॥

चंडीश्रीधरीटीका एकपत्रात

आगारोऽयनमः उँनमः श्रीभक्त्यै उँनमः श्रीभगवते ॥ सुदेवा सुदेवाय श्रीगुरवे नमः शंकेरंतवधामवामनविभो
 रघोभवेद्वाक्यं किंवातत्रतेवैवशक्तिरपरसंश्चितैवत्वया साकिंतेनभवेद्वितीयधरणीसंपादनेवाहमातस्माद्यावनवचनातववि
 भोभृत्यस्यनैवोचिता १ प्रसमीद्व्यपुरातनप्रयुक्ताः सुचिरं चेत् ॥
 प्रमत्तातनोतिटीकां २ अवंध्य गाधेरचुनाथनाम्राव्याख्या
 धुजनस्तनोतु ३ उद्देशितोविशेषेणायतिरंतेनिवासिनः
 गवद्वादश्रुणाशिष्यौजैमिनिर्महाभारतविषयेषुकेषुत्ति
 हेमुनेमदीपासंदेहानपाकुर्वितितदनंतरं मां कंडेयेनोक्तं
 त्वमिमांस्सर्वार्थाभिज्ञाविंध्याचलवामिनश्चतुरःपक्षिणः ॥
 रोधात्सर्गादिषुपुराणांगव्याख्यावसरेतुरीयपुराणांगव्याख्यास
 तरमुपक्रममाणाधर्मपक्षिणकचुः श्रीमार्कंडेयउवाचेति मृकंदोरयत्तंमार्कंडेयः मंगलार्थश्चायंचिरंजीविनोमार्कंडेयस्ययथादाबुपन्यासः
 अत्रचंदमधिकरणं सप्तशतीदेवीसूक्तस्यमार्कंडेयऋषिः अनुष्टुभोतिजगत्यः पुनरनुष्टुपत्रिष्टुप्संज्ञां दुर्गादेवीदेवताभुवनेश्वरीजीर्णमा
 शक्तिः श्रीदेवीभगवतीपीत्यर्थसंकल्पितार्थमिद्व्यर्थपावेतिनियोगः ॥ ॥

सेयोजनाः स्वबुद्ध्या स्वजनस्यसुखायसप्तशतारघुनाथा
 नरपोरचितोत्रसेतुः अखंडितः सप्तशतीसमुद्गेगतागतंसा
 कौतुकात्कुरुतेरीकांमुद्गेगगादिवेदिनः ४ पूर्वकिलभ
 त्यदार्ष्टुसंदिहानोमार्कंडेयंमहापुनिसुपगम्योक्तवान्
 मध्यानासक्तस्यत्वदीयसंदेहनिराकरणोऽवकाशोनास्ति
 तितदनंतरंजैमिनिरुथैवव्रतवान् पुनश्चजैमिनिप्रश्नानु
 यामार्कंडेयभागुरिसंवादात्तकामेतिहासमनुवर्तयंतोष्टममन्त्रं

राम

सावर्णिर्निः सवर्णाच्छायातस्यात्रपत्यंसावर्णोः यस्कादित्वादिता यद्वाअयजस्यैवस्वतमनोः समानोवर्णोस्येति सवर्णः सवर्ण एव सा-
वर्णीः स्वार्थे तद्धिताभिधानात् तथाचविष्णुपुराणोच्छायासंज्ञासुतोयोसौ द्वितीयः कथितो मनुः पूर्वजस्य सवर्णोसौ सावर्णिस्त्वेन कथ्यते स-
र्यतनय इति दत्तसावर्णो दीनां बुदासार्थयः सावर्णिर्गृहो मनुः सुरथः कथ्यते तदुत्पत्तिं निशामयजानीहीत्यर्थः निशामयेति शमलक्षणेन च
लोचने त्वस्य चोरादिकस्य रूपं शमो दर्शन इति दर्शनाविषय एव मानुवंध संज्ञाविधानाद्दृष्टव्योभावः तदुत्पत्तिमिति वाचकभेदाभिप्रायेण विस्म

मार्कंडेय उवाच सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यते
शमः निशामयतदुत्पत्तिं विस्तराद्गदतो मम १

रात्युपंचतो गदतः कथयतः कथयतः ममेत्यपवादविषये क्वचिदस्मदित्यस्यापि प्रमादेशविधानात्पंचम्यर्थे षष्ठीश्च व्ययं वा पंचम्यंतं यद्वा मम वि-
स्तरात् न शब्दप्रपंचात् विस्तारो विग्रहो व्यासः सदाशब्दस्य विस्तर इत्यभिधानात् अन्ये तु मम गदतो मम वचनो दित्याहुः गदनं गदः धनार्थकः त-
त्तम केचित्तु निशामयाकर्तारं सावधानतः शृणु निशामयेति पौराणिकः प्रयोगः अन्यथा शमो दर्शनेति दर्शनादन्यत्र द्रष्टव्यो भवति
निशामदेवानुचरस्य वाचमिति दर्शने निशामय रूपं १

विस्तृतापतीतिसाधनेमायातस्याश्च महत्त्वं सर्वविषयत्वमिति महामायेश्चरशक्तिः सैव हि प्राणिनो मोहयति तस्या अनुभावेनेदमस्य भूया
दिपुत्रकृत्स्नया यथापेन प्रकारेण मन्वंतरं किंचिदधिकैकसप्ततिचतुर्दशान्तरात्कालः तस्याधिपो राजा बभूवैति भाविनि भूतवदुपचा
रः तं प्रकारं निशमयेत्यनुषंगः यत्तदोः साहचर्यं नियमात् महानसाधारणो भागो भगसमुदायो घस्य स च ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य शसः श्रियः
ज्ञानवैराग्ययोश्चापि षष्ठां भग इति स्मृतः इति विष्णुपुराणोक्तेः रवेस्तनयः सावर्णि रिति संध्रमेण पुनरुक्तिः हे महाभागोति वा महामाया इति श्रीचंडि
का १ स्वरोचिषोपत्यं स्वरोचिषो नाम द्वितीयो मनुस्तदधिकारो पलक्षिते स्वरोचिषोऽन्तरे समये द्वितीयमन्वंतर इति यावत् मन्वंतरं मनोः काल इति

महामाया अनुभावेन यथा मन्वंतराधिपः सबभूव महभागः सावर्णिस्तनयोरवेः १ स्वरोचिषेऽन्तरे पूर्वचैत्रवंशसमुद्भवः पुरयो नाम
राजा भूतप्रसूतिमंडले ३ तस्य पालयतः सम्यक्पुत्राः पुत्रानि वौरसात् बभूवुः शत्रवो भूपाः कौला विधं सिनस्तथा ४ हा

विष्णुपुराणदशनात्तार्त्वाकथा कालापेक्षया चैत्रो नाम स्वरोचिषस्य मनोः सुतस्तस्य वंशे संततो समुद्रवोजः सप्तपत्येति नामेति प्रासिद्धौ सुरसंज्ञया
प्रसिद्ध इत्यर्थः सागरावधिवसुंधराधिपतिर्बभूव ३ धर्मपत्नी प्रभवान् पुत्रानि वनतीति शास्त्रानुसारेण प्रजाः पालयतस्तस्य शत्रवस्तथा तादृशाः पु
त्रा इति बभूवुः केते इत्येवमायामारं कौला विधं सिनो भूपा इति कौलास्तु करान् विधं संतिते कौला विधं सिनो यवनाः व्रता भीक्षा योश्चेति ति
निःकोलेति सुरथस्यैव राजधान्यन्तरं तां विधं सिनो यथा तथा बभूवुः इत्यर्थः कोलेत्येषामेव राजधानी तद्विधं सिनस्तत्रिवासिनः उपसर्गेण यात्वर्थसा
न्याकरणात् कोलेति शास्त्रविशेषो वा तेन विधं सिनो लोके येषामिति वा तदेति वा हेतुस्मिन्काले इत्यर्थः ४

प्रवलप्रतिशयितोदंशोहस्तस्यास्तीति अथवाधर्मशास्त्रानुसारीषज्ञासुदंशोविद्यतेयस्यतस्यपुरयस्यतैःकालौविधंसिभिःसहस्रहंसंप्रहारोभूतान्नै
रल्पसामग्राकैरपितैःससुरथोजितःजयभंगयोर्दसाधानत्वात् ५ तत्पेनंतरंस्वराजधानीमायातोमृत्नाशुध्यक्षोभवत् कथंभूतस्मिन्कालेशाभवत्
रिभिराक्रांतोभिभूतश्चिन्नदेशोवा ६ अतिप्रवलःअतिविक्रमादंश्चतुरंगबलंयस्येतिवापूर्वस्त्रोकपदस्यार्थः सार्वविभक्तिकसमित्ताततइति
षष्ठ्यंततस्यतत्रस्मपुरेपिअमात्यैःसहभदेस्सहजातबलैर्दुष्टैरागहेषादिपुनैर्दुरात्मभिःस्वामिडोहादेमहापातकशालितयानिदितोतःकरौर्त्तै

तस्यतैरभवद्युद्धमतिप्रबलदंडिनः न्नैरपिसतैर्दुष्टैर्कोलाविधंसिभिर्जितः ५ ततःस्वपुरमायातोनिजदेशाधिपोभवत् आ
क्रांतःसमहाभागतैस्तदाप्रवलारिभिः ६ अमात्यैर्बलिभिर्दुष्टैर्दुर्वलस्यदुरात्मभिः कोशोबलंचापहतंतत्रापिस्वपुरेसततैः ७ त
तोमृगायाव्याजेनहतस्वाम्यःसभ्रपतिः एकाकीहयमारुह्यजगामगहनंवनं ८

भाषुपहतंतःकरौर्वाशत्रुभिःहपितवलस्यार्थसंचयःसैन्यंचापहतंततइतिपंचम्यंतंवा ततःशत्रुकृततादृशामिप्रवानंतरमयंक्षीणबलोस्माकंकिंकरि
तातीतिमंचित्यलोभाभ्युपहतंतः करौःसर्वकोशादिकमपहतमित्यर्थः स्वपुरेसतइत्यपिपादेनिजतगरेवर्तमानस्य ७ मृगवधच्छलेरहतस्व
मप्राधिपत्यस्यसोमहायएवदुर्गवनंजगाम ततोमात्पादिकेपरिग्रहेविपरातेजातेसतिसभ्रपतिरिदमेवयुक्तमितिबुद्ध्याविमृष्यस्यानुनोचितामि
तिमृगायाव्याजेनासहायोपिहयमारुह्यरुद्धशूलप्राणादुपवैशंवनेविवेश ८

त

सम

३
ननु मेधाभासो मिथानस्य बाह्याण्येष्टस्याश्रमं मुनिनिवासोचितमशङ्कित प्रकर्षेण शान्तैर्मुनिप्रभावात्परहिंसा रहितैर्हिंस्रपशुभिर्व्याघ्रादि
निव्याघ्रैर्मेधमः शिष्टैरुपशोभितं मननशालैर्वाशिष्टैर्मुनिभिः शिष्टैश्च बाह्यजव्यं सुमेधस इत्यपि पाठः स्वमेधस इति नाम्नः प्रधानमुनेः एव कं
चित्कालमन्यत्वं तमयोगो द्वितीया सवेति चकाराच्चयः तेन मुनिना श्रुतः इत्येतन्नियतदिदेशं मुनिवरेति भागुरेः सेवो धनं मेधसो विशेषणं वा १०
ममेति स्यात्प्रतिपक्षकमप्ययं तस्य भावो ममत्वं प्रमेत्यभिमानत्वेनाहं प्रावर्णाकृता चेत्तनाहुर्द्विर्वस्यतदा सराजा तत्राश्रमे तिंतयत्तयतो ममत्वाकृष्टचे
तेन इत्यच्चयः चित्तमेवाहमक्षयप्राप्ती न गुरुषुः पूर्वप्राक्कालेन्यतसंयोगो द्वितीया तदेवाद्यपुरं मयारहितं वर्तते ११ अस्मद्वैरिभिरिति हेतुगर्भे विशेषणं

सतत्राश्रममदाही द्विजवर्यस्य मेधमः प्रशान्तश्चापदाकारं मुनिशिष्टोपशोभितं एव तस्यैकं चित्तकालं वमुनिना तेन सत्कृतः इत्येत
श्च विचरंस्मिन्मुनिवराश्रमे १० सो चित्तयत्तदा तत्र ममत्वाकृष्टचेतनः मन्त्रैः पालितं पूर्वमयाहीने पुरचतत् ११ मद्रूपे सैरमद्वैतैर्धर्म
तः पाल्यते न वा न जाने स प्रधानो मेधो हस्ती सदा मदः १२ ममवैरिव शंयातः कात्रौ गानुपलप्यते १२ ये ममागुगजानि तां प्रसादधनभो
अतएव धर्मतउचितनीत्यापाल्यते न वेति विकल्पः सप्रसिद्धः प्रधानो मुख्यः उक्तलिङ्गात्पजत्त --- (जनैः अनुवर्तितं धुवनेत्येव कुर्वन्त्यन्यमहीभूतां १३
न्यायान्मुत्स्व जयाचलेस्तैकाकोडे येषधानाः पुरंगमा इति यद्वा स प्रधानो महामात्रसहितः ममशत्रुपारतं त्रंशः काक्षिपतः कीदृशाद्याभोगानुप
लप्यते इति न जाने इति पूर्वप्राक्काल्यः १२ प्रसादस्तु हि दानं धनं वरं देयदानं भोजनं प्रतिदिनं देयं यद्वा प्रसादो नुग्रहो धनं प्रीतिदानं भोजनं चेतनैर्हेतुभूतै
र्ये ममानित्यमगुगताः सेवकालेद्यं संप्रति अन्यमहीभूतां सेवां प्रसादादिभिरेव हेतुभूतैः कुर्वन्ति धुवमिति चित्तैर्काकाक्षि वहेतुभूतं प्रसादादिकमु
भयत्र सेवयाते १३

आयानुरीयोऽशोव्ययः समम्पग्यपस्ततोऽन्यथासम्पग्ययः तद्धीलैस्तत्कारिभिः। अथवाव्यसनविषयिभिः अतिदुःखेनेतिष - - - दंतादितियात्त
निषेधः १४ विषेतिभागुरिसंबोधनमेधसोविप्रस्याथमस्तिवाअभ्याशेनिकरे १५ सवैश्यस्तेनराज्ञाभोइति - - - इष्टावियोगचित्तनंशोकोदुःख
निबध्ननचित्तावसादोदौर्मनस्यंसशोकइवोपहतशरीरत्वात्तदुर्मनाइवक्रियास्वस्थिरत्वात् १६ इतीदृशंभ्रपतेर्विसेमेणीदारितेवचःश्रुत्वासवैश्य

असम्पग्ययशीलैस्तैः ऊर्वद्रिः सततं व्यायं संचितः सोतिदुःखेन ह्ययं कोशोगमिष्यति १४ एतच्चान्यच्चसततंचिंतयामासपार्थिवः
तत्रविषाअमाभ्याशेवैश्यमेकंददर्शसः १५ सप्रष्टस्तेनकस्त्वभोहैनुश्चागमनेत्रकः सशोकइवकस्मान्चंदुर्मनाइवलह्यमे १६
इत्याकर्ण्यवचस्तस्यभ्रपतेः प्रणयोदितंप्रत्युवाचसतंचैश्यः प्रश्नधावनतोऽयं १७ वैसंउवाच समाधिर्नामवैश्योहमुत्पन्नोऽधनि
नांऊले पुत्रैर्दारैर्निरस्तश्चधनलोभादसाधुभिः १८ विहीनः स्वजनैर्दारैः पुत्रैरादायिमेधने वनमभ्यागतोदुःखीनिरस्तश्चाप्रबं
धुभिः १९ सोहंनवैद्रिपुत्राणांऊशलाऊशलात्मिकां प्रवृत्तिंरजजानांचदाराणांचात्रसंस्थितः २०

लामूपतिपुत्ररंदत्तवारविनयेननम्रः १७ पुत्रैर्दारैश्चवकागास्वजनैश्चनिरस्तोभर्त्सितोऽसाधुभिरितिहेतुगर्भविशेषां १८ नकेवलमधिद्विष्टोऽध
नतादपितिः सारितोपि एवंधनादिभिर्विहीनोवनमभ्यागतइत्येवयः आमाः सुहृदोबंधवोज्ञातयः १९ सतथाविधोहंकुशलाऊशलाऊशलात्मिकां
पुनःसुभंवावातांप्रवृत्तिमेवविविच्यदर्शयति २०

हेतुहेतुवैतनेति विवेकिते केषां पुत्रदारस्वजनानां गृहे कलत्रापत्पादौ कल्याणममकल्याणं इदानीं कथं किंविधाः सत्समीचीनं च त्रंशं लंयेषां सु
मोदारादीनामुपलक्षणां ११ हेतुभूतैर्धनैर्यैः पुत्रादिभिर्भवाश्च निरस्तस्तेषु भवतो मनः स्नेहं किमनुबध्नातीति राज्ञः प्रश्नः १२ अस्मद्विषयं
चोयथा भवान्याह तदेवमेव तथैव निष्ठुरतां पारुष्यं १३ यैः पुत्रैर्दारैः स्वजनैः पितृस्नेहं पतिहार्दस्वजनहार्दं च संत्यज्येत्यन्वयः निराकृतोपि ते

किंनुतेषां गृहे हेतुममहेतुममुत्तमां प्रतं कथंते किंनु सहजा दुर्हजाः किंनु मे सुताः ११ श्रीराजोवाच ये निरस्तो भवांस्तु द्वैः पुत्रदारादि
भिर्धनैः तेषु किं भवतः स्नेहमनुबध्नातिमानसं १२ वैश्य उवाच एवमेतद्यथा ग्राहभवानस्माद्वतं वचः किं करोमि नुबध्नातिमम
निष्ठुरतां मनः १३ यैः संत्यज्य पितृस्नेहं धनलुब्धैर्निराकृतः पतिस्वजनहार्दं च हार्दिते स्तेव मे मनः १४ किमेतन्नाभिजानामि
जानन्नपि महामते यत्प्रेमप्रवरां चित्तं विगुणेष्वपि बंधुषु १५ तेषां कृते मोनिः श्वासो दौर्मनस्यं च जायते करोमि किं यत्र मन
स्नेहप्रतीतिषु निष्ठुरं १६

पुत्राविधेषु मम मनः स्नेहयुतं एव कारोमि न्न क्रमो हादीपस्यानंतरं इच्छयः १४ हे महामते विगुणेषु विरुद्धगुणेष्वपि बंधुषु यच्चित्तस्ने
हानुबंधि जानन्नानवानपि नाभिजानाम्येतत्किमिदं च यः १५ कृते हेतोः निःश्वासो दौर्मनस्यं च जायते इति यथाक्रममन्वयः अत्राति
श्रमे पुत्रमनोननिष्ठुरं अत्रातिशुनिष्ठुरमिति पाठे अत्रातिश्रमो न जायते इत्यनुषङ्गते तत्किं करोमीत्यन्वयः १६ ॥ ॥

राम

राम

४

हे विप्रतमे धर्मसंभ्रयास्थिता बुधसत्रौष्ठयिवी श्वरेषु साधुतमः १७ यथान्यायं यथाशास्त्रं यथाहं यथाचारं तेन मुनिना संविदं संभाषां सं
वित्तित्रयां प्रतिज्ञायामाचारे ज्ञानसंकरे संभाषायां क्रियाकाले संकैतेनाभिभाषणोऽन्यमिधानात् १८ यद्येकैव स्तुत्रितैस्वद्वयाय
नेतां विना सममनसो दुःखाय दुःखाय दुःखकारणं भवति तद्दृष्ट्वैत्यर्थः भाषणं ज्ञानयत्नविमत्पमंत्राणेषु वदन्त्यात्मनेपदं १९
गतराज्यस्येति स्वरूपं सुलुगिति सार्थं षष्ठा राज्यादौ ममत्वयन्ममैतत्किं निबन्धनमित्यर्थः गतस्य राजास्यतिषष्ठा ईव देवव्याख्येया ॥

श्रीमार्कंडेय उवाच ततस्तौ सहितौ विप्रतं मुनिं समुपस्थितौ समाधिर्नाम वैश्वोसौ सच पार्थिवसन्तमः १७ कृत्वा तौ त्रयथान्या
यं यथाहं तेन संविदं उपविष्टौ कथाः काश्चिच्च कर्तुं वैश्वपार्थिवौ १८ राजे वाच भगवंस्त्वामहंप्रक्षुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् दुः
खाय यन्मे मनसः स्वचिन्ताय ततो विना १९ ममत्वं गतराज्यस्य राज्यांशेऽस्ति लेशपि जानतोऽपि यथा जस्य किमेतन्मुनिसन्तम
३० त्रयंच निष्कृतः पुत्रैर्दारैर्भृतैस्तथोक्तिः स्वजनेन च संपत्कृतेषु हार्दी तथाप्यति ३१ एवमेष तथाहं च द्वावप्यन्यं तदुः
खितौ दृष्टदोषेऽपि विषये ममत्वात् कृष्णमानसो ३२

स्वाम्यामात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गविलानिव राज्यांगा विप्रकृतयः पौराणां श्रेयायोपि चेति राज्यांगानि ३. त्रयं वैश्वो निष्कृतो दुःखी कृत उक्तिः समस्तः ॥ तथो
क्तिसमुच्चयेऽतिशयेन हृदोस्ते ह वा ३१ संपादने रक्षणो नाशो च दृष्टो दोषो दुःखजनकत्वश्रपोपस्मिन्नेवं भूतेऽपि विषये राज्यावित्तकलत्रादौ ममत्वेना
कृष्णमानसं योस्तौ एष वैश्वो ह राजा चैव मनेन प्रकारेणात्यंतदुःखितौ ३२

महाभागत्राघेप्रमास्यचज्ञानिनोरपि यथोक्तोहोदुःखजनकोपिविषये सुखजनकत्वप्रतिसंधानंभवतितत्किमेतत्केन प्रकारेणोत्प-
 थः नत्यस्मादृशमोहोभवितुमर्हतीत्याह एषेतिचसुपरिवेदोविवेकसांधस्यतद्दीनस्येत्यर्थः अथवाचिवेकांधस्याविवेकिनएतदहम्
 दताभवति ननुविवेकिनस्तत्रकथमावयोमोहइतिभावः ज्ञानिनोरपियमोहस्तदेतत्किमितिज्ञः प्रश्नाज्ञानमात्रस्यमोहवैयधिकरणं
 राज्ञोभिप्रेतंतदुपपन्नैप्राप्तिमात्रस्यज्ञानिमात्रसत्त्वेननिर्मोहत्वप्रसंगादित्याह ३३ समस्तस्यजंतोःप्राप्तिमात्रस्यविषयेआहारनिशम

तत्किमेतन्महाभागयन्मोहोज्ञानिनोरपि प्रमास्यचभवत्येषाविवेकांधस्यभूतता ३३ अपौरुवाच ज्ञा-
 नमस्तिरामस्तस्यजंतोर्विषयगोचरे विषयाश्चमहाराजज्ञानिश्चैवंष्टयकथक् ३४

यमैश्वर्यादिप्रतिपन्नौवाज्ञानमंतःकरणवृत्तिरस्तिचमोहभावक्षतिनज्ञानमात्रस्यमोहवैयधिकरणमित्यर्थः विशेषविज्ञानंनुभिन्नविषयक
 मेवभवति तस्यापिनमोहवैयधिकरणस्योक्तत्वात् इत्यभिप्रेत्याहविषयाश्चेतिहेमहाभागविषयाश्चरूपासादिःष्टयकस्यशिवस्वभावए-
 ववक्ष्यमाणक्रमेणयोतिचशुपतिष्ठंतेजातिश्चैवमितिपाठे यथाहपरसादिविषयस्यैवमनुष्यत्वादियातिरपीत्यर्थः ३४ ॥ ॥

रा-
 राम
 ५

विषयधित्वमेवप्रकटयति उलूकादयो दिवांधा अथार्जुनौ पश्यंतीत्युक्तं भवति अपरेकाकादयो रात्रावंधा सुदुंदरि किंलूकादयः
स्यावरादयश्च दिवारात्रौ बाधाः केचिद्व्यापिनो बानरमार्जोरादयो दिवारात्रौ चतुल्यदृष्टयोर्न बाधेति तुल्यदृष्टिपद -- विषयत्वेनाहं
याजनाय एतेन ज्ञानमात्रस्य मोहे वैयधिकरणपेराज्यादा उलूकादीनां मोहो न स्यात् किंचुलूकादीनां सर्व -- मोहपक्षक्षतिरिति सू
चितं अथ नास्माभिः सर्वसत्त्वानां ज्ञानित्वमभिप्रेतं किंचुलूकादीनां मोहेत्याशङ्क्याह ३५ किंचनुष्णाराणां ज्ञानित्वमेवोतमनुष्णाराणां मेव ज्ञानि
त्वमिति विकल्पाद्यं हषयति मनुज्ञाज्ञानिन इति सत्यं ते मनुजाः केवलं ज्ञानिन एव किंच ज्ञानिनो नाप्यतर्थाः एवं चाज्ञानसंवलितज्ञानिनोऽपि

दिवांधाः प्राणिनः केचिद्व्यापिनः स्यापरे केचिद्विवातयारात्रौ प्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ३५
ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किंचुतेन हि केवलं यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशुपक्षि मृगादयः ३६

ज्ञानसंवलितज्ञानवत्तोज्ञानित्वमेवेति पक्षे दुरुपपादनीय इत्यपि सूचनीयं न द्वितीय इत्याह यत इति हि शब्दोऽर्थो भिन्नक्रमः पश्चादयोऽपि स
त्यतो ज्ञानिनो ज्ञानसंवलितज्ञानस्य संभवात् अतो मनुष्णाराणां मेव ज्ञानित्वमित्यपि पक्षे न संभवतीत्यर्थः पशवोऽप्यमृगादयो मृगाश्च
पक्षि मृगादयः अथवा केवलं ते ज्ञानिनो न हि किंचित्पि ज्ञानिनः संभवतीत्याह यत इति पश्चादानीमपि विषयज्ञानसंभवात् ननु सर्वेषां
ज्ञानवत्त्वमात्रेऽपि मनुष्णाराणां ज्ञानेकश्च न विशेषो भवतीत्याशङ्क्याह ३६

देवीटी.
६

तेषां तादृशं मृगपक्षिणां यथा दृशं तत्रादृशमेव मनुष्याणां मपीत्यर्थः मनुष्याणां च यथा दृशं तेषां पक्षिणां मपि तादृशमिति तच्च द्वाधाहारे
रात्रिरार्धं योजनीयं यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् तथा न्यादाहारादिकमप्युभयोः पशुमनुष्ययोस्तुल्यमाधारणं तथा चार्द्रः आहारनिद्राभयोर्मे
शुनाद्यं सामान्यमेतत्पशुभिः समानः नन्वर्थक्यापि पश्यादिसाधारणौ वमनुष्यमात्रस्यास्तीत्याह ३७ अपत्यानां मुखे भक्ष्येति ह्येवमिति
तेषांमेव तस्मिन् विषयानि स्वस्वेति ज्ञाने सत्यं न तं गतां ज्ञानं नराणां अधिको विशेषः स तेन हीनः पशुभिः पिसमन्वत् लक्षणान्मोहादेतोरपत्य

६१४

ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्तेषां मृगपक्षिणां मनुष्याणां च यत्तेषां तुल्यमन्यत्तथोभयोः ३७ ज्ञानेपि सति पश्येता न्यतंगान्मावचं चक्षुः।
कणामोहाहतामोहात्पीड्यमानानपि क्षुधा ३८ मनुष्यामनुजयाद्यसाभिलाषः सुता न्यति लोभात्पशुपकाराय न चेतान् किं नय

मुखे कणामोहाहता नाराहारनिक्षेपयत्नानीताश्च ह्लादवर्तिनः पतंगान्यश्पवैषयिकज्ञानमोहयोः सामानाधिकरणं - - वित्यर्थः ३८
याद्यशब्दः श्रेष्ठत्ववाची ननु शब्दः संबोधनार्थः ननु भो मनुजयाद्यपशुपकाराय पोषणाद्युपकारार्थो यो लोकस्तस्मादेतरेते मनुष्या सु
तान्यतिसाकांक्षा इति किं न पश्यसीति वाक्यार्थकर्मजादिति शब्दाध्याहारेण योजना मृगोधावति पश्येति वत् एतेन मनुष्यविशेषनिष्ठ
ज्ञानविशेषो मोहविरोधी तदभावाद्भवतो मोह उक्त्यते इति सूचितं ननु सर्वेषामपि मोहनिवर्तकज्ञानार्थं न भवतीत्याकांक्षाया माह ३९

राम
६

वैषपिकज्ञानमोहयोः सामानाधिकरणसाक्षात्कारेऽपि सति महामाया नुभावेन कर्त्रमात्रमोहगर्तमोहस्याकरवैषपिकज्ञाने वि
क्षिप्ताः जेषां विशेषाणां संसारस्थितिकारिणः अर्पूर्वदेहेन्द्रियविषयादिस्वीकारः संसारस्तस्य स्थितये कर्तुं कर्माणाचारितुं शालं येषां प्रवृत्ति
मार्गाणां ते अथवा संसारस्थितिकारिणः विस्मोः महामाया प्रभावेनोत्तियोज्यं कथं भूते मोहगर्ते अस्वीये स्वीयबुद्धिर्ममता सेवावर्त्ता भ्रमा
मश्वयस्मिन् उपसंहरति ४० तत्रस्मादत्र भवन्मोहे विस्मयोन करणीयः यस्मान्नयामहामाया जगन्मोह्यते ननु का सामहामायेत्याकां
क्षायामाह महामायेति महामाया नाम हैरेराश्वरस्य योगनिद्रा परमनेदमयी शक्तिः जगत्पतेरिति मोहकोटिबहिर्भावसूचकं विशेषणं

तथापि ममतावर्त्तमोहगर्तेनित्यातिताः महामाया नुभावेन संसारस्थितिकारिणा ४० तत्रात्र विस्मयः कार्ये योगनिद्रा जगत्पतेः

महामाया हैरे शेषा तथा संमात्यते जगत् ४१ ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा बलादाकृष्टमोहाय महामाया प्रयच्छति

४२ तथा विवृज्यते विश्वं जगदेतच्चराचरं सैषा प्रसन्नो वरदानं भवति उक्तये ४३

चकारो बधारणार्थः तपेत्पनेन संवध्यते तयैवेत्यर्थः तकेवलमसौ प्रवृत्तिमार्गाणां मोहिका भवति किं त्वज्ञानिनामप्याह ४१ सा प्रसिद्धा हि यस्मा
त्तत्त्वलात्तत्त्वशक्तितो विवेकाद्यकृष्टमोहाय प्रयच्छति मोहादुगार्मानिकरोति ज्ञानविशेषवतामपि चेतांसि तत्र भवद्दिधानां का कथेति चावः
४२ तन्मूलप्रवृत्तिरूपया विवृज्यते विश्वं जगच्चराचरमिति पर्यायशब्दैरन्तरकार्यविशेषाश्रित्यंते सा बंधकारणमप्येषा प्रसन्नोपासनया शीता सती
मोहाय भवति अस्यावचमोहकारणत्वमर्थयति ४३

७
विद्यावत्सत्तानलक्षणपरमपुरुषार्थसाधनत्वात् संसारएवबंधस्तस्यहेतुः। चशब्दादविद्याशुचिदुःखानात्मस्वनित्यशुचिदुःखात्मावात्पविद्या
७
रूपाचसामर्वेषांब्रह्मादितरांगतानामीश्वराप्रवृत्तिनित्यत्वादिव्यापारेजननीईश्वराश्रव्याहतेच्छासर्वेश्वराणोब्रह्मादानामीश्वरीवा सर्वेश्व
रतिराजःसंबोधनेवाहरेयैगिनिदेतिमंद्येपेराश्रुतांमहामायांविस्तरतोस्तानुश्रुति ४४ महामायेतिपांभवान्ब्रवीतिमाकाहिशब्दःप्र
शसंबोधनेवाश्रयाःकिमितिचकारोतित्रक्रमतयायोजनीयः ४५ यत्त्वभावायत्त्वज्ञानायत्त्वरूपायदाकारायदुद्रवायत्कारणिका ४६

माविद्यापरमाशुक्तिहेतुभूतासनातनी संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ४४ शराजोवाच भगवत्काहिसादेवीमहामाये
तिपांभवान् ब्रवीतिकथमुत्पन्नासाकर्मास्याशुकिंद्विज ४५ यत्त्वभावात्तसादेवीयत्त्वरूपायदुद्रवा तत्सर्वेश्वरोत्तुमिच्छामित्व
नोब्रह्मविदांवर ४६ अथारुवाच नितैवमाजगन्मूर्तिस्तयासर्वमिदंतं तथापितत्सुमुत्पत्तिर्बहुधाश्रूयतांममैवंतोरप
ति ४७

प्रथमप्रश्नोत्तरंनित्येति द्वितीयेतुसेत्याहाजगदेवमूर्तिर्व्यक्तश्रुकारोयस्याः तृतीयेथाहृतयेति एवंसर्वतयातंतव्याप्तमित्यस्याव्यापकभाव
त्वाभिधानेनकारणशून्यत्वोक्त्यातृतीयप्रश्नोत्तरंदत्तमितिमतव्यंत्यत्वादिकमेवसर्वस्यानर्थेवक्रियतइतिउत्पन्नाद्युपरासेनाह तथा
पातिममेत्यव्ययंपंचमंतमत्रइत्यर्थः तन्नित्यतेय्यंतिम -- योःपरस्परविरोधात्कथमेकवस्थितिरित्याह ४६ आविर्भवतिप्रकटीभवतिअ
त्रैतिहासमवतारणति ४७

राम

राम
७

सकलाणं वज्रलानामेकीभावादेकार्णवेकते आसीर्षयनं कृत्वा शेषमनंता हिमभज दध्यास्तकल्यांते ब्रह्मदिवसावसाने ४८ ब्रह्माणं वि
रिर्विउद्यतौ कृतौ धर्मौ ५० प्रजानां पतिर्विधातृ चकारौ तुल्यकालतद्योतनार्थं ५१ अनन्यनिष्ठातः करणः स्थितः निशयाने त्रयोरेकाभिवां
कैर्हरिनेत्रकृतास्त्यामिपुक्तं सर्वांगस्थिते वसास्तुतिमाह ५२ अनुलमसाधारणमादिग्यादीनामपि प्रकाशकं तेजो यस्य तस्य विष्णोर्नि
देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवति सायदा उत्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते ४८ योगनिद्रां यदा विष्णुर्जगत्पेकार्णवीकृते आसी
र्षशेषमभजत्कल्यांते भगवान्प्रभुः ४९ तदा ह्यवसुरौघौ रौ विरवातौ मधुकैटभौ विष्णुकर्णमलौ द्रुतौ हेतुं ब्रह्माणमुद्यतौ ५० सनाभि
कमले विष्णोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः दृष्ट्वा तावसुरौघौ रौ प्रभुघ्नं च जनार्दनं ५१ तुष्टावयोगविद्रांतामेकाग्रहृदयस्थितः प्रबोधना
र्थं यदरे हरिनेत्रकृतालयो ५२ श्रीब्रह्मावाच विश्वेश्वरजगदात्रो स्थितिं संहारकारिणीं सौमिनिद्रां भगवतीं विष्णोरनुलतेजसः

द्रां सौमिवाचा क्षयामिकेचित्तसौमिनिपद्याधे स्थाने निद्रां भगवतीं विष्णोरनुलतेजसः प्रभुरिति पठित्वा ब्रह्मावाचेति पठन्ति ततश्च तुष्टावे
त्यनेनैव पूर्वश्लोकेनास्यान्वयः अनुलामनन्यसमांते जसो ज्योतीरूपस्य विष्णोः प्रभुरिति ब्रह्मणो विशेषांते जसः प्रभुर्वृत्तौ तिवाते जसो
उत्पन्नानां थं करणोषणावा यस्यास्ते जसस्तुलान विद्यते इति वा ५३

४

४

स्वाहादेवहविर्दानंमंत्रः स्वधापितृहविर्दानंमंत्रः वषट्क्रियतेनेनेति वषट्कारोपज्ञस्तत्स्वरूपास्वरानुदात्तस्वरितसंज्ञास्तदात्मिकाक्वचिद्वषट्कारस्वरान्तिकेत्येकं पदं सुधामृतस्वरान्तरेऽक्षरे उपचयापचयपरिणामहाने निमित्ते जन्मविनाशराहेते एतेन सन्मात्रस्वरूपत्वमभिधेति विधात्रिप्रकारायामात्राद्स्वदीर्घलुताच्चारोकारमकारलक्षणाविश्वेते जसशज्ञाभिधेयास्तदात्मिकान्तत्त्वभावात् ५४ याचार्धमात्राव्यंजनरूपानित्यापरिणामादिहिताविशेषतोमात्रात्रयैवलक्षण्येनावुच्चार्या वेदांतवाक्यार्थलक्षणाशक्तिरूपालोके स्थिता सापितृ

त्वांस्वाहात्वंस्वधात्वंहिवषट्कारास्वरान्तिका सुधात्वमक्षरेन्नित्येविधामात्रात्मिकास्थिता ५४ अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चार्याविशेषतः ५५

मेव एतेन प्रणवस्वरूपात्वमसातिविवक्षितं तथाचात्रदत्तात्रेयेणाप्युक्तं अकारश्चतथोकारोमकारश्चाक्षरत्रयाएताएवत्रयोमात्राः सन्तराजसतामसाः । निर्गुणायोगिगम्यान्वाचार्धमात्राचसंस्थिता मांधारीतिचसाज्ञेयागंधारस्वरसंश्रया पिपीलिकागतिस्पर्शप्रयुक्तामूर्धिलक्ष्यते । मात्राचार्धतथाश्चात्रविज्ञेयाः परमार्थतः । व्यक्तातुप्रथमामात्राद्वितीयाव्यक्तमंशिता मात्रातृतीयाचिच्छक्तिरहंमात्रापरमिति इत्यानुपरमात्राद्वितीयादीद्यंसंज्ञिता तृतीयानुसुताध्यावचसः सानगोचरेति च ५५

राम
राम
८

सावित्रीमध्याह्नसंस्थाहे देविद्योतनशीलेषाप्रकृष्टाजननी इतरादिजननी कचिक्कदाचि किंचिदेव जनयति त्वं तु न तथा सर्वजननी त्वादि
त्यर्थः देवजननीति पादे देवानां मातादिति स्वमेवेत्यर्थः अंते प्रलयसमये अस्मिन् प्रलयसि आत्मसात्करोषीत्यर्थः न केवलं सृष्ट्यादिकर्त्तृत्वं सृष्ट्या
त्वंपिसृष्ट्यादिक्रियात्वापित्वमेवेत्याह ५७ विष्टुष्टोसृष्टिकालेपालने स्थितिकाले अंते प्रलयकाले सृष्टिस्थिति संहाररूपत्वमेव हे ज

त्वमेव संस्थासावित्री त्वं देवि जननी परा त्वयैतद्द्वयं ते विष्टुं त्वयैतत्सृज्यते जगत् त्वयैतत्पाल्यते देवित्वमस्यंते च सर्व
दा ५७ विष्टुष्टोसृष्टिरूपा त्वं स्थिति रूपा च पालने तथा संहति रूपांते जगतोऽस्य जगन्मये ५८

जगन्मये जगत्पिणिमयघत्पयोतातजगद्धृदात् डिहाणमिति सूत्रेण टीप्पत्य एव प्राप्नोति न दापू तथापि बाहुलकात् दाप्प्रत्ययः अथवा म
यगता विष्णुस्माद्दातं र्जगंति मयं ते तां यंते स्याः अथवा जगतो मय प्रदोषो स्यामिति इमिन् प्रदोषोऽप्यस्माद्दाति स्यादनीयं जगद्विकारहेतुश्च
तेतिकारे मयद्गतिवा ५८ श्रीरामराम

महती सर्वविषयात्तत्त्वप्रसीत्यादिमहावाक्यजन्या वा विद्या महाविद्या महती सचिदानंदरूपे जीवात्मनि संसाररूपानर्थविभासहेतुरूपः ।
मयामहामाया मूलविद्येति यावत् महामेधा सर्वावधारणहमाधीः सर्वज्ञशक्तिरित्यर्थः स्मृतेः मन्वादिशास्त्रादपि महती महास्मृतिः वे
देविद्येति यावत् महतो नानाविधसंसाररूपस्य मोहस्य निमित्तत्वात् महाकलाविद्येत्यर्थः भवतीत्यं । महता मित्रादीनां स्वाधिकारपालनर
पादेवी महादेवी महतां मधुकैटभाहिरण्यहाद्यसुराणां सामर्थ्यातिशयरूपत्वात् महासुरी न हितेषां मीदृशं सामर्थ्यं स्वाभाविकं द्येन भगव

महाविद्या महामाया महामेधा महास्मृतिः महा
मोहा भगवती महादेवी महेश्वरी ५८

नपि पराजितरते भो मोक्षस्वप्नरूपभूतं दत्तवान् तस्माद्येन सामर्थ्यातिशये रघुद्वादिना भगवन्तेषां साद्यसंसारान्निवर्त्तते तादृशं सामर्थ्यं भगवती स्व
रूपात्त्वमेव केचित्तु महादेवी महासुरीपदयोरकार्थत्वं मंगीकृतं मंगीकृत्यस्त्वर्थत्वात् यौनरुत्तयं न दोषायेति वदन्ति तच्चित्तं उक्ताया मित्रार्थत्वे दो
षाभावात् यदा महाविद्या ब्रह्मविद्या तथा महामाया मूलप्रकृतिस्त्वं महामेधा तथा महती स्मृतिः स्मरणरूपा महामोहननीयभक्तानां त्वं महती
चासौ देवी चेति महामाईसुरी सर्वसामर्थ्या ५९

प्रकर्षणकरोतीति प्रकृतिः बहुलाधिकारत्वात्कर्तृरिति च - एादिको वापरमागवादानां मूलकारणत्वनिश्चयाद्ये हि शतः सत्तरजसमो
लक्षणांगुणत्रयविभावयितुं शीलमस्याः कालेन मरतो नोपलक्षितारात्रिः कल्यांतरात्रिरित्यर्थः महर्षेश्वरस्य रात्रिः महाप्रलयरूपा रात्रिः जीवा
न्यतिब्रह्मस्वरूपा वराणां लक्षणा रूपा रात्रिः मोहरात्रिः पितृत्वमेव ब्रह्मज्ञानातिरेकेनापि परिहर्तुं न शक्यते इति कारणद्वाराणां हेतुवित्त्वं सर्वस्य
प्रकृतिः कारणमूलप्रकृतिरविप्रकृतिः। महदाद्याः प्रकृतिर्विकृतयः सप्तगुणत्रयविभावयसि तथापि पिनां रात्रित्रयरूपा रोडरूपा ६०

प्रकृतिस्त्वं हि सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्च दारुणा ६०
त्वया त्वमीश्वरी त्वं ह्रीस्त्वं बुद्धिर्बोधलक्षणा लज्जापुष्टिरुथातुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च ६१

आः लक्ष्मीः संपद्वाङ्माः करणीयं वै मुख्यं बुद्धिः अंतःकरणं बोधलक्षणा अथ वसायव्यापाररूपा लज्जा कृते करणीये वापरज्ञात्वं शंक
यादुःखं केचित्तु ह्रीलज्जयोः समानार्थत्वेन नो नरुक्त्यमियाद्वा शब्दमंत्राद्वारपरतया वा चक्षंतं पुष्टिः उपचयः तुष्टिः संतोषः शान्तिरंतरि
द्विगुणियह रूपा क्षान्तिः शक्तौ सत्यां परकृतापकारसहिष्णुता एकस्यां अनेकस्वरूपत्वा संभावना न कर्तव्याः संख्यशक्तित्वादित्येव का
रार्थ ६१

दीर्घः

१

प्रशस्तागदाविद्यतेयस्याः सागदिनीचपिणाधुष्मतीबाणेत्याकारांतपादेअर्शआदिभ्यो शितिस्त्रेणामत्तथीयमचप्रत्ययमानीप। प्र
शस्ताबाणा यस्याः संतिसाबातोतिसाधनीयं बाणभुसुंतीपरिघासुधेत्येकं पदेवाकृतिरतदा बाणाः शराः भुक् भुंती भुसुंती गजभुंती गजभुं
ती गजभुंती कतिरासुधविशेषः पृषादरादित्वाडुकारस्मादस्वत्वं परिघालोहमुहुराः अयुधानियस्याः सा बाणभुसुंतीपरिघासुधा ६१ सौम्य
चराह्लादहेतुत्वा सौम्या सौम्यतरा अत्यंतमनोहरा खगं हेतुत्वात् अशेषसौम्येभ्यः सकलाह्लादकेभ्यः अति सुंदरी अधिकमनोहरा निर्वी

नी

खड्गिर्भीष्मलिनीघोरागादिनीचकिणी तथा शंखिनीचापिणी वाणा भुसुंतीपरिघासुधा ६२ सौम्या सौम्यतरा शेषसौम्येभ्यस्त
ति सुंदरी परा पराणां परमात्ममेव परमेश्वरी ६३ यच्च किंचित्कचिद्वस्तु सदसदादित्वात्सिके तस्य सर्वस्याशक्तिः सात्त्वं किंस्त
यमेमया ६४ ययात्वया जगत्स्वष्टा जगत्यात्पन्नियोजगत् सोपि निश्चयशं नीतः कस्यां सोऽनुमिहेश्वरः ६५

राम

एतत्पत्वात् पराणां ब्रह्मादीनां परा प्रकृष्टा मामाया मां हेनराक्तिर्यस्याः सा परमा परमाणां ब्रह्मादीनामपीश्वरी नियंत्री ६७ सहर्त
मानं असदानीतानागतं यद्वस्तु तस्य शक्तिः स्वभावः सामर्थ्यं चासात्त्वमेव यदा तदा किं रूपमेकस्यापि स्तुतिविषयानभवतीत्यर्थः
६३ सहर्तमानं असदानीतानागतं यद्वस्तु तस्य शक्तिः स्वभावः सामर्थ्यं चासात्त्वमेव यदा तदा किं रूपमेकस्यापि स्तुतिविषयानभवतीत्यर्थः
६४ ययात्वया जगत्स्वष्टा जगत्यात्पन्नियोजगत् सोपि निश्चयशं नीतः कस्यां सोऽनुमिहेश्वरः ६५

राम

१०

ननु ब्रह्मादयः कर्तुं प्रकर्तुं मन्यथा कर्तुं सप्रयत्नः स्तोत्रं त्वेवेत्ता शंका ते पितृदधीन सामर्थ्याश्रया ह विस्तुरिति। अहं ब्रह्मा ईशानो हृदये त्वया शरीरय हतं कारिताः ६६ सा पूर्वोक्तस्वरूपा श्रुत्य मेवं विधेः प्रभावे माहात्म्ये गदारे समाधारणे ६७ तामसी निडाकार परिणता विद्या शक्तिः तदुक्तं अस्मीयं तामसी शक्तिरविद्या पश्यतो हरा ययाच्छादित लोकोपपश्यन् पिनापश्यति वेधसा ब्रह्मणा एव मुक्त प्रकारास्तुता विष्णोः प्रबोधनार्थं यजगत्तराणि मित्रार्थं तत्रैकार्णवे ६८ पूर्वलोकास्तु विष्णोरिति पदमनुष्य विष्णोर्नेत्रादिभ्यो निर्गत्य ब्रह्मणो दर्शने च ह्यविषये तस्य

विष्णुः शरीरय हतं महामीशान एव च कारिता स्नेयतो तत्त्वांशः स्तोत्रं शक्तिमात्रवेत् ६६ सात्वमित्यं प्रभावैः स्वरूपा रैर्देवि संयुता मो ह्येतौ उरध्वं विष्णुरौ मधुकैटभौ ६७ प्रबोधनं जगत्त्वामीनीयतामच्युतो लघु बोधश्चक्रियतामस्य हेतुमेतौ महादुरौ ६८ श्री **वीरवाच ॥** एवंस्तुता तदा देवीतामसी तत्र वेधसा विष्णोः प्रबोधनार्थं यनिहं तु मधुकैटभौ ६८ नेत्रास्य नासिका बाहु रूदयेभ्यस्तथो रमः निर्गम्य दर्शने तस्यैवा ब्रह्मणो वाक्कजमनः ७० उत स्यैवा च जगत्त्राथ स्यात्तु कौजनार्दनः एकार्णवे हि शयना तत्रः सदृशे च तो ७१

देवी त्वनुषज्यते पूर्वलोका नेत्रादीनां प्राणं गत्वे पीतरेत रयोगां दसः दक्षिण्यश्चादि मध्यपादा द्वैकवद्वा बोधवति स्तनयो ध्याये जाविति निर्देशेन प्राणं गत्वे तैकवद्वा वानित्यत्त्वज्ञापनाद्वा न दोषः तदयं मनः उरो बहः न केनापि प्रमाणेन व्यज्यते स्वप्रकाशत्वादित्यव्यक्तं ब्रह्म तस्मा जन्म यस्य ७२ अदिशयनात् सर्पतल्यात् उत स्यादिति च यः स जगत्त्राथ स्यात्तु कौजनार्दनः एकार्णवे हि शयना तत्रः सदृशे च तो ७१

द्वितीया
११

मधुकैटभावेतिनवाक्षरशराणां दसः वीर्यमुत्साहः पराक्रमः शक्त्यातिशयः ब्रह्मणामनुयसिमुमास्वपत्नौ ७२ पंचवर्षसहस्राणीत्यंतसंयोगे
हिरण्यमहावहवप्रहरणानियस्यहननसामर्थ्ये सत्पितृलीलघातुकृतकृतवाचहुकालमिति विधुरित्यनेन सूच्यते ७३ अस्मत्तइति पंचमीदिव
चनेतमिलसर्वशक्तिपादिकविहितः पंचम्यासुमिलितिसूत्रविहितस्तु किं सर्वनाम बहुभ्योऽन्यादिभ्यश्चिन्त्यमेनास्मत्तुष्ट्यात्राप्रोतिआवाभ्यांवरह
द्योषोऽवियतामिस्तुक्तवैतौ ननु अस्मद्वधेवायं वरिध्यामीतिताभ्यां कथं नतन्किमित्याकांक्षायामाहमहामायाविमोहितोऽविति ७४ भवेतोयदिमेतु
ह्येतदाममवध्यानुभावयभवेतामत्र एतावदित्यविवक्षितत्वत्रसंधिः हि शब्दोवधारणे एतावदेवमया हंतं ७५ इति पूर्वोक्तप्रकारेण वैचिताभ्यांताभ्यां

मधुकैटमौदुगतानावतिवीर्यपराक्रमौ क्रोधरक्तेक्षणावर्जुवह्मणोजनिताद्यमौ ७२ समुत्थायततस्नाभ्यां युयुधेभगवाद्दूरिः पंच
वर्षसहस्राणिवाहुप्रहरणो विधुः ७३ तावथतिबलोन्मत्तौ महामायाविमोहितौ उक्तवैतौ कोऽस्मत्तोऽवियतामिति केशवे ७४ श्रीम
गवानुवाच भवेतामद्यमेतद्योममवध्यानुभावपि किमन्येन वरेणात्र एतावद्विहंतं मया ७५ अथैतवाच वैचिताभ्यामिति तदा सर्वमायो
जगता आपो मयं जलव्याघं विलोक्य भगवानादित उक्तः ननु विकारेऽर्थनित्यमेकाचो मय इति ॥ मयं जयत् विलोक्यताभ्यां गदितो भगवाक्कमलेक्षणां ७६
मय इत्यप्येवमिति अमयमिति भावं कथमापो मयमिति चेन्न आपमशब्दः सकारो तोपि जलवाच्चातिष्ठति आपो हि क्षामयोऽनुवः आपोभिर्मर्जनं कुर्यात् आपो
पोमयमिदं सर्वं त्वमापोऽर्त्तिः ॥ त्वमंतेः सर्वभूतानामते शूरसि साहिवत्सह्यादिप्रयोगदर्शनादिति ब्रह्मः आप्स्वभावावित्यस्मादनुवप्रत्ययान्तामय इत्ययमानी
यसाधयेति केचित्तु अथ वामयहिंसायामित्यस्मादप्रत्यये सति न भ्रमसासा नेतरं अमयमिति रूपं अस्मिन् न स वै जगदापरतिविलोक्य अमयमहिमने
यथास्यात्रथा कमलेक्षणां गदितः अमयविरुद्धमयं जगदापरतिविलोक्य गदित इति वा योजनीय ७६

राम
राम
११

तव युद्धेन संतुष्टोऽसः भवाकः स्वदितिलुप्तमपुरुषदिवचने असमुदीन्यस्पृष्टं स्नायोनृपः त्वदिति पंचमोऽवचने तत्र तृतीयः देवक्या
योष्टमो गर्भः समेष्टुर्भविष्यतीति हरिवेशपाठदर्शनवलेन न्वमिति प्रथमांतत्वे प्रयोगदर्शनस्यनियामकत्वात् प्रथमांतलक्षणाय तैराव
रूपकत्वात्सा - गतौ तदंगीकारस्य म्यायाच्चाश्च पृथिवीयत्रसलिलेन व्याप्तान भवति तत्रावांघ्रातयेत्यर्थः ७७ तथेत्पुच्छातयोर्वचनमं
गीकृत्य जघने सविथदयमूले कृत्वा तयोः शिरसा छिन्ने इत्यत्र यः देहस्य पार्थिवत्वाज्जघनमपि पृथिव्योर्वेति तयोर्वचनं कृतमेवेति मेतव्यं

मधुकैटभा वृचतुःपीतोऽस्वस्तव युद्धेन स्नायत्स्वमृत्परावयोः आवांजहिनयत्रोर्वीसलिलेन परिश्रुता ७७ अषीरुवाचा तथेत्पु
च्छाभगवता शंखचक्रगदाश्रुता कृत्वा चक्रेण वै छिन्ने जघने शिरसा तयोः ७८ एवमेषा समुत्पन्ना ब्रह्मणा संस्तुता स्वयं प्रभाव
मस्या देवास्तुभ्यः शृणु वदामि ते ७८ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्णिके मत्स्यतरे देवीमाहात्म्ये मधुकैटभवती नाम प्रथमोऽध्यायः ।

स्मिन्नोकेऽपि कृत्वा चेत्पुक्तिरूपसंहाराभिप्रायेणार्धप्रवर्तमानकथामिप्रायेणेति वाक्यमेदात्र पौनरुक्त्यं ७७ प्रभावं स्वेच्छा कृतं जन्मते
तुभ्यं ७८ सावर्णो भवं सावर्णा अथात्मादित्वात् तत्र सावर्णिरेव सावर्णिकः तस्येदं सावर्णिकमिति वा तत्संज्ञकैरप्यस्मिन् मधुकैट
भवयोऽयं प्रथमोऽह्निदिति शिवं ७८ इति रामायणमविरचिता यां। टीकायां प्रथमोऽध्यायः ।

दुर्गा.

१२

मूयः कृण्वित्यभिहितं तत्रेति ह्यसमवतारयति देवाश्चासुराश्च प्रहर्तारो विद्यंते यस्मिंस्तत देवासुरं युद्धं मत्तर्थाया च प्रत्ययेन साधनीयं
अथ वा देवासुराणामिदं देवासुरमित्पराप्रत्यये साधनीयं अस्मिन् द्वाह्यभावः छांदसः परपदद्विवांछांदसी अथ वा देवैः महासुरदेवासु
रदेवासुरं अदृशतमित्यत संयोगे द्वितीयां असुराणामधिपे राजनिमदिषे देवानां च पुरंदरे धिपे सती निकाका हिवदुधयत्राधिपपदं योजनी

देवासुरमभ्युद्धं पूर्णमदृशतं गरा महिषेसुराणामधिपे देवानां च पुरंदरे १ तत्रासुरैर्महाबायैर्देवसैन्यपराजितं जित्वा च सकला
देवानि द्रोभूमहिषासुरः २ ततः पराजिता देवाः पद्मयोनिं प्रजापतिं पुरस्कृत्य गातास्तत्र यत्रेशगरुडध्वजौ ३ यथावृत्तं तयोस्तदन्न
हिषासुरचेष्टितं त्रिदशः कथयामासु देवामिभववित्तरं ४ सूर्येऽप्यनिले हनायमस्य वरुणं साच अन्येषां चाधिकारस्य
यमेवाधितिष्ठति ५ स्वर्गात्रिराकृताः सर्वे तेन देवगणाभुवि वितरंति यथा मर्त्या महिषेण दुरात्मना ६ एतद् कथितं सर्वममरारि
विचेष्टितं शराणं वः प्रपन्नाः स्मोवधस्तस्य विचिंज्यजा ७

यं १ तत्र युद्धं दंडः सुरराज २ पद्मयोनिं ब्रह्माणं प्रजापतिमिति तस्य विशेषणं दंडशूरः ३ यथावृत्तं यथाभूतं तयोराशगरुडध्वजयोः तद्वत्तथैव दे
वाः देवामिभवस्य वित्तरं यत्र चेष्टिते ४ समहिषासुरः अधितिष्ठति करोति ५ दुष्टेनेकदोषमुक्ते देहे आत्मबुद्धिर्यस्य सदुरात्मानेन ६ वद
ति गुरुत्वादेकशो बबुधचनं प्रपन्नाः आगताः स्मः भवामः ७

राम

राम
१२

शुक्रटीलनारवक्रतातया ऊटिले आनने ययोः शुक्रः ऊटिष्ठोदरादित्वाद्दृष्टता भृङ्गटीति वा पाठः तदापिष्ठोदरादिरेव च चक्रिणो
विष्णोः ततः तत्र सार्वविभक्तिकस्य सिः सध्रीबहुचत्तने वा तसिः तेषां वदनादित्यर्थः ब्रह्मणः शकस्त्वचवदनादिपुत्रज्यते १७ तत्रै
जः ऐक्येकभावे समगच्छता प्रप्रातः समगच्छतेत्यात्मनेपदं समो गच्छतीत्यादेरैकसत्त्वविषयत्वात् अथवा एकमेवैक्यं चतुर्वर्गादित्वा

इत्यं निशम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः चकार कोपं शंभुश्च शुक्रटी ऊटिलाननौ च ततो तिकोपश्लास्य चक्रिणो वदनात्ततः ॥
निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शकस्त्वच १७ अन्येषां वैवदेवानां शक्रादीनां शरीरतः निर्गतं सुमहत्तेजसश्चैक्यसमागच्छत १०
अतीव तेजसः कूटं ज्वलन्तमिव पर्वते ददशुस्ते सुरासत्रज्जाला व्यामदिगंतरं ११ अनुलंतत्र तत्रैजः सर्वदेवशरीरजं एक
स्थितदभ्रन्नारी व्यामलोकत्रयं त्रिधा १२ यदभ्रं भवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखं याम्येन चाभव केशनाहवो विष्णुतेजसा १३

तत्कार्यं यज्ज एकं समगच्छता भवदित्यर्थः १० अतीव अत्युच्चितं कूटं पुंजं ११ तत्र पुराणांतरप्रसिद्धे कात्यायनाश्रमे एकस्थं एकारेण स्थितं।
तदित्यवयवमात्रेण नारी अश्रुत नार्वाकारेण पर्यणमत त्रिधा व्यामलोकत्रयं येन १२ शांभवेनैवं तदित्यवयवं तस्मादित्यर्थः अन्यथा मुख
एवैव समासं यमः तच्छब्दः केशादिभिर्न संबध्येत याम्येन यमसंबन्धिना १३

देवीटी

१३

सौम्येन चंद्रमणेन तेजसा जंघोर्विति प्राणं गत्वा देकवद्वावः दार्ढ्यतात्वेकवद्वावे वैदिकतया समर्थनायेति केविदाहुस्तर्हि तं हं देजेद्योरुशस्य
गुरुत्वेन पूर्वनिपातः स्यात् न च वाच्यं लक्षणहेतोरिति ज्ञापकात् पूर्वनिपातानि यमइति गतिः स भवो हि सर्वनिपातानि यमायनस्य दीर्घता
याङ्मादसत्वात् अयनस्य वा न्याय्यत्वात् जंघेति जात्यभिप्रायेण एकवचने ऊरु इति व्यक्त्यभिप्रायेण द्विवचने वारुणो न तेन सा जंघा भ
वत् ऊरु नितं व इति भुवस्तेजसेति वारुणो न चेति चकारोऽप्येवं सति सार्थको भवति जंघा सा हेतु जंघोर्ऋत्यपि योजयंति नितवः कटीपरिभागः

सौम्येन स्तनयोर्युगं मध्यमैरेणात्ता भवत् वारुणो न च जंघोर्ऋति तं वस्तेजसा भवः १४ ब्रह्मणो जसा पादौ तदंगुल्योर्कतेजसा व
सूनां च करंगुल्यः कौवेरेण च नासिका १५ तस्यास्तु दंताः संजाताः प्राजापत्येन तेजसा नयनत्रितये जसे तथा पावकतेजसा १६

१४ तदंगुल्यः पादांगुल्यः वसूनां तेजसेना तुषणते करश्च करंगुल्यः बाहव इति बाहूनां बहुत्वाभिधानेन करणामपि बहुत्वं लक्ष्यते बाहुकरयोः
पूर्वापरभागेन संलग्नतया सर्वत्र दृष्टत्वात् कौवेरेणो नितेजसेना तुषंजनीयं १५ दक्षादिप्राजापतीनां तेजसा पावकोऽग्निः तस्य तेजसा जसेजाताः
आद्यब्रह्मणो व्यातिरिक्ताः प्राजापतयः संति तेषां तेजसा देव्या दंता जाताः नयनत्रितयमपि अग्नि तेजसा जातां १६ श्री

राम

१३

ज्ञातः सायं संधयो रोजः भुवाव भूतो कारा भूतस्य तेजसः कर्त्तृत्वं विवक्षया - न नीतिवत् अथवा शिवस्य सुक्तौ प्रदेशौ अथवा शिवस्य सुक्तौ
 लिंगादर्श आदित्वादव केचित् शुक्ति कर्त्तृत्वं विवक्षन्तो नैदादिविहितस्य न्यपेन पुंलिंगो यं अथवा शिवो ब्रह्म नरा हवदिति वदन्ति। पुंन पुंसं कयोः क
 र्णः अथवाः अथवा अता विनिहे ममा लिकोशा - - संधानेन पुंलिंगे पिसमर्थयितुं शक्यते अनित्यस्य तेजः अथवा वभूता मितियोजयन्ति। अन्येषां
 वायुना सत्पविष्ट कर्मभूतीनां देवानां यानि तेजांसि तेषां संभवः कार्यं शिवा दुर्गा स्व रूपमेव १७ सुदं चित्तो ह्यो संमहिषा सुरेणापीडिताः ननु र्वसि

भुवौ च संधयो रोजः अथवा वनिलस्य तु अन्येषां चैव देवानां संभवस्तेजसा शिवा १७ ततः समस्त देवानां तेजो राशिसमुद्भवांतां
 विलोक्य सुदं प्रापुर मरामहिषा र्दिताः १८ ततो देवा ददुस्तस्यै स्वान्या सुधान्यापि शून्यं शून्यादि निष्कृष्ट ददौ तस्यै पिना कभृत् १९
 चक्रं च दत्तवा कृष्णः समुत्पाद्य स्वचक्रतः शंखं च वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै तस्यै हुताशनः २० मारुतो दत्तवां शायं वाराण र्शतिथेषु धी।

त्रधा ये ब्रह्मादीनामपि देव्यधीनतोक्ता अत्र समस्त देवतेजसा देव्याः संभव इति विरोध इति चेत् न अत्रापि तन्नेजसा तत्तदवयवा विमात्राभिधा
 नान्यायात् १८ विनिष्कृष्टोत्पाद्यपि नाकधुइः १९ स्वचक्रतः सुदर्शनात् समुत्पाद्य जनपि ज्वासमुत्पाद्येति वा पाठः एवमुत्तरा अपि व
 रुणः शंखं दत्तवानित्यनुषज्यते २० चापंधनुः बाराण र्शतिथेषु धी शयवाणोऽथवा वाणाधीयंते स्थायंते ययो सौ र बुधी र्गो कौ पृथिव्यां लिशति
 अली भवतीति कुलिशं शीङ्गः स्वप्रेक्ष्यस्माद नोभ्यां विदृश्यते इति प्रत्यये सति रूपं कुलिः स्यात् करसंघयोरिति कुलिश इत्यहस्तवाचित्वस्मर्यते २१

देवा-

१४

सहस्रं देवभेदाहेतोः पुनरुपादानं न दोषाय एव मुन्नरापि इति निर्णीयता विशेषो विद्यते यस्मिन् स इराचा वसमुदः स्रावति भवः ऐरावतः इदं
हस्तिनाम्ना कालदंशसमुत्पाद्येत्पुनरुज्जते सर्वलोकात् ११ ब्रह्मा ब्रह्मालोकमंडलं च देदावित्युच्यते प्रजापतिरिति ब्रह्मालो विशेषतो ब्रह्मा
ब्रह्मालोकमंडलमिति वामनपुराणदर्शनान् १२ कालीविशेषाद्यभिमानिनी देवा इति स्मरंतामात्रसमीहया षष्ठीरजकस्य ब्रह्मदेव इति शतदृष्टं ददा
नीतिवत् ॥ एवं सति ददाति रर्पणे वर्जते अथवा अथातो ब्रह्मजिज्ञासा अथातो ब्रह्मजिज्ञासेत्यत्र समासोत्तरगता षष्ठी यथाचतुर्थ्यर्थे फलति तथा
ददौ तस्यै सहस्राहो घंटा मैरावता हजात् कालदंशाय मोदं पाशं चांबुपातिर्ददौ १३ प्रजापतिश्चाब्रह्मालोकं ददौ ब्रह्मा लोकमंडलं स
मस्तरो मरुतेषु निजशमीहि वाकरः १३ कालश्च दत्तवान् वज्रं तस्यै चर्मच निर्मले क्षीरोदश्चापलं हारमजरे च तथो बरे १४ ब्रह्मालो
तथा दिव्यं कुंडले करकानि च अर्धचंद्रं तथा शुभ्रकेशूरात् सर्वबाहुषु १५ त्रपुरो विमलोत्तद्वै देवकमनुजं अगुलीय करतानि स
मस्तास्ते गुलीषु च १६
आपि श्रुयमाणा षष्ठी एकशतं षष्ठ्यर्थ इति न्यायेन चतुर्थ्यर्थे फलित्वानीति च यं ब्रह्मः ह्यंदमा वाचतुर्थ्यर्थे षष्ठी अथवा तस्मै वज्रं दत्तवान् साति शयं च
तुल्यं चर्म दत्तवान् आ इति सानि शयो व्यायंतस्यै चर्म इति चतुर्थ्यतः पाठः क्वचित्तदा सुगममेव क्षीरोदः समुद्रः न जायते इत्यजरे वस्त्रे काल इति
पाठश्च कालो धर्मराजः १६ करकानि वलयानि केशूरात् तंगदानि १५ त्रपुरो हंसकौशे वयंकं यीवाधरा नृविद्याते उन्नमं यस्मादित्युन्नमं अं
गुलिभूषणमुत्पानि जातौ जातौ यदुत्कृष्टा नदिरत्नं प्रचक्ष्मात् इति रत्नशब्दोत्पत्त्या न्ववाची १६

राम

राम

१४

अनेकपाणिचतुष्पकाराणि अभ्येद्यैमेनुमशकांदंमनेकचंचरुमपादिकंविश्वकर्माददौरुचयः १७ अस्मानिहानिहीनानिपंकजनिपका
मददतिदिददनेरुत्तारूपपरसौपदेनुच्छेददधातोरात्मनेपादेत्वात् १८ सुरयामृतेनाश्रुत्यंशुरितं १९ मणिभ्योमहान्महामतिः नागत्पेकेभ
लोहायेनागहारस्तं नागएवहारः। नागोहारत्वमापन्नोवाधनेधरतिरमापंचाशक्तोदियोजनविस्तीर्णत्वेनप्रसिद्धां ३. सम्मानितासतीअधैः उदान
स्वरेणमहाहाममाहेतयद्यास्याननानादनांदंक्तवती अहं --- चकुत्केचहमेत्यर्थेहंतरशतिमेदिनीकारः ३१ घोरेनभयानकननभयाका
शंकुत्तमशेषमशेषमाश्रितव्यासं मीयतेनयेतिमा. परिमारांतांयतागच्छतानमापताअमायताअपरिमितानेत्यर्थः अथवाअमारविरश्मिविशेषः

विश्वकर्माददौतैस्यपरशुंचातिनिर्भलं अस्त्राणपनेकपाणिताम्यामेद्यंचदंसनं १७ अस्मानपंकजांमात्मांशिरस्युरासिचापरां अ
ददजलधिलस्येपंकजंचातिशोभनं १८ हिमवाचाहनंमिहंरत्नानिविविधानिच ददावश्रुत्यसुरयापानपात्रंधनाधिपः १९ शेषशु
सर्वनागेशोमहामतिविभ्रषितं नागहारंददौतैस्यधनेयःपृथिवामिसां ३. अमोरेपिपुरेदेवीश्रवणैराशुधैस्तथा सम्मानिताननादौधैः
माहहासंमुहुर्मुहुः ३१ तस्यानादेनद्योरेणकुत्समाश्रितंनभः अमायतातिमहताप्रतिशब्दौमहातभूत ३२

तांयतागच्छतासृशतेतिपावत् अमानामखेरश्मिःसर्पलोकेप्रतिष्ठिताइतिस्मरणान्न यद्यअमायतासहस्रछताअर्थादहहासनअर्थादहहासेनअमासहस
मीपेचैपमिधानात्। यद्वामानंमायःसाधातोर्धमिआतोमुगितिमुगिगमेचकृतेमापइतिनिष्पद्यतेनविद्यतेमायोयस्येत्यमायःततश्चाचारार्थःकि
पुनतःशतप्रत्ययःततस्तृतीयैकवचनंअमायवदाचदात्तातीत्यमायनूतेनेतिविग्रहःयद्वामोमानंएतीतिमायःकर्मणानमायोःमायःतस्यभा
वोमायतातयातिमहानित्येकंपदंअथवामाःमातेदेवादिकत्समाच्छादसःशतप्रत्ययःसुरव्याशहसहशंधन्यंतरप्रतिशब्दः ३२

उदयारव्यउदयनामाअयुतानांसहस्रेणकोट्येत्यर्थः एकंदशशतं चैव सहस्रमयुतं तथा लक्षं च नियुतं चैव कोटिरुदमेव च चंदरवर्वा निखर्व
शंखपद्मौ च सागरः महापद्मं पार्ष्वं च दशहत्वा यथा क्रमादिति गणना विद्विर्निवारितत्वात् ४१ पंचाशद्विर्नियुतैः पंचकोटिभिः अयुतानां षड्विंशतैः
षष्टिलक्षैः रथानां मित्यनुवर्तते सर्वश्लोकात् ४२ गजवाजिसहस्राणामोच्चैर्हृदैः रथानां कोट्याचवतः ४३ पंचाशदयुतैः पंचलक्षैः श्लोक
विडालम्पाहिणीश्वाहिणीघस्यनिजलक्षिति आख्यायस्येति केचित् तत्र विजलनमन इति वामनपुराणदर्शनात् अथेत्यानेतये रथानामयुता

रथानामयुतैः षड्विंशदयारव्यो महासुरः अयुधयुतायुतानां च सहस्रेण महाहनुः ४१ पंचाशद्विर्नियुतैः सिलोमामहासुरः अयु
तानां शतैः षड्विंशल्लोयुयुधेरो ४२ गजवाजिसहस्रौघैरनेकैः परिवारितः हतो रथावां कोट्याचयुद्धेन स्मिन्नयुधत ४३ विड
लाक्षो महादैत्यः पंचाशद्विरथायुतैः युयुधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ४४ अन्ये च तत्रायुतशोरथनागहयैर्हताः युयुधुः संयुगे
देव्या सह तत्र महासुराः ४५ कोटिकोटिसहस्रे स्तुरथानां दन्तिनां तथा हयानां च वतो युद्धेन तत्र भ्रमहिषास्वरः ४६

नां पंचाशद्विरयुतैः पंचशतकोटिभिरित्यर्थः परिवारितो वेष्टितः संयुगे रो ४४ अन्ये च तत्र युयुधेन वीजप्रभृतयः अयुतशो बद्धयुताः बद्धयुतैर्वा
युयुधुरिति परस्मैपदच्छांदसं ४५ कोटिगणितैः कोटिसहस्रैः पार्ष्वेनेत्यर्थः ननु विंशत्यादिशब्दानां बहुत्वाभिवायित्वा देकवचनात्तैरयुतनि
युतशतसहस्रं हि युयुक्तेति चेत् न यदा विंशत्यादिशब्दाच्चा नामर्थानां संख्यां तरेण संबधस्तदा हि वचनात्तत्त्वबहुवचनात्तत्त्वयोणाप्युत्वा
त् तथा चैकं विंशत्यादि सूत्रे हे विंशती त्रयोविंशतय इति रथानां दन्तिनां हयानां च प्रत्येकं कोटिसहस्रैर्हन्त इत्यर्थः ४६

शक्तीनां हृष्टिभिर्वर्षणैः शरहृष्टिभिरिति पाठे वाराहृष्टिभिः ५५ अकर्षयत् आकृष्टवती कृपे श्रौरादिकस्पलटिरूपं अकर्षः ॥ ५६ ॥
त्रात्मनेपदं छंदसं ५६ गद्याविमर्दिताः संतो निपातेन भुव्यशेरतश्चयः अथवा गद्यायो निपातः निपातनेनेन पद्मागदयेति ५७ अथ तत्तीया
गद्यानिपातेत्यर्थः ५७ वेमुः उद्गीर्णवतः वादित्वेपि सर्वविषया सुंदसि वि कल्पं तस्मिन् शशददवादीत्यादि नैवाभ्यासत् पाणिपेधोनभ
वति अथवा वमिरोष्णवकारवन्नान्योस्ति तस्येवं रूपं निषेधसुदं त्योष्णविषयः भृशं हृदं हतास्माडिताः ५८ श्पेनानां पक्षिणां मनुकारिणः सह

ततो देवी त्रिशूलेनादया शरहृष्टिभिः खड्गादिभिश्च शतशो निजधानमहासुरान् ५५ पातयाप्रासर्वैवान्यान् चंटास्व
नविमोहितान् असुरान्नुविपाशेन बद्ध्वा चान्यानकर्षयत् ५६ केचिद्विधा कृतास्तीक्ष्णैः खड्गपातैस्तथापरे विपोधि
तानिपातेन गद्याभुविशेरते ५७ वेमुः केचिच्चरुधिरं मुसुलेन भृशं हताः केचिन्निपातिता भूमौ भिन्नाः शूलेन वद्वासि ५८
विशेरतः शरौघेन कृताः केचिदणजिरे श्पेनां मनुकारिणः प्राणां मुमुक्षुस्त्रिदशारयः ५९

शाः यथा श्पेनाः स्वपद्मावितत्यभूमौ निपजंति तया ते पि पार्श्वयोर्वद्धाः स्थलादिषु च निरंतरं निपातितं संलग्नं शरतया सपद्माश्वाक्षितौ निपातिता भं
ति यथा श्पेनाः शल्पमृगाः श्पेनः पवित्रिशेले चैव पभिधानात् शरौघपूर्णत्वात् शल्पमृगाश्च लक्ष्यं ते इत्यर्थः सेनां मनुकारिण इति पाठे सेना मनुप
श्वात्कुशालं ये धाते सेनाय गता इत्यर्थः ५९ ॥

देवी

१७

मध्योत्तदि ६० उवांभ्रमो ६१ पतिताः पुनरुत्थिता इति मनुष्याणां महस्त्रेषु शतेषु पतिनेषु च उदतिषु कबंधानि बहून्पुन्याय वापत त्रिनिशांतिपर्व
 १७ ता शतसहस्रकोभिर्हते कबंधोत्थानमुक्तं अमुत संख्या कवीरवधे महाहवे च एकोति वीरः कबंधो भवता निष्प्रमिदिरादियते तदा शांतिपर्वस्यः
 सहस्रशतशब्दोत्तार्थतया व्याख्येयः ६२ तूर्यलया श्रिता वाद्यानुसारिणः कबंधाश्चित्रशिरस इति पर्यायाभ्यां तेषां मतिबहुत्वमाह चित्रशि
 रस इति स्वस्वपाख्यानेन को वायुरेवंध आश्रयो येषां ते कबंधा इति चित्रशिरसां विशेषणमित्यन्ये अथवा चित्रशिरसोऽपि कबंधाः कशिरो वध
 नीति कबंधाः तेषां गायानि त्वाश्चित्रमपि शिरोलभं भवतीत्यर्थः अथवा चित्रशिरस्येः कबंधैरन्येषां शिराश्चित्रमित्यर्थः अथवा कबंधाश्च सुर

केषां विद्वाहवश्चित्राश्चित्रग्रीवास्तथापरे शिरांसि पेतुरन्येषां मन्त्रे मध्ये विदारिताः ६० विच्छिन्नजंघास्त्वपरे पेतुरुवांमहासुराः
 एकवाह्वश्चित्ररणाः केचिद्देवादिधातुताः ६१ चित्रेऽपि चानो शिरसि पतिताः पुनरुत्थिताः कबंधा युगुधुर्द्वयाग्रहीतपरमायु
 धाः ६२ चतुश्चापरेतत्र युद्धे तूर्यलया श्रिताः कबंधाश्चित्रशिरसः खड्गशक्तश्चिपाणयः ६३ तिष्ठतिष्ठेति भाषतो देवी मन्त्रे महासुराः
 जातिविशेषास्तद्विशेषां चित्रशिरस इति अथवा कबंधजात्यसुरव्यवच्छेदके चित्रशिरस इति एतिष्ठतिष्ठेति चोक्ता देवा युगुधोरुधे ६४
 विशेषणं ऋषयः एकधाराः खड्गाः कन्या युधविशेषाः ६३ देवी पतिनिष्ठेति भाषतो हस्ताक्षेपा देवभाषमाणा इव एव इवार्थो ज्ञेयः अन्यथा
 चित्रशिरस्त्वात्कथं तिष्ठेति वदिष्यंति भाषत इति आत्मनेपदिनोपि धातोः दसः शतप्रत्यय इति ज्ञेयं अथवा भाषत इति भाषः पठ
 भाषतीत्याचार्यः क्षिप ततः शतप्रत्यय इति ज्ञेयं अन्ये कबंधभरतरु युगुधुने चतुश्चेत्यनुषज्यते ६४ ॥

राम

राम

१७

पातितैरथनागाश्चैः असुरैः सावसंधरा तत्र दुष्प्रवेशाभवत् यत्र समहारणो भूत् ईष वारणा सुरवाजिनो शोणितमेव,
सु ६६ वारणा हस्तिनामहासैन्यसैन्यसमुदायं निर्यन्तात् वती ६७ सचसिंहो मरारीणां शरीरेभ्योऽसूयविचित्रति आदायसमुदायिनो
ति इवेत्युत्प्रेक्षायां विचिनोति वक्तव्येच्छेदोत्तरोधेनच्छादसोकारागमः यद्वा अतिशयशयेन विचित्रव्यचिनोदित्यर्थः क्रियासमभिहा
रे लोटलोरोहि रितिलोटं सर्वलकारार्थविहितमानीयसाधनीयं तदाच्छादसः परनिपातोति शब्दस्य यद्वा विचित्रतातिशयप्रत्ययान्तस्य सप्त

पातितैरथनागाश्चैरसुरैः सावसंधरा अगम्यामाभवत्तत्र यत्राभूत्समहारणाः ईष शोणितौद्यामहानद्यः सद्यस्मत्प्रसुसुबुः मध्ये
चासुरसैन्यसाधारणा सुरवाजिनो ६६ ह्मणो नतमहासैन्यमसुराणां तथां बिका तिन्येत्तयं यथां वह्निसुरादारुमहाचयं ६७ सचसिं
होमहानादमुत्सृज्युतकेसरः शरीरेभ्यो मरारीणामसूनिवविचित्रति ६८ देव्यागणैश्च तेऽतत्र कृतं युद्धं महासुरैः अथेनाषां तुष्टु
देवाः पुष्पवस्त्रिमुचोदिवि ६९ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्णिके मत्तंतरे देवीमाहात्म्ये महिषासुरसैन्यवधो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥

एकवचनेनेपं तदा सचसिंहो मरारीणामहासैन्यसैन्यं निर्यन्तेति पूर्वसांबंधः तस्मिन्निर्दे मरारीणां शरीरेभ्योऽसूयाणां विचित्रतिराशिमिव ऊ
र्वति सति ६८ देव्यागणैश्च तथा युद्धं कृतं यथादिविदेवाणां तुष्टुः परिगृह्य बभूवुः अथ वारणां युद्धं शशुः कर्मणि वाषष्ठी इति ६९ इति
श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्णिके मत्तंतरे देवीमाहात्म्ये रामाश्च मरीकायां महिषासुरसैन्यवधो नाम द्वादशोऽध्यायः १ ॥ ॥ ॥

देवीशः अथावलोकनान्तरं १ यथा मेरुगिरेः शृंगमित्युत्तुपमा मेरुशृंगादधस्तादेवमेधमंडलस्य विद्यमानत्वात् २ शरोत्कराश्चाणसमूहाश्च यन्तरे स्म
 १८ रथिवाजिनरथयुक्तपुरग --- माशोहाणार्थमेव कैरुपस्थापितं ३ छिन्नधनुः यस्यासौ छिन्नधन्वातं आशुमेवौरोः ४ सचिह्नरोसुरः निरुक्तचापो
 रथरहितो हताश्वायस्य सः खड्गरेवटकं कृत्वा धावति स्म ५ आजयानेत्यत्रात्मगकर्मत्वाभावात् आशुमेवमेव महर्षिनात्मनेपदं सत्योवा मे भुजे देवीमा
 १७ जयानेत्यत्र यः ६ तस्या भुजमित्यत्र यः पफालव्यशयत त्रिफलाविशरतो इत्यस्य रूप हेतुपतदन अथवा नृपतं दयतीति नृपतं दः तस्य संबोधनं हे
 उनिहत्यमानं तस्यैव प्रबलोक्य महासुरः सेनानीश्चिह्नरः कोपाद्यधौ यो दुमथां बिकं १ स देवीशरवर्षेण ववर्ष समरे सुरः यथा मेरुगि
 रेः शृंगतोयवर्षेण तोयदः २ तस्य छित्वा ततो देवीलीलयेव शरोत्कराश्च जयाननुरागाश्चौरोर्यतारं चैव वाजिनं ३ चिह्ने देवधनुः सज्जं धनुं
 चातिसमुद्भितं विव्याध चैनं गात्रेषु छिन्नधन्वानमाशुगैः ४ स छिन्नवचा विरथो हताश्वो हतसाराथिः अभ्यधावततो देवीखड्गवर्मधरो
 सुरः ५ सिंहमाहृत्य खड्गेणातीक्ष्णधारेण मूर्धनि आजयानभुजे सचो देवीमप्यतिवेगवात् ६ तस्याः खड्गो भुजं प्राप फालव्यनदन ततो
 जयाहृत्स्नं सकोपादरुणालोचनः ७ चिह्ने पचततः शूलं भद्रकाल्यां महासुरः जाञ्चल्यमानं तेजोभीरुविचित्रमिवांबरात् ८
 नृपतं दानपफालास्वीयां फलानि व्यभिन्नचकारेणार्थः ७ तत् शूलं तमिति पाठोऽपि शूलमेव तच्छूनेन ग्राह्यं शूलशब्दस्य पुल्लिङ्गोऽपि विद्यमानत्वात् अस्त्री शूलमि
 ति द्विलिङ्गत्वेनाभिधाने संगृहीतत्वात् भद्रकाली विषये तेजोमिः रश्मिभिर्जाञ्चल्यमानमत्यर्थं ज्वलन्तं अंबराकाशे सममर्थं पचमीच्छादसी पदा अंब
 रं समवस्थाय रवि विचित्रमिवेति तपस्त्रोपेपेवमी केचित्तु अंबरे अततोऽप्यंबरात् अतमातस्य गमनेऽस्य स्मात्किं तन्नात्रिष्याथ रवि विचित्रमिव विरेकं यथा योज
 यंति ते तेजोभीरुविचित्रमिवेति रकारलोपे सति दीघत्वं रलोपे पूर्वस्य च वीघोच इत्यनेन द्वस्वपचित्तु अवि --- एव रविवचन ---

रा

राम

१८

नाना ८

तदैतमुक्तं शूलं तेन देवी शूलेन शतधानी तं शूर्णीकृतं सच महासुरः चित्तुरः शतधानी तस्य उपज्यते १० तस्मिन्महिषस्य मेन-
सुतरातिशामरनामा गजार्कः समरायायासीत् १० देवान् धाय शक्तिं मुमोचेति वृष्ट्या योजनीया ता शक्तिं ११ तच्छूलं सो विक-
तगजस्य कुंभांतरे कुंभस्थानमध्ये स्थितः १३ नागाद्वज्रारमही पृथिवी युमुधा तेति संरहा विन्यत्र प्रशृत्य सजायां सत्यामपि च दामगन्यायेन न

हृष्टा तदा पतच्छूलं देवी शूलममुंचत तेन तच्छतधानी तं शूलं सच महासुरः १० इतैतस्मिन्महावीर्यमहिषस्य चक्षुषतो आजगाम गजार्क-
टश्चामरस्त्रिदशार्दनः १० सोपि शक्तिं मुमोचाथ देव्यास्तामेविकाउतं हुकाराभिरुतां भ्रमौ पातयामास निष्प्रभा ११ भयां शक्तिं नित्यति-
तां हृष्टा कोपसमन्वितः विक्षेपत्वा मरः शूलं वारोस्तदपि साधिनत् १२ ततः सिंहः समुत्पन्ना गजकुंभांतरे स्थितः बाहुभूदेन युमुधे तेनोवे-
स्त्रिदशारिणा १३ युद्धमानौ ततस्तौ तेन स्मात्रा गात्रमहीगतौ युमुधा तेति संरचौ प्रहारैरतिदारुणैः १४ ततो वेगात् वमुत्पन्ना निपत्य
चमृगारिणा कारप्रहारेण शिरश्चामरस्य पृथक्कृतं १५ उदयश्चरणं देव्या शिल्पवद्वादिभिर्दंतः दंतमुष्टितलैश्चैव कारालश्च नित्याति-
तः १६ देवी कुन्दागदाघातैश्चूर्णयामास चोद्धतं बाष्पलं मिडिपालेन वारोस्ताम्रमथाधकं १७

कारस्य पृथक्कृतं वराणं मणीवादि त्वारप्रशृत्य संज्ञाभावादाति संरचौ क्रोधातिशयमुक्तौ १४ वेगात् वमाकाशमुत्पन्ना देव्यो णरि निपत्य च सिद्धेन चाम-
रस्य शिरश्चित्रं १५ उदय उदय संज्ञः सुद्धे दंतैर्मुष्टिमिलितैः पीटैश्च पातं गत्वे पीतरेतरयोगश्चादसः १६ उद्धतं उद्धतनामानं एतान्यग्निमा एष पिदेत्ता-
नामानि ज्ञेयानि १७

देवीटी.

१६

त्राणिनेत्राणियम्माः सा त्रिनेत्रापरामायाशक्तिर्येषांतेपरमादयस्तेषामपीश्वरानियंत्री १८ विडालस्यविडालारव्यस्पसंशैकदेशेनापि
संज्ञिप्रतीतिरिति न्यायात् उभौयमस्यद्वयं गृहं निनेकाकुभाविन्याकांक्षायामाह दुर्दुरंदुर्मुखं चेति प्रतिपदाधिकरणान्यायेनोभशब्दोयो
जनीयोन्यथाव्यर्थः स्यात् १६ माहिषेणमहिषाकारेणतात्रिः श्वासप्रभवान् १० तुंडं मुखं तत्करणकप्रहारेणकांक्षिद्रुतलेपातयामासेत्यधि

उयासामुग्रवीर्यंचतथैवचमहाहंतुं त्रिनेत्राचत्रिशूलेनजघानपरमेश्वरी १८ विडालस्यासिनाकायात्पातयामासवैशिरः दुर्दुरंदुर्मुखं
स्वचोभोशैरिन्येयमद्वयं १६ एवंसंक्षीयमाणोतुस्वसैन्येमहिषासुरः माहिषेणारचरूपेणवासयामासतानारान् १० कांक्षितुंड
प्रहारेणारचुरद्वैपैस्तथापरान् लंगूलताडितंश्चान्याशृंगाभ्यांचाविदारितान् ११ वेगेनकांक्षिदपरान्नादेनभ्रमणेनच निःश्वासपंच
नेनान्यान्पातयामासभूतले १२ निपात्यप्रमथानाकमम्यधावतसोसुरः सिंहहंतुंमहादेव्याः कोपंचक्रेततौविका १३ सोपिको
पान्महावीर्यः स्वरक्षस्ममहीतलः शृंगाभ्यांपर्वतानुवांक्षिद्वैपचननादच १४ वेगभ्रमणविह्वलसामहीतस्यव्यशीर्यत लंगू
लेनाहतश्चाश्विः स्लावयामाससर्वतः १५

मेरासंबंधः सुगमं ११ सोसुरःप्रमथसैन्यंनिपात्यमहादेव्याः सिंहहंतुमभ्यधावतततोनेतरंशृंगविकाकोपंचक्रे १३ सुरैः द्रुतसंसमर्दितं
महीतलेश्छृष्टंयेनसः १४ तस्यवेगभ्रमणाभ्यांविह्वलसामहीतस्यमेवव्यशीर्यताविशर्णाकर्मकहेतयात्मनेपदं १॥ ॥ ॥

राम

राम

१६

खंडं खंडमिति क्रिया विशेषां यश्च पगता घना मेघाः श्वासानिलेन श्वासवायुना विक्षिप्ताः नभसश्चाकाशात्प्रचलाः ५
समाध्मातं कोपानलेनोद्दीपितं २७ तस्येति संबंधलक्षणो षष्ठीतस्य संबंधनायेत्यर्थः साहिषं माहिषं माहिषसंबंधि महाशृधे महासंयामे २८

धुतशृंगविभिन्नाश्च खंडं खंडं यदुर्धनाः श्वासानिलाहताः शीर्षानि ये तु नभसोचलाः २९ इति क्रोधसमाध्मातमापतंतं महाशूरं ३०
श्वासाचंडिकाकोपंतद्वयाय तदाकरोत् २७ साहिष्वातस्य वैपाशंतं बंधं महाशूरं तत्पाजमाहिषं नृपं सोपि बहो महाशृधे २८ ततः
सिंहो भवत्सद्यो यावत्तस्या बिकाशिरः छिनत्ति तावत्पुरुषः खड्गयातिरदृश्यते २९ तत एवाशु पुरुषे देवी चिच्छेदसायकैः तं खड्गचर्म
णामार्धततः सो भून्महागजः ३० करेण च महासिंहं तंच कर्षजगर्जच कर्षतस्तु करं देवी खड्गेण बिरहंतत ३१ ततो महाशु
रो भूयो माहिषं वपुरास्थितः तथैव ह्योभयामास त्रैलोक्यं सचरांचरं ३२ ततः ऊहाजगन्माता चंडिका पानश्रुतमंपपौ पु
नः पुनश्चैव जहा सारुणालोचना ३३

सद्यस्तत्क्षणमेव २९ आश्वेव शीघ्रमेव तत्पुरुषं बाणैश्चिच्छेदेत्यन्वयः खड्गचर्मणामार्धं सहितं पुरुषं खड्गचर्मवचिच्छेदेत्यर्थः ३० कौराशुगदं
डेन तं देवी बाह्वेन प्रसिद्धं करेण सिंहं कर्षतो गजस्य करं निरहंतत चिच्छेदकर्मव्यतिहारे आत्मनेपदं ३१ वपुः शरीरं आस्थितौ गृहीतवांशतया
सर्ववत् ३२ पीयते इति पानं मधु ३३

दिविभवेर्दिव्यैः महर्षिभिः नारदादिभिः ४१ महिषासुरेहतेषां विब्रामधुरावावायवोवांतिस्म दिवाकरश्च सुप्रतायो बभूवा तथाग्रयो न... लाशखाः
प्रदाहिणावर्जिनोज्ज्वलंतिस्म दिह्युत्पत्राउत्पातशब्दाः शांताः शमैजग्मुः महारौरे महिषासुरे व्यापादितैः सकले पिलो के एवं महोत्सवभरः प्रसरासर्जिस्म
४१ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्तिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये रामाश्चमविरचितायां टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ देव्याः स्तुतिं कर्तुं मारेभिरे इति संबं
धः १ अयं श्लोकः काचित्कः तस्मिन् महिषासुरबले दैत्यसैन्ये च देव्यानिहतैः शक्रादयः सुरगणास्तं देवीं वाग्विस्तुष्टुबुरिग्यचयः देवा इति पाठे कथं
तुष्टुबुत्तां सुरादेवीं महर्षिभिः महर्षिभिः जगर्गधर्वपतयोनं तुष्टुश्चाप्सरोगणाः ४१ वज्रः पुण्ड्रस्तथावाताः सुप्रभो भूर्द्वाकरः । ज
ज्वलुश्चाग्रयः शांताः शांताः शांतादिभ्यः नितस्वनाः ४१ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्तिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये महिषासुरव
धोनाम तृतीयोऽध्यायः ३ ततः सुरगणाः सर्वे देव्या इदं पुरोगमाः स्तुतिमारेभिरे कर्तुं निहतैः महिषासुरे १ शक्रादयः सुरग
णानिहतैः तिबिर्येतस्मिन् पुरात्मनि सुरारिबले व्यातां तुष्टुबुः प्रणतिनम्रशिरोधराणां वाग्निः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः २

भूताः सुरगणाः देवाः कीराः सुक्ता इति योजं शिरोधरात्रीवाग्रं शाः वाग्मर्धानः तेषां समाहारः शिरोधरांशं शशस्त्रं परनिपातश्चांदसः शिरोधरांसा इ
ति दंत्यः सकारः क्वचित् तदाग्रं सशस्त्रः स्कंधकाचकः समासपरनिपातादिषां देवपणानां नम्रे शिरोधरांशं शिरोधरां संवायेषां ते केचित्त्वं सा
शस्त्रेयावावाचकतया व्याकुर्वन्ति तन्मते शिरोधरेति यावातिशेषां पुनः कथं भूताः सुरगणाः हर्षजनितरोमोत्थानेन चारुवोदेहायेषां ते प्रहर्षपुल
कोद्गमचारुदेहा १

देवीटा. प्रकृत्यं भावं अनन्यसाधारणं सामर्थ्यं च वक्तुं न पर्याप्तं न च यः अशुभमकल्पाणां धयं भाविदुः सुप्रतिसंधानजमसुरवंतयोः समाहारो
 २१ शुभमयं तस्य नाशयेत् न च यः वैशेषिक एकवद्भावः अशुभेभ्यो भेभ्यो भयं अशुभं तेषां भयं ३ पुण्यवतां हृद्देषु या स्वयमात्मा या पूर्वज्ञपरि
 हारेण संपदिता न च यः तथा पापयुक्ताः करणानां भवनेषु विपत्तयः सत्यज्ञानानंददिशपाया भगवन्पाः समीचीनोः सत्यज्ञपातोऽसमीचीनो
 विपत्तयश्च पोद्देषो वानस्ति उभयोः कल्पितत्वा विशेषात् तेनालक्ष्मीरूपेण भगवन्पा विवर्त्तनी किं न विरुद्धेति मंतव्यं तथा कृतधियां वेदा
 थानुष्ठातृणां अद्वा वेदोक्तै विचाराभ्याससंस्कृतान्तःकरणानां हृदयेषु तः करणेषु या बुद्धिः स्वगोपवंगसाधने ज्ञाने तथा सतां वेदार्थानुष्ठा
 तृणां अद्वा वेदोक्तै उरुक्तै चार्थविश्वासः कुलमस्यासीति कुलः अर्शादिभ्यो च तस्माज्ज्ञानात् भवतु तन्निर्यस्य तस्य पालनाच्च करणीया प्र
 यस्याः प्रभावमनुले भगवाननेतो ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुमलं बलं च सावेडिका खिलजगत्परिपालनाय नाशाय चाशुभमभयस्य
 मतिकरोतु ३ यात्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेषु लक्ष्मीः पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः अद्वा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जातां
 त्वानताः स्मपरिपालनपदे विविधं ४ किं वर्णयामत वक्ष्यमचिंत्यमेतत्किंचानि वीर्यमसुराद्यकारिभ्यः किंचाहवेषु चरितानि तवाहु
 ह्नितिलक्षणाः करणधर्मः तां उक्तत्वा त्वानताः स्मदेदेविजगत्परिपालन ४ तदिदं सुकृतिर्वस्तु ॥ तानि सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ५
 त्वास्वरूपवर्णयितुमशक्यमित्याह किमिति वर्णयामति समर्थवाया लो ३ तेनोक्तं वर्णनसामर्थ्यं सत्ते पार्थन किं शब्देनाहियते तवस्वरूपवर्ण
 यितुं न शक्नुं न शक्नुम इत्यर्थः असा मर्थ्यं हेतुमाह अचिंत्यमिति सर्वेषु देवगणादिकेषु अनिरूपणीयं सर्वं क्लृप्तता एतत्समिद्धमति वीर्यमनन्यसाधा
 राणं सामर्थ्यं च किं वर्णयामयतोऽचित्यं सर्वेषु असुराद्यकारणशाले प्रचुरं देदेवि संशामेषु यानि तवाहुतानि चरितानि तानि किं वर्णयाम

न
 चिंत्यमिति
 २१

राम
 २१

देवियस्याः स्वाहात्मकशब्दरूपाया उच्चारणेन समस्तसुरताविः शेषदेवगणाः तन्मिं प्रपातिसा स्वाहात्वं भवसियत्तदोः साहचर्यनियमान्
 । पितृगणस्य च तन्मिहेतुः स्वधाचत्वमेवामीत्यन्वयः अतो हेतोः त्वं जनैरुच्चार्यसे पितृकर्मस्विति शेषः ननु हेतोः समस्तजगतामिति हो
 के सर्वजगत्कारणात्वात्क्यासर्वोक्तृत्वेन स्तुतिः कृतान्तदनंतरं स्वाहाद्यात्मकतया स्तुतिर्निर्दापर्यवसानी स्यात् पृथिवीश्वरत्वेक्तिव
 त् । एवमुत्तरत्र हो के ब्रह्मणमिहेतुविद्यारूपस्तुतिर्विरुद्धा ब्रह्मब्रह्मरूपत्वस्य पूर्वमुक्तत्वात् इति चेत् अत्रोच्यते स्वाहाद्यात्मकत्वोक्ता

यस्याः समस्तसुरतासमुदीरणेन तन्मिं प्रपातिसा कलेषु मखेषु देवि स्वा
 हासि वै पितृयणस्य च तन्मिहेतु रुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ई

पूर्वोक्तिं सर्वात्मकत्वं दृष्टीक्रियतो न हि पृथिवीश्वरसापि यामी गौरुच्यमानो यामेशस्त्वमेवेत्याद्युक्ता यामेशत्वं निर्दापर्यवसायिहृष्टं स्तुतेः
 क्रमनियमाभावाच्च क्रमनियमाभावश्च प्रसिद्धः त्वमेव सा — — सात्यादिस्तुतौ अथार्थक्रमेण पाठकमो बाधने अग्निहोत्राजुहोतियवा
 र्पचतीत्यादाविवक्षते ननु तेयास्तुतिः सर्वान्तज्ञेया सर्वोक्तृत्वप्रतिपादनमेव चात्रार्थप्रयोजने ई

देवीटी.
२३

२३
५५

हे देवि सा प्रसिद्धा तत्त्वमस्या दिवा कया जन्म ब्रह्माकारांतः करणं तन्नोत्पूरंती विद्या त्वमसितत्त्वमस्या दिवा कया ज्ञायमानांतः करणं प्रवृत्तिर्ब्रह्म स्वर्णावारकमज्ञानं नाशयति ब्रह्म स्वरूपं तु स्वतएव स्फुरतीति विद्या ब्रह्म स्वरूपैवोच्यते स्माभिः श्रवणादीनामविद्या निवृत्तावेवोपयोगात् स्वर्णात्मिका विद्या या जन्यत्वमपि न शंकनीयं केचिदुब्रह्म विषया विद्येति वदंति तन्मते ह त्वात्मकतेव विद्यायाना विद्यात्मकता ब्रह्मणः फलविषयत्वयोगात् भगवती भगवद्वाच्यैश्चर्यादिषड्गुणसंपन्ना ब्रह्म विषयेति केचित् परमा प्रकृतमा प्रकृतमसत्त्वप्रतिपा

या मुक्तिहेतुरविचिंत्यमहाव्रतात्त्वमभ्यस्यसे मुनियतेंदिय तत्त्वसारैः मोक्षार्थं
भिर्मुनिभि रसमस्तदोषैर्विद्यासि सा भगवती परमासि देवी ७

दनायाह या मुक्तिहेतुरिति सा विद्या या मुक्तये इति वचनात् अचिंत्यमननुष्ठेयं महाव्रतं साधनं यस्याः सा तथा भगवात्यातं जनिः अहिंसा सत्य
मतेय ब्रह्मचर्यापरिग्रह इति शब्दो हेतौ यस्या दिव्यासि अतस्त्वं मुनिभिर्मनशां लैरभ्यस्यसे मुनियतानि वशीकृतानां दियति षैः ते नियतें
दियाः तत्त्वब्रह्मैव सारो येषां ते तत्त्वसारः मुनियतेंदियाश्च ते ते त्वसारश्चेति विग्रहः अस्ताः धस्ताः समस्ताः दोषारागादयो येषो ते ७ ॥ ॥

राम
२३

शङ्खान्तिकाशहृदयस्वरूपा अक्वामेदाः यजुषियजुर्वेदाः शरवाभिप्रायंवहुवचने यजुर्वेदस्य षडशीतिशरवात्मकत्वात् सुविमलानि नि
र्दिष्टाणि च तानि अग्न्यं विवेति विग्रहः तेषां सां च निधानमाश्रयेत्यर्थः सांमितिपि बहुवचनं शरवाभिप्रायं सहस्रशरवात्मकत्वा
त्सामवेदस्य निधानशब्दो जहल्लिंगः तेन न स्त्रीलिङ्गता उद्गीतिमुच्येति न तैत्तिरीयैः पदानां पाठो विद्यते येषु सामसु तानि रस्यपदपाठवन्ति
तेषां उद्गीथेति पाठे उद्गीथः प्राणवोमंत्रः सर्वव्याप्य निरंजन इति नैगमाभिधानात् तैत्तिरीयपदपाठवतामिति सर्वेषामेव विशेषणं ब्रह्मणः प्राण
वैकुण्ठोदादावन्ते च सर्वदा अवद्येनोक्तं सर्वपुरस्ताच्च विशीर्यताति मनुः इत्यत्र यीवेदत्रयीस्वरूपात्वं अथर्वणस्तु शांतिकपौष्टिकतयैतैश्चेव त
शङ्खान्तिका सुविमलग्रन्थेषां निधानमुद्गीथरस्यपदपाठवतां च सां देवीत्रयी भगवती भवभावनाय वार्त्तासि सर्वजगतां परमात्रिं ह्री

र्मावात् एतद्ग्रा निधानं देवयति सर्वां प्रवृत्तिनिवृत्तमुपदेशेन व्यवहारयतीति देवी भगवती वीर्यातिशयशालिनी सर्वप्राणिभ्यो वलीयस्वात्
भवः संसारस्तस्य भावनाया उवर्त्तनाय वार्त्ता कथादिलक्षणा कृषिवाणिज्या तद्वृत्ततीयं पशुपालनं विद्याद्येता महाभागवते वृत्ति
या अयेति विष्णुपुराणे वार्त्तायाः कथादि रूपत्वमुक्तं परमात्रिं ह्रीं पाजति शयनाशिनी भवभावनाय संसारज्ञानार्थं त्रयीवेदस्वमित्यत्र यः
अन्य आह भवभावनाय संसारस्थितये त्रयीत्वं यज्ञोपदेशात् तथा चारुः अग्नौ प्रस्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्या जायते हविर्हृष्टेरत्रे
ततः प्रजावति ८

देवीटी.
२४

मेधासरस्वतीरूपात्वमेवास्मि अथसामेधावधारणाशक्तिः यथावेदादि रूपः शब्दग्रा मः स्थिराक्रियते विदितो रत्नशास्त्राणांसारः तच्चरहस्यं वा यथा
दुर्गा दुर्जया दुर्गा दुर्खच्छेदो यो भवः संसाररूपः समुद्रः तत्रो रिव नौः पारगति साधने असंग अतिरहित प्रसंग अद्वितीया वा नौ सुकर्ण वाहक मुक्ता
त्वनुत इति तापितारय सिद्धिः लक्ष्मी हरेर्हृदये एकया द्वितोया कृतो धिवासः स्थिति र्यथा अथवा केटभारे हृदये एकस्मि कृतो धिवासो यथा सा श्री क्त्वं
श्री लक्ष्मि शशि मौलो हरे रूपा प्रतिष्ठा आस्पदं यथा शशि मौले हरे रूपा प्रतिष्ठा उत्कषेययेति वासा गौरी त्वमेव एव ईषद्वासेन सह वर्त्तते तदा षड्वासेन
दुर्गा वा विपर्ययः ईषद्वासेन यथा भवति तथा विलोक्येति क्रिया विशेषणं वासासेन सहितं सहासं परिपूर्णं चंद्रविवभक्तु करोति तच्छीलं परिपूर्णं चंद्र
विंबानुकारि आह्लादकारित्वात् कनकोन्नमं अत्युत्कृष्टं च नंतस्पकांतिर्यस्य कनकादत्तु नमाकांतिर्यस्ये कतिवा अतएव कांतं मनोहरं कनका

मेधासिदेवि विदिता रत्नशास्त्राणां दुर्गासि दुर्गा भवसागरनोरसंगा श्रीः केटभारि हृदये कृता धिवासो गौरी त्वमेव शशि मौलिकृत प्रतिष्ठा ६
ईषद्वासेन सहितं परिपूर्णं चंद्रविंबानुकारिकनकोन्नमकांतिकांत अत्युत्तमं तत्तमानं रुपा तथापि वक्त्रं विलोक्य सहसामहिषा सुरेणा १०

राम

नमकांति वत्कांतमित्येकं वापदं एतेन देव्याः स्त्रिगुणै रंगात्वं सूचितं तथा तादृशमपिते वक्त्रं विलोक्य सहसामहिषा सुरेणा यत्प्रहृतं तदप्युत्तमं तत्तमानं श्रयं मिप्यर्थः
प्रहृतमिति ननु सको मावेकः प्रहारः कृत इत्यर्थः अथवा ति शय मन जत्वात् अत्युत्तमा श्रयं जनक ते मुख विलोक्य तथापि तामस्वभावादविचारेण
प्रहृतमिति पो जना अविचारेण प्रहार कारणे हेतुगर्भ विशेषणं आभरुषेति प्राप्नो धनेत्यर्थः आभरुषेति बहुषु पुंसके उपाठः तथापि स एवार्थः क्रोधा-
- हि प्रहारयोग्येति किमपि न विचारयेति अतः प्राभरुषामहिषा सुरेणा त्युत्तमं मुखं विलोक्य तथापि पूर्वोक्तं त्रपणं प्रहृतमिति वा तथा शब्दो योजनीयः सह
सांबलेन १०

राम

२४

हे देवि कुपितं ते सुरवंदं दृष्ट्वा तन्नामान्महिषः प्राणान्मुमुक्षुः चतुर्देवाश्चर्यं भुङ्क्ता भालकोटिल्येन करालं भीषणं उद्यच्छां कसदृशच्छवि रोषारुणं हियस्मा
त कुपितस्यांतकस्य यमस्य दर्शनेन कैर्जीव्यते जीवितुं शक्यते अपि तु न कैरित्यर्थः ॥ प्रसीद प्रसादं कुरु परमा प्रकृष्टा सा तु यहा सती भवती भवाय उद्भूत
संपदेत्यर्थः यहा भवाय भावनाय संप्रसारविभूतिजननाय भवती परमोत्कृष्टा ॥ प्रसादरमेति पाठे प्रसादेन परमा भवती भवाय स्थिति प्रकल्पते कोप
वती कुलानि गणान्नाशयसि । एतदधुने विसृज्यते यदेतन्महिषा सुरस्य सुविपुलं सैन्यं असृज्यते नाशं प्रापितं । त्वत्कोना --- सदैव बलस्य

दृष्ट्वापि देवि कुपितं भुङ्क्ते करालमुद्यच्छां कसदृशच्छवियत्रसद्यः प्राणान्मुमुक्षुः चतुर्देवाश्चर्यं भुङ्क्ता भालकोटिल्येन करालं भीषणं उद्यच्छां कसदृशच्छवि रोषारुणं हियस्मा
न ॥ देवि प्रसीद परमा भवती भवाय सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि विज्ञातमेतदधुने वयदत्तमेतन्नीतबलं सुविपुलं महिषा
रुरस्य १२ ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेष्वांतेष्वां यशं स्मिन् च सीदति बंधुवर्गः धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा येषां सदा भुदयदा भवती

प्रसन्ना १३

नष्टत्वादिदानं कोपावस्थाने सुरावनाशयति अतः कोपं परित्यज्य प्रसन्ना भवेत्पमिप्रायः १२ सदा भुदयदा भवती येषां प्रसन्ना ते पुरुषाः जनपदेषु सम्मा
नभाजः स्वयामादौ सम्मता इति किमाश्चर्यमित्यर्थः अपरं तेष्वांधर्मवर्णनं --- इति अवसादेन लभते धर्मशब्दो धर्मार्थकाममोक्षरूपपुरुषार्थच
तुष्टयस्योपलक्षणं धन्याः श्लाघ्याः निभृताः विनीताः आत्मजभृत्यदाराः पुत्रसेवकस्त्रियो येषां ते सदा जनपदेषु सम्मता इत्यादि वासदाशब्दाच्चः

देवीटी.

१५

२५

हेदेविमुक्ताश्रयादतःअतिश्रद्धावानुसदेवधर्माणिधर्मादनपेतानिसकलानिकर्माणिकरोतिभवत्याअनुग्रहात् ततःकर्मणोहेतोःस्वर्गं
ब्रह्मलोकादिलहरांप्रयाति वकारात्मोहचलभतेननुभोदेवितेनकारणोत्तलोकत्रयेपिशस्वर्गमोहोपिफलदात्वमितियोजनाभवतीप्रसादादि
त्युवच्छंदोनुरोधात्रपुंवद्भावःभवतीतिभिन्नवापदंप्रसादात्प्रसन्नतयाननुभोदेवितेनहेतुनाभवतीलोकात्रयेपिफलदेत्यवयःतत्रैहिकफलंफलंम
त्कर्माचरणापंत्यगीयसुखातुभवःमोहिकंनित्वानंदोऽवलोकादयश्चिपिणोदेहालोकेत्यर्थः १४ दुर्गसकटप्रदेशेस्मृतासतीअशेषजंतोभयहर

धर्माणिदेविसकलानिसदेवकर्माण्यत्यादतःप्रतिदिनंमुक्ताश्रयादिति स्वर्गप्रयातिचततोभवतीप्रसादात्लोक
द्वयेषुफलदाननुतेनदेवि १४ दुर्गस्मृताहरसिभीतिमशेषजंतोःस्वस्थैःस्मृतामतिमतीवशुभाददामिदारिद्र्यदुः
खमयहारिणिकात्वदन्यासर्वोपकारकरणापदयाईचिन्ना १५ ॥ ७७

राम

मिदुर्गेशितिसंवाधनंवास्वस्थैःस्थिरांतःकरणैःपुहृषेःस्मृतासतीअतीवशुभांमतिमोहादिसाधनभूतांबुद्धिंददामि दारिद्र्यनिर्धनतादुःखंप्रतिकूलवेदना
यमयमनागतप्रतिकूलसंधानजं एतत्रितयंहरतिगच्छीत्यादिरिद्र्यमयहारिणितस्याःसंवाधनंहेदारिद्र्यदुःखमयहारिणिसर्वेषामुपकारसंपादनायसर्व
शुकालेषुआइंचिन्नासिग्धचिन्नात्वदन्याकानकापीत्यर्थः दैत्यानामपिहृन्नेत्योपकारएवसंपाद्येतांरणरनामुक्तिंस्वर्गंवाल्भंतेयतः ननुदुष्टविना
शकशीलत्वान् दुष्टानांमोहादिप्रमाणाभावाच्च सर्वोपकारत्वंकथमित्याशक्यसमाधत्तैरभिरिति १५

राम

१५

एभिरसुरैर्हतेः सद्भिर्जगत्सुखमुपैति प्राप्नोति प्रकृत्यादिभ्यस्तृतीया एतेषु तेऽप्यर्थः । तथा एते सुराश्चिराय चिरकालं नरकार्यपापं प्रति कुरुलं कुर्वन्तु ना
 म । नानाप्रशङ्गो भुपगमे अथवा आमशङ्को भुपगमवाची नको निषेधार्थः । अथवा आमशङ्को नरकवाची आमसंज्ञक नरकाय पापं न कुर्वन्तीत्यर्थः
 । संशयममृत्युमधिगम्य च दिव्यं प्रयाति मत्वा अहिता नरि प्रविनिहंसीत्युच्यते । न मित्युच्ये दोषः १६ भवतीहैव विलोक्यैव सर्वसुखं भवति किं न
 करोति अपि तु करोत्येव ह्येवेति पाठे दर्शनेनैवेत्यर्थः । एवं सति अरिषु यच्छत्रं प्रहिणोषि व्यापारयसितदिष्वोपि हि यस्मात्तद्वत्प्रतालोकाश्च इलो
 का न्ययानुइत्यमेवं प्रकारासाध्यापरोपकारनितामतिः तेष्वहिनेष्वपि तव भवति पैच महापातकिनो रणे हताः सज्जितं लभन्ते भवति तेष्वहिनेषु साध्या

एभिर्हतेः सुखमुपैति जगत्तथेते कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापं संशयममृत्युमधिगम्य दिव्यं प्रयाति न मत्वेति न मद्भिजा विनिहंसीदेव १६
 ह्येव किं न भवती प्रकरोति भस्मसर्वा सुरा नरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रं लोका न्ययानुरिष्वोपि हि शस्त्रप्रता इत्यमतिर्भवति तेष्वहिनेषु साध्या

१७ खड्गप्रभानिकर विस्फुरणोत्तथोयैः श्लाघ्यकांतिनिवहेन दृशो सुराणां यत्रागता विलयं यमुमदिदुरेव योग्याननं तव विलोकयतां तदेतत्

तेषां देवपिशङ्गाध्याहारं विनैव योजना तेष्वरिष्वपि तेन चाति साध्यामतिर्भवतीत्यर्थः १७ अर्थान्नैव यः खड्गसंस्पृशानिकरो दाप्तिममूरः तस्य विस्फुर
 णोः सर्वतः प्रसरणोः तथा तेनैव प्रकारेणो ग्रैर्भयानकैः श्लाघ्यस्य शूलश्च श्लाघ्यकांतिनिवहेन दीप्तिमसुखायेन च सुराणां दृशश्च द्रष्टुं विविलयं विनाशं यत्रागताः
 तदेतदाश्चर्यमिति शेषः अथवा दृशो विलयं नागताः तत्रैव विनाशो ग्रामो एतन्नवानन विलोकने कारणाभितियोज्य कथं श्रुतमाननं अंशुमत्तदीप्तिमत्त
 दुरेव योगि अर्धचंडाचितं च त्वद्वक्त्रस्य चंडीकरा संपर्कवशात् दृशो न नष्ट इति फलितार्थः १८ ॥ ॥

देवाटा.
२६

हेदेविदुर्जनघ्नशमनंदुर्जनवेषाखंडनंतवशालंचरितं तथाएतत्परिदृश्यमानं तवशृंगसौंदर्यंअविचिंत्यवक्तुमशंकं।अन्यैःसदानलंतवचार्यं
चतुर्देवानांपराक्रमोयैःतेषामसुराणांहेतुनाशकं।तदेवपराक्रमाणांमितिषष्ठीकर्मणि अनेनपूर्वोक्तशस्त्रव्यापारणात्स्वर्गनयनरूपेणप्र
कारेणवैरिष्वपिदयाप्रकटिताअथवाइत्यमेवसम्यपिदयाशस्त्रेणहननलक्षणेतिव्याख्येय शस्त्रेणहताःयापिनोयतःइत्यनेउक्तंच द्वावैवप्रथितौ
लोकेसूर्यमंडलभेदिनौ।परिबाधोगुक्तश्चरतोचामिमुखोहति १६ हेदेवितवास्यपराक्रमस्यकेनोपमाभवतुनकेनापीत्यर्थः शत्रुभयहारिशत्रु

दुर्जनघ्नशमनंतवदेविशालंरूपंतथैतदविचिंत्यमनुत्तमन्यैः वीर्यचहंततदेवपराक्रमाणांवैरिष्वपिप्रकटितैवदयात्वयेत्यं १६
केनोपमाभवतितेस्यपराक्रमस्यरूपंचशत्रुभयकार्यतिहारिऊच चित्तेरुपासमानिष्टुताचक्षुष्यात्वयेवदेविवरदेभुवनत्रयेपि १० जैलो
क्यमेतदखिलंरिपुनाशनेनत्रातंतवयासमरमूर्धनितेपिहत्वा नीतादिवंरिपुमणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारिभवनमस्वे ११

एतदभयकरणा अतिहारिअतिमना नोरूपंऊचनकुत्रापिकिंतुभुवनत्रयेपित्वयेवेत्यन्वयः हेवरदेवांछितप्रदेचित्तेरुपासंयामक्रूरता
चभुवनत्रयेपित्वयेवदृष्टानान्यत्रेत्यर्थः १० सैतदखिलंसमग्रंलोक्यरिपूणांसुराणांनाशनेब्रुत्वयात्रातंपालितंतेस्माकरिपुगणाअपिरण
मूर्धनिसंशमप्रधानेस्थानेहत्वादिवंनीताःस्वर्गं प्रापिताइत्यन्वयः उडिकोभवोहंकारोयेषांसुराणांतेभ्योभवंजानंमयमप्यस्माकमपास्त
मपनीतं॥ अतस्तेभुवनमः।तमस्कारान्तिरिक्तप्रत्युपकारकरणेनअस्माकंसामर्थ्यमितिभावः ११ श्रीराम॥

राम
२६

चापज्यानिःस्वनेनधनुषिविद्यमानायाप्रत्यं चातस्यावेणापाहि २२ दक्षिणोदक्षिणभागेधामणोनेत्यत्रसंज्ञापूर्वविधेरनित्यत्वात्तद्वस्वत्वाभावापया
सतैराक्रामयामासअस्मत्संक्रामितैःपदैरिति॥ हेर्यदक्रामिपदैककेनखसितिवच्छूलस्य उत्तरस्यामित्यत्रछंदोवेगा - मोधता २३ सौम्यानिष्ठि
स्थितिवापाराणिअत्यंतमतिशयेनयोराणिसंहारकाराणानिचअत्यर्थयोराणानिचकचित्पाठःतत्रार्थतःसंहारप्रयोजनवशात्योराणिभया
नकानितैःअस्मात्प्रदधुवप्रथिवीचरत् २४ आदिशब्देनधनुश्चक्रशरादीनांग्रहाणांकरपल्लवैःसंगःसंसर्गोविद्यतेयेषांगानितैरस्मान्सर्वतःसर्व

शूलैर्नपाहि नोदेविपाहिरवज्ञेनचाविके दंटास्वनेननःपाहिचापज्यानिःस्वनेनच २२ प्राचांरक्षणीचांचंचंडिकेरक्षदक्षिणे धामणोनात्म
शूलस्यउत्तरस्यांतथेश्वरि २३ सौम्यानियानिप्राणित्रैलोक्येविवरंतिने यानिचात्यंतयोराणितैरस्मात्तथाधुवं २४ खड्गशूलगदा
दीनिपानिचास्त्राणितैर्विके करपल्लवसंगानितैरस्मात्प्रदधुसर्वतः २५ अ रु च एवंस्तुतासुरैर्दिव्यैःकुसुमैर्नंदनोद्भवैः अर्चि
तांजगतांधात्रीतथागंधानुलेपैः २६ भक्त्यासमस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैश्चधूपिता प्राहप्रसादसुमुखीसमस्तान्यणानामुगार २७

प्रकारेणवारहोत्यर्थः २५ नंदनोद्भवैर्दिव्यैर्द्वयानजतैःगंधैःश्रीरागादिभिःअनुलेपैःश्रीखंडादिभिर्गसाजगतांधात्रीविश्वजननी २६ नकेवलमर्चिताधूपिता
चदिव्यैर्मनोहरैर्धूपैःसर्वसुरप्रधानत्वात्स्तुतिःशक्रैर्लोककृताअन्येसुराःस्तुतावतुसर्तारःअतस्तेषामोपचारिकंस्तुतिकर्तृत्वमादायसुरैरितिबहुवचने
अन्यथानेकसुरमुखार।एककारणशब्दनिर्गमोनस्मात्प्रत्युतकोलाहलवशादेकस्यापिशब्दस्यार्थप्रतीतिर्नस्मात् गुणकर्मानुभवाचात्रस्तुतिर्नसदुणा
यपरद्वयार्चनादिकैःसर्वकर्तृकविरोधाभावात्सर्पादिचसर्वैरेवस्तुतिःकृतव्याभ्यःनहिशहोत्याद्येकवचनप्रयोगोऽस्मत्कृतःसुरगणाःसमूहपरोजयः २७

देवादी.
२७

हेमर्तेत्रिदशाः अस्मन्नोस्मासकाशात् भवद्भिभिवांछितं वियतां अतिशीत्याशीत्यतिशयेन अतिशीतेति वापाठः २८ अपरमन्यत्कर्त्तव्यं उक्त्वा
रयत्तत्रिवेद्यतां अयं श्लोकः क्वाचित्कः २९ यत्कर्त्तव्यं ते तत्त्वया सर्वं कृतं यदास्मादयं त्वया निहतः एतावन्नेव त्वया सर्वं कृतं ३० अस्माकमिति
चतुर्थार्थे षष्ठी नोस्मभ्यं यदिव रोदेयः तत्त्वयास्माकं परमापदो हिंसेया इत्यन्वयः हिंसेया इति हिंसेया नुसुदादिगणोपि पद्यते तत्र आत्मनेपदमिति केचित् रुदा
दिगणस्य परस्मैपदित्वात् हिंसा इति स्यात् कथं विदो --- नेपदानयनेपि हिंसाया इति स्यात् केचित्नु अदादिगणस्य हिंसेया इति वदति तन्नु अदा
वियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मन्नो भिवांछितं ददाम्यहमभिशीतास्त्रैरेभिः सुतोषिता २८ माहिषोयं महावीरो निहतश्चरणो मया कर्त्तव्यमप
र्यच्च दुष्करं तत्रिवेद्यतां २९ देव्या कुतुः भगवत्पाकृतं सर्वं न किंचिदवशिष्यते यदयं निहतः शत्रुस्माकं महिषासुरः ३० यदि वापि व
रोदयस्त्वयास्माकं सुरेश्वरि संस्मृतां संस्मृता त्वं नो हिंसीथाः परमापदः ३१ यक्षमर्त्यस्त्रैरेभिः स्त्वां सोऽथाप्यमलानने शुचिरेकमनाः शां
तो भक्त्या त्रिभुवनेश्वरि ३२ तस्य विन्नर्द्धि विभवेर्धनदारादिसंपदा हृदये स्मत्सन्नात्वं भवेथाः सर्वदा बिके ३३ ॥

दिप्रमृतिभ्यः शप इति शपां लुकि कृते विधि विद्यात्मनेपदमध्यामपुरुषैकवचने हिंसीथाः इत्येव स्यात्तर्हि सथा इति हिंसीथा इत्यादि क्वचित्पाठः हिं
सेति च वत आत्मनेपदं लिख्यो लिट् एषोदादित्वात्ति चो लोपः हिंसेया इति केचित् हिंसे इति संवोधनं या इत्यर्थ इति वा ३१ च अपरे यो मन्त्रः मरणा
धर्मो मरुथाः एभिः पूर्वैर्कैः तत्तैः त्वां सोऽथाति मस्य विन्नं वेदनं ज्ञानं रुदिरुपस्यो विभवः ऐश्वर्यं तैः कृत्वा धनदारादिसंपदा हृदये उपचयायास्मा
कं प्रसन्नासतीत्य सर्वदा भवया इत्यन्वयः अथ वा विन्नं गुप्तमन्तर्धनं अहिः समृद्धिः विभवः भोगः तैः धनदारादिसंपदो हृदये भवेथाः विन्नादिभिर्धनादा
नां हृदि भवति अर्थैर्यानि वधांते गजैरिव मरुगा जालिनायात् ३३

राम
राम
२७

रुपुक्तप्रकारेण जगतः आत्मनश्चार्थे भद्रं कल्याणं कलयति परिवर्धयतीति भद्रकाली अंतर्हिता अहस्या बभूव ३४ हे शिवी वीपते संभूता आदि
भूतान - - तान्यत्रैव धर्मितव्यं पूर्वप्रतिपादितसर्वान्मविरोधत्वात् इति हासांतरं सूचयति पुनरिति त्रैलोक्यस्य हितमिच्छतीति ३५ गौरी देहे पा
र्वती शरीरे आसनमासौ वस्थितिर्यस्याः सा गौरी देहा सा गृहीतगौरी शरीरेत्यर्थः अथवा गौर्या देहः शरीरकोश एव देहो देहकारणं यस्याः सा गौरी
देहा शाकपाथिवा दित्वा न्मध्यमपदलोपो समासः अथवा गुरोर्महा देवात्समुद्भूता गौरी सैव देहो यस्याः सा गदितमाहात्म्या देवी गृहीतदेहा सती

आसीरुवाच इति प्रसादिता देवैर्जगतोर्थे तथात्मनः तथेष्टुक्ता भद्रकाली बभूवांतर्हिता वृष ३४ इत्येतत्कथितं भूपसंभूता सा पु
नः पुरा देवी देवशरीरेभ्यो जगन्नयहि तैर्विणा ३५ पुनश्च गौरी देहात्सामं सुद्भूता यथा भवत् तथा यदुष्टं देवानां तथा सुभनि सुंभयोः
३६ रक्षणा यच्च लोकानां देवानां सुपकारिणी तच्छा एषमपारख्या तं यथा वत्कथयामि ते ३७ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्तिके
मत्स्यं जरे देवीमाहात्म्ये शकादिस्तुतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ आसीरुवाच पुरा सुंभनि सुंभाभ्यामसुराभ्यां शचीपते त्रैलोक्यं यत्तु भग्न
यत्तु नाम दबलाश्रयात् १

यथा समुद्भूता भवत् तच्छा एषित्व त्रिमेणान्वयः देह्यदेहे तु माहवथायेति ३६ तच्छा एषमपारख्या तमित्येको वाक्यार्थः ते तुभ्यं यथा वत्कथयामि त्वय
१ः ३७ इति श्रीरामाश्रमविरचितायां देवीमाहात्म्ये टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ इदानीं देव्यामाहात्म्यांतरमाप्तिरव्यासुः अनंतराध्यायसूचितमिति हासम
वतारयतु आसीरुवाच असुराभ्यां दनुजाभ्यां तथा च वामनपुराणान्तस्थाः पुत्रत्रयं जज्ञे सहस्राह्वा दलाधिकं ज्येष्ठः सुंभ इति ख्यातो नि सुंभश्चापरासु
१ः ततो योनमुचिनीममहावलपराक्रमः शचीपते रिदस्यामदोगर्वः वलशक्तिः तयोराश्रयात् १ ॥

देवीटी.

१८

सूर्यस्य भावः सूर्यतारविलक्षणमधिकारैरेवमिंदुसंवंधिनं कौबेरमधिकारमथयाम्यधिकारं वरुणस्य चाधिकारं कृतवंतौ तावेव सूर्य
निसुंभोऽर्पणं चक्रतुः सूर्यश्चाचरतः इंदोऽकौबेरस्य यमस्य वरुणस्य चाधिकारं स्वयं चक्रते १ पवनद्विवायोऽधिकारं ततोऽनंतरे देवी संस्म
रन्तीत्यत्र ३ तिस्त्राजं नमो वननाशलाक्षणां दशां च वस्थायेषां देवानां ते त्रिदशाः संस्मरन्ति स्मृतं वतः क्षिरातीताप्यर्थे ज्ञेयं पुर्वमानतया ज्ञा
प्यते ४ कथं संस्मरन्तीत्यपेक्षायामाह तयेति वरस्य स्वरूपमाह यथेति आपत्सु स्मृता हंता क्षणाद्भवतामरिवलाः परमापदो नाशयिष्यामा

तावेव सूर्यतातद्वदधिकारं तथैव कौबेरमथयाम्यं च चक्रते वरुणस्य च १ तथैव पवनद्विवाचक्रतुर्वह्नि कर्मन् ततो देवा विनिर्धृता
अक्षराज्याः पराजिताः ३ तदाधिकारास्त्रिदशास्लाभ्यामर्वे निराकृताः महासुराभ्योऽन्तां देवी संस्मरन्त्यपराजिता ४ तथास्माकं वरोदतौ
यथापत्सु स्मृता रिवलाः भवतां नाशयिष्यामि तन्नाशान्तरमापदः ५ इति कृत्वा मतिर्देवा हि भवंतं न गेह्वरं जग्मुस्तत्र ततो देवी विष्णु
मायां प्रवृष्टुः ६ देव्यकुचु नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मृता ७

राम

तत्र यः ५ तत्र हि भवति विष्णुमायां त्रिविधपरिच्छेदरहितां मायामित्यर्थः भक्तिश्च द्वाविंशत्यलक्षणाः प्रशस्तेन योऽप्यते स्मृतौ ६ देव्यै योऽतनशलायै महादेवा
दीनपि देव्यतिमर्गादिभिर्व्यवहारयतीति महादेवी शिवं कल्याणं तद्धेतुत्वात् शिवा तस्यै प्रकृत्यै मूलप्रकृतिरूपायै सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्थाप्र
कृतिः सर्वशक्तिरूपा तस्यै इत्यर्थः ७ इमरिवलप्रणिगणरक्षणं करोतीति भद्रास्थिति शक्तिसमो अथवा भद्रं कल्याणं तद्योगात् तद्वा नाद्वा भद्रा निपताश्चित्ते
प्रणिधानभाजो नियममुक्ताः संतो वास्मात्ते वास्मेति पादश्रुतौ स्मरन्त्येवातो जगदेतुत्वेन
प्रसिद्धा प्रणताः स्मरन्त्यर्थः ७

राम
१८

रुद्रम्येदं देवदासं परिणामकर्कशं संहतिरूपं कर्माभ्याश्च स्तीति रौद्राश्चर्शश्चादिभ्यो च अन्त्यथारौद्रातिभ्याम् तस्ये संहतिशक्त्ये इत्यर्थः नित्यायैका
लानवच्छिन्नायै गौर्प्यगौरवर्णाये धात्रे जगत्पोषकार्ये जगद्धारणशालायेवानमोनम इति भक्त्यतिशयेन भाज्योक्त्वा येष्टुं चंद्रमेडलमरीचिद्वया
येष्टुं द्रुपिणैर्ज्योक्त्वा अयत्तं चंद्रमेडलरूपधारिणैश्च त एव सुरवायै सुरवदायिनैश्च परमानंदमयै वा ८ कल्पारणैः कल्पाणां कारिणैश्च कल्पाणां गु
णशुक्तायै वा ब्रह्मैव उपचयकारिणैश्च सिद्धौ आशिमादिभ्यामैकैर्कर्मैर्कर्मरूपिणैश्च कर्मैर्पदस्थानैर्कर्म इति किंवा पदवृत्तिनिष्ठति तत्र प्रणताः संतो

नमो रौद्रायै नित्यायै गौर्ध्यायै नमो नमः ज्योत्स्नायै चंद्रायै पितृभ्यो नमः सततं नमः ८
कल्याणायै परात्मायै ह्येकैक्ये नमो नमः नैत्रायै भूभृतां लक्ष्म्यायै नमो नमः ९

नमोनमः कुर्मश्च पः अत्यत्र कल्याणैप्रणाताः स्म हृदौ कर्म नमोनम इति योजना अयमेव पाठः समीचीन इति प्रति। अन्यथा उपपदविभक्तेः का
रकपदविभक्तिर्वलीयसीति न्यायेन कल्याणादिशब्दोयो द्वितीयैच स्यात्तानाममः स्वाहेतादिना चतुर्थी। नैव तु असुरशक्त्ये निवृत्तेरियं नैव तीत्य
उच्यते इति त्रिपदस्यासुरोपलक्षणात्वात्। केचित्तु निवृत्तिपदलक्ष्मीवाचकं ततः स्वार्थेण लक्ष्मीरूपायै इत्यर्थः भूशृतां पृथिवीश्वराणां मेवादि
पर्वतानां बालहमे श्रियेश्वराणां शिवधर्मिणोऽं इवरुणा भवशर्वत्यादिना दीषतु गगमो शर्वस्य स्त्रीशर्वाणां त्यर्थः नेतुमं ए

देवीश.

२९

१९

५५

दुर्गायै दुर्गायै गङ्गायै गङ्गायै नाना जार्थत्वात् दुर्गे संकरेण सति पालयतीति वा दुर्गायैः परिच्छेदोऽस्याः देशकालाद्यनवच्छिन्नत्वादिति वा दुर्गा
त्मसारत्वात् पतिपारं करोतीति वा समस्तो दुर्गे भूतानां वा दुर्गायै सारो बलं तद्योगिनो सर्वश्रेष्ठायै वा सर्वकारिण्यै सर्वजननेस्वते
त्रायै सर्वकारणशालायै वा सर्वकारिणीति कविणाटः संबोधनरूपतश्चेत् सर्वकारिणि दुर्गादि रूपायै तु भूयः सततं नमः इति योजनीयं स्वाति
यथार्थात् भूतिः प्रकृतिः पुरुषविचैकज्ञानेन रूपायै वा कृष्णायै कृष्णायै कृष्णवर्णायै धूम्रवर्णायै धूम्रवर्णधारिण्यै १ ब्रह्मविद्यात्पुं संसारतापो ह्येदं तु अति
रौद्रं संसारहेतुभूतमविद्यात्मकं च त्रयं यस्याः सा अति सौम्यातिरौद्रा तस्यै नमः संतो नमो नमः कुर्म इत्युपाहारः नता इति पदस्य नमः पदं क्वचिदुच्यते ज
गत्पतिष्वयै जगदधिष्ठानरूपायै देव्यै देवशक्त्यै कृत्यै समस्ततपोयागादिक्रियारूपायै एवमुक्तनामप्रसिद्धायै देव्यै मानसै वाचिकः कायिकः प्रणाम

दुर्गायै दुर्गायै मारुगै सर्वकारिणि स्वाति यथा तत्कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः १ अति सौम्यातिरौद्रायै नमस्तस्यै नमो नमः नमो जग

त्पतिष्वयै देव्यै कृत्यै नमो नमः ११ या देवी सर्वभूतेषु विश्रुता येति शहिता नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः १२ ॥ ॥

स्त्रिविधोक्तः ११ सर्वशक्तिः पुण्याप्रसिद्धा विश्रुता या मूलविद्या विश्लेषरूपिणो हनन्नेति केचित् इति शक्तः स्वरूपप्रदर्शनार्थः शहिता सर्वांगप्रेषु प्रजि
पादिना तस्यै नम इत्युच्यते विष्णुमाया हि सा त्ति करजसतामसतया त्रिधा मिद्यत इति तत्परा मर्षकं तस्यै पदे अत्रिभुजते नमः पदं तु प्रसादने संश्रमे वा
पुनः पुनरुच्यते तेन न दोषः उक्तं चाविषादे विस्मये हर्षस्वेदे दैन्ये वधारणे प्रसादने संश्रमे पिदि स्त्रिरुक्तं न दुष्यति अथवा त्रिः प्रणामने महत्फलमिति त्रि
नमस्कारः कायिकवाचिकमानसिकनमस्कारत्रयप्रदर्शनार्थं वा एवमितरत्रापि १२

राम

२९

चेतनांतःकरणवृत्तिः सर्वलोके चैतन्यरूपेण व्यवस्थिता कथ्यते तस्यैत्रिविधो नमस्कारः १३ बुद्धिरंतःकरणं सदसद्विचारचतुरीता १४ नि
 शान्तिरिंद्रियप्रदेशो मनो लयः सर्वेन्द्रियाणां विश्रामरूपो भुक्तपीताहारपरिपाकशक्तिरितिकेचित् १५ पार्थिवधानुक्षयकृतो वसादः अथ
 वहारकारणं वाह्यधा १६ छायाशोभाकांतिद्युतिश्च विरिण्यभिधानात् शोभात्मिकेति केचित् आतपोभावरूपेण नो १७ शक्तिः सामर्थ्यमुत्सा
 हो वा शिवस्यात्मस्वरूपा शक्तिर्वा १८ तस्यानात्मीयवस्तुस्वरूपीकारेणार्थलिप्सा च १९ ह्यंतिः शक्तौ सत्यामपि परकृतापकारसहनं २० जाति

या देवी सर्वभूतेषु चेतनेषु विधीयते नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः १३ या देवी बुद्धिरूपेण नमस्तस्यै १४ या देवी
 निशान्तरूपेण नमस्तस्यै १५ या देवी वाह्यधा नमः १६ या देवी छाया नमस्तस्यै १७ या देवी शक्तिरूपेण नमस्तस्यै १८ या देवी
 तस्या नमः १९ या देवी ह्यंतिरूपेण नमस्तस्यै २० या देवी जातिरूपेण नमस्तस्यै २१ या देवी लज्जारूपेण नमः २२ या देवी शो
 नितरूपेण नमस्तस्यै २३ या देवी अज्ञानरूपेण नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः २४

जगदुत्पादनं अनेकेषु देवेषु कारव्यवहारमाधनं ब्राह्मणत्वादिसामान्यं वाजातिश्चंदसि सामान्ये मालती गोत्रजन्मवित्त्यभिधानात् एकाकारा भव
 तितु द्वैर्यतः सामवे जातिः २१ लोकव्यवहारपालपित्री अकार्यनिमित्तमन्यः तः संकोचो बालजा अकरणीया प्रवृत्तिर्वा स्वकार्यविषयज्ञानादीर्वा
 २२ अंतरींद्रियनियहः शक्तिः २३ गुरुवेदेवाकायो विश्रामः अज्ञासकलजनेषु साधारणावृत्तेषु वासाद्विषयनिर्गतिशयभावानां बुद्धिर्वा तथा च देवत्वः सांभुत्वा
 द्यातिमं प्रीतिरर्थिनो दर्शनं देया सत्कृतिश्चानुयाचसा अज्ञपरिकर्षिता २४

देवीटी.

३०

३०

कांतिः कमनीयता प्रतिपादयित्री कुसुमशरशरितशोभावा तदुक्तं शोभे वक्तुं स्वमशेरणा प्ररिता कांतिरुच्यते कांतिमेवातिविस्तीर्णादाप्रिमिच्छे
ति स्मरया इति १५ लक्ष्मीधनादिसंपत्तपुराणा पुरुषप्रणापिनी वा २६ हस्तिजाविकाप्रहस्तिर्वा १७ विपत्रावघादीना धृतिः १८ स्मृतिरनु
भवव्यतिरिक्तज्ञानं १९ सर्वसत्त्वात्तु कं पादया परदुःस्वपारिहारी निरुपाधिकेच्छा वा ३० अनधिगतानभिलाषतुष्टिः समस्तवस्तुष्वनाकोक्षा
वा ३१ पुरुषार्थसाधनसामर्थ्यं पुष्टिः ३२ देहाधिष्ठात्री ब्राह्मणादिवर्णाभिमानिनी देवता वा ३३ अतस्मिन्नादिति प्रत्ययो धांतिः ३४ अविलेख
यादेवी कांतिर नमस्तस्यै ३५ यादेवी लक्ष्मीर नमस्तस्यै २६ यादेवी हस्तिर नमः १७ यादेवी धृतिर नमस्तस्यै १८ यादेवी।
स्मृतिर नमस्तस्यै १९ यादेवी दयार नमः ३० यादेवी तुष्टिर नमस्तस्यै ३१ यादेवी पुष्टिर नमस्तस्यै ३२ यादेवी मातर
नमः ३३ यादेवी धांतिरपेण संस्थिता नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ३४ इंदियाणामधिष्ठात्री भूतानामखिलेषु या॥
भूतेषु सततं तस्यै वास्यै देव्यै नमोनमः ३५ वितिरपेण पाकृत्स्नमेतद्वाथ स्थिता जगत् नमस्तस्यै ३६ ॥

समस्तो भूतेषु प्राणिपुंरियाणा वाक्याणि पादया रूपस्थारव्यानां कर्म इत्याणां शृणुण सन चक्षुः श्रोत्रतग्नसौ ज्ञाने इत्याणां वाधिष्ठात्री प्रसूति
निवृत्तिकारणं तस्यै व्याप्त्यै देव्यै विभवेकस्वभावायै त्रिविधपारिच्छेदव्याप्यो ज्ञानशक्त्यर्थः व्याप्तिदेव्यै उतिपादे समस्तजनेषु व्याप्तियस्याः साचासौ
देवी चेति व्याप्तिदेवी तस्यै ३५ वितिः प्रत्यकैतन्यंतरूपेणैतत्सत्त्वं जगद्वाप्यपास्थिता समस्तस्य जपतः सत्ता स्फूर्तिश्चैतन्यासं बंधव्यातिरेके सा
नमेभवतीति चैतन्यव्याप्तिः सर्वे रंगा कायां अन्तर्यामि चैतन्यसंबंधाभावेन सत्ता स्फूर्त्योरिभावात्तदशविषाणानुल्लाप्यादिति भावः ३६

राम

राम

३०

सुरैः देवैः पूर्वमभिषासुरकाले अभिषासंश्रयात् अभिमतलाभाद्देतोः अभिषासंश्रयेति पादे देवा विशेषां दिनेषु पूर्वकालेषु प्रतिदिनं वानोस्माकं
शुभानि मंगलानि भद्राणि सुखानि शुभानि भद्राणि निरातिशयकल्याणानि वा भद्रशतोत्र उत्कृष्टवचनः यथा भद्रं भद्रं वितरं भगवत्प्रेममे
मलायेति ३७ सांप्रतं चेदानीमपि याईश्वरी उद्धेतैर्देवैस्तपितैरस्माभिर्नमस्यते शृणुते भक्त्या विनम्रमूर्त्तयो येषां तैः नमस्यतीति नमो वरि
वरति कथञ्चित् कर्मणि ल३ ३२ एवमुक्त्वा स्तुवादिभुक्तानां देवानां स्तुवाभिभुक्तानां सितिकवित्याहः । तत्र समीपप्रदेशे । अथ वा समस्य

स्तुता सुरैः पूर्वमभिषासंश्रयात् तथा सुरैर्देवादिने शसेविता करोतु सानः शुभहेतुराश्वरी शुभानि भद्राणि मिहं तुचापदः ३७ यासां
प्रतंचोद्धतदैवतापितैरस्माभिरादि सुरैर्नमस्यते यत्तस्मृता तत्त्वणामेव हंतिनः सर्वापदो भक्तिविनम्रमूर्त्तिभिः ३२ अ
ष्टारुवाच ॥ एवं स्तुवाभिभुक्तानां देवानां तत्र पार्वती स्तुतुमभ्याययौ ते ये जोह्व्या ह्यपनंदन ३६ सा व्रवीता सुरान्मुधुर्म
वद्विः स्तुतयते त्रका शरीरकोशतश्चास्मः समुद्रताववीचिवा ४० ॥

पृष्टीदेवेषु स्तुवादिभुक्तेषु समस्तत्र पार्वती गंगायास्तो ये स्तुतुमभ्यायया विनम्रयः अथ वा अनादरेषु देवाननाहत्या गतेत्यर्थः । यतः सा गंगा शोभो
र्जलमयो मूर्त्तिमवसुरशृज्येति वर्दति ३६ शोभने भुवौ यस्याः स्तुता सुराश्च तत्र प्रदेशे भवद्विः कास्तुयते इत्युच्यते । तस्याः सुरान्मुच्यते । शरीरकोशात् ।
अत्र मय प्राणमय मनोमय विज्ञानमयानंदमयात्मक कोषात् । तालव्यशकः । पादेशरीरावश्यां कंचुकादित्येकं शरीरावयवसमुदायादित्यन्ये ४०

देवाः
३१

समस्तैर्मिलितैः समेतैरिति वा पाठः ४१ यद्यस्माच्छरीरकोशाक्रिसृतागतस्मात्कौशिकीतोचंश्लोकोकेषुगीयतेरत्यन्तयः कौशिकीति तालव्य
वशकारः मूधं न्यषकारवतः - - - - - पुश्चान्न कोषे भवा कौषिकीति कुप्यादनेष्टषोदरादित्वात्सिद्ध्यति ४२ सा सर्वत्रया पार्वत्य
पि कृष्णा भूत ४३ ततो हेतोः सदनंतरं वायुरे प्रकृष्ट सौंदर्यधारयती मं विकां कौशिकी चंदो मुंडश्च ददर्श ४४ कर्मणायमभिप्रेतिसंप्रदानमिन्द्रकि
याग्रहाणं कर्तव्यमिन्द्रकैनेन क्रियायामभिप्रेतिसंस्थापिसंप्रदानसंज्ञान्तरं सुभायेति संप्रदाने चतुर्थी आख्यातक्रियया प्राप्यमाणत्वात् ४५
स्तोत्रं प्रमेतत्क्रियते सुभदैत्या निराकृतैः दैतैः समस्तैः समरे नि सुभेन पराजितैः ४६ शरीरकोशाद्यन्नस्याः पार्वत्यानिःसृतां विका कौशिकी
तिसमस्तैः सुततो लोकेषुगीयते ४७ तस्या विनिर्गता यो नु कृष्णा भूत्वा पार्वती कालिकेति समाख्याता हिमाचलकृता लया ४८ ततो
विकां परं रूपं विधाणां सुमनोहरं ददर्श चंदो मुंडश्च भूयो सुभानि सुभयोः ४९ त्वभ्यां सुभायचारव्याता अतीव सुमनोहरा काप्यास्तेष्वी
महाराजभासयती हिमाचले ४५ नैव तादृक्कचिदप्यं दृष्टं केन विदुः प्रमं सायतां काप्यसे देवी शृण्वतां चासुरेश्वर ४६ स्त्रीरत्नमतिचारुं
गद्योतयंती दिशस्त्रिषा सा भूतिप्रतिद्वैत्ये इतां भवात्पुमहेति ४७ यानिरत्नानि मणयो गजाश्चादीनि वैषम्ये लोकेषु समस्तानि भांति
तादृगुत्तमं रूपं कृत्तिदपि केन विदुः पि न दृष्टं एव शब्दो वधारणे न दृष्टमेवेत्यर्थः अपिशब्दश्चार्थ ४६ स्त्रीरत्नमुत्तमास्त्रा
अजहस्मि गत्वा त्रुं सकलिंगत्वं चार्चति रमणीयमंगघस्याः सा ४७ रत्नानि खजातिप्रेष्टानि मणयो वज्रादयः गजाश्च मादौ वैषांतानि वस्तू
नि भांति शोभन्ते ॥ सांप्रतगानि ते श्रेष्ठे इति कविन्यासस्तत्रात्कृद्वाध्याहारं विनैव योजन ४८

राम
राम
३१

गजरत्नसुमगजः समानीतः अर्थस्त्रिया पारिजातनामातरुः पारिजाततरु इति मध्यमपदलोपे समसः ४८ विमानं व्योमयातं हंससंयुक्तं हंसैरुद्य-
मानं यद्वेधसो ब्रह्मणो रत्नभूतमासीत् एतन्ने आगने इहानीतं सन्निष्ठाति तादृशस्य विमानस्यानादरेणांगनस्थित्या समृद्धे परमकाष्ठापात्रत्वे
सूचते कथं भूते विमानमदुते अथ वा यस्मान्न व वर प्राप्तिरस्यैव वेधसो विमानमिहानीतमित्येतदुक्तमाश्रयं ५० महापद्मनामानिधिः कस्मा किंज-
ल्लिकेनीमल्लाने केसरा मुकुटके सरश्चक्रा वाददौ अथानुभवं सर्वदैवा ल्लानानि पंकजामियस्यं ५१ भंदनवरो रथमुख्यः प्रजापतेः ब्रह्मणः दत्तस्येत्यने ५२

ऐरावतः समानीतो गजरत्नं पुरंदरात् पारिजाततरुश्चापंतथेवौघैः अवारयः ४८ विमानं हंससंयुक्तमेतन्निष्ठाति तैंगने रत्नभूतमिहानीतं यदा
सो द्वेधसो दुते ५० निधिरेष महापद्मः समानीतो धनेश्वरात् किंजल्लिकेनीददौ चा विमलामल्लनपंकजा ५१ छत्रं ते वारुणं रोहेकां च न स्वाविति
ष्ठति तथा यं स्यंदनवरो यः पुरासीत् प्रजापतेः ५२ सृष्टोरुत्क्रांतिदानामशक्तिरीशत्वयाहता पाशः सलिलराजस्य शत्रुलवपरिशुद्धे ५३ निखुभ-
स्पाद्विजाताश्च समस्तारत्नजातयः वहिरप्यददनुभ्यमग्निशोचैव वाससी ५४ एवं दैत्यैश्च ज्ञानिसमस्तान्याहृतानि ते स्त्रीरत्नमेषा कल्याणी
त्वया कस्मात्प्रशुद्धते ५५

उत्क्रांतिं मरणं ददातीत्युत्क्रांतिदोहे ईशतव भ्रातुः पारिग्रहे स्त्री कारेपरिशुद्धतेनेनेति परिग्रहो हस्तववातिष्ठतीति शेष ५३ अथौ समुदेजाता उत्पन्नाः नि-
खुभस्य नान्यस्येत्यर्थः वाससी परिधानकवरावस्त्रे अग्निरेव शोचंतेर्मत्ता करणपयोः अग्नी अग्निना वा शोचं पावित्र्यं ययोः अग्निरेव शोचं ययोरिति वा
अग्निमेतिर्मत्तेभवतः न दत्ततेचेत्यर्थः ५४ ते त्वया वक्ष्यं च उपादितीयति लुक् क्रमेणादेशविधाना इतीयायामपि क्वचिदादेशः ततीया उपति रूपकमस्य
यं वा ५५

देवादी. देव्यारतिचतुर्थ्यर्षिदेवाः समीपेवा ५६ साः र्थादेव्यारतिचसर्वचंडुंडवचनं र्हं सृष्टं च कार्यं करणीयं लक्षुशं घं यथास्मात् ५७ ससु
 ३१ ग्रीवः शैलस्योत्कृष्टप्रदेशेति मनोहरं यत्र सा आलेतत्र गत्वा तत्तदनेतरं देवीसहां अनुत्कटं मनोहरं वा यथा मधुरयाष्टया गिरा प्राह ५८ त्रैलोक्य
 परमेश्वरस्य तत्सकाशं तत्समीपं प्रेषितः सत्वरं स्थाने तत्सकाशमागतं रतिकाकाक्षिवत्सकाशपदं भयं योज्यं ५९ नवाहता आशीय

अधीरुवाच निशम्येति वचः सुभः सतदा चंडुंडयोः प्रेषयामास सुग्रीवं हतं देव्यामहाभुरं ५६ रतिवेति च वक्तव्यामागत्वा वचनानाम् य
 थाचाभ्येति संश्रान्तया कार्यं त्वया लघु ५७ सतत्र गत्वा यत्रातिशैलो देशेति शोभने ताचं देवी ततः प्राह सहां मधुरया गिरा ५८ ह्यउ
 वाच देवि देव्युः सुभः त्रैलोक्य परमेश्वरः हतो हं प्रेषितस्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ५९ अवाहता तः सर्वा दुःखः सदा देवयोनिषु नि
 र्जिता खिलदैत्यारिः स यदा हृष्टः स तत् ६० मम त्रैलोक्यमखिलमम देवावशात्तु यज्ञभागानं सर्वानुपाशामिष्टयक्यक ६१ त्रैलो
 क्यवररत्नानि मम वशान्पशेषतः तथैव गजं च तं देवं उवाहनं ६२

स्पदेन यां निषु विद्याधरादिषु निर्जिता अखिलो देव्यारयो देवायेन शृणुष्व कर्तव्य ६० वशाः स्वाधीनाश्च ते अत्र गाम्भिर्यं विधायिनी वा वशगा अनु
 गाश्चेति वा उपाशामि समीपे भद्रया मिष्टयक्यक ६१ अशेषतः अशेषातिवररत्नानि वानादिदेशासिद्धानि मम वशान्
 नीत्वनुषज्यते हतेत्याद्यमिमेण योजनीय ६२ ॥ ॥

राम

राम

३१

उच्चैः श्रवसशब्दो वाचको स्यात्सीति मत्वर्थी याचप्रत्ययेनोच्चैः श्रवसशब्दमकारांतं आकाशस्थेर्दिवौकसशब्दं व्युत्पाद्य संज्ञाशब्देन
बहुव्रीहिज्जर्वाति तन्मंदं मत्वर्थी पाचप्रत्ययेनैव बहुव्रीह्यर्थस्य लघ्वत्वात् ॥ तस्मात्प्रष्टोदरादित्वाच्चांदसत्वाद्वाकारांततां अश्रुत्वेदेवं देवादनंतत्वादेवं शत
चारयित्वाऽत्मनोरक्षार्थममरैः प्राणिपत्यसमोर्धतामित्यत्रयः ६३ रत्नभूतानि वस्तूनि पानि मय्येव प्राप्तानि भूतानि स्थितानि हेतुभने शोभने शोभने देहे ६४
अस्मदोर्धयोश्चैकस्मिन्नपि सुभवेयमिति बहुवचनं अन्यासुरसाहेत्येन वा उपागच्छाश्रय ६५ भजाश्रय उरु विक्रम विक्रमातिशय भाजं च पलस्व

हीतोदमथनोद्गतमश्नन्ममासुरैः उच्चैः श्रवससंज्ञं तत्प्राणिपत्यसमोर्धितं ६३ यानि चान्यानि देवेषु गंधर्वैश्चरितेषु च रत्नभूतानि भूतानि
तानि मय्येव शोभने ६४ स्त्रीरत्नभूतां त्वां देविलोके महेतयं सात्वमस्मात्तुपागच्छय तोरत्नभुजो वयं ६५ मां वाममानुजं वापि नि सुभ
मुरुविक्रमं भजत्वं चंचलापांगिरत्नभूता सि वैयतः ६६ परमेश्वर्यमवलं शास्त्रसोमपरिश्रुता एतद्बुद्ध्या समालोच्य मत्परिश्रुतां व्रज ६७
इत्युक्ता सा तदा देवी गंगीरांतः स्मिता जगौ उगभिगवती भजापये दधार्यते जगत् ६८ श्रीहेतुबोच सत्यमुक्तं त्वयानात्र मिथ्या किंचिच्च
योदितं त्रैलोक्याधिपतिः सुभो नि सुभश्चापिता हराः ६९ ॥

भावोऽत्र पांगौ यस्याः वै प्रसिद्धौ ६६ प्राथमेशति नित्यं परस्मैपदित्वाद्यद्यसंगते तथाप्यंतर्भाविण्यर्थत्वात्कर्मण्यत्तनेपदे मयात्वमैश्वर्यं शपायितव्यासीत्यर्थः
मत्परिश्रुता मदाश्रयतात् ॥ एतद्बुद्ध्या तः कारो न समालोक्य विचार्य मत्परिश्रुतां ममपत्नीत्वे ६७ गंगीरांतः श्रम्यंतरे स्मितमीव ह्रास्यं यस्याजगौ उवाच
भगवती अतित्यमाह तस्या विशेषणत्रयमत्यंतोत्कर्षप्रतिपादनाय ६८ अत्र स्थाने गुणवर्तने वा मिथ्या किंचित्तोदितमिति सत्यतया दादौ प्रतिपाद्यते ६९

देवीटी ३३ किंत्वितिवाक्यांतरांमेअवस्थानेपरिग्रहेवावत्संकल्पितं तन्निश्चयं कथं क्रियते अपि तु न क्रियते तत्पर्यः अलबुद्धित्वादिति परिहासोक्तिः ७० काप्रतिज्ञेत्याकां
दायामाह संशयमव्यतिरिक्तं प्रकारेण जयति अभिभवति संशयमे वलदर्थवदभिमानं शमयति प्रतिबलः समानसामर्थ्यः सर्वपूर्वाभावे सतीति भावः
७१ तन्नस्मादत्र सुभयागच्छतु विवाहं करोतु किंचिरेण विलंबेनाललघुमनोसंप्रयास्यात् ७२ हे देवित्वमवलितागर्वितास्त्वद्वा ददर्शनी सिममा

किंत्वयत्प्रतिज्ञातं मिथ्यात्वात् क्रियते कथं पूजतामल्यबुद्धित्वात्प्रतिज्ञाया कृतापरा ७० योमांजयति संशयमेयोमेदर्पव्ययोहति योमेशति
बलौ लोके समेभर्ताभावेयति ७१ तदागच्छतु सुभो वनि सुभो वामहासुः प्राजित्वा किंचिरेणावपातिं शुक्ला तु मे लघु ७२ हता उवाच ॥
अवलितासि मे वत्वं देवि इह भिमायतः त्रैलोक्यैकः पुमांस्तिष्ठेदये सुभनि सुभयोः ७३ अन्येषामपि देव्यानां सर्वदेवानां वैशुधि ति
ष्ठति संमुखं देवि किंपुनः स्त्रीत्वमेकिका ७४ इंद्राद्याः सकला देवास्तस्यैषां नमं दुर्गो सुभादीनां कथं तेषां स्त्रीप्राप्त्या सति संमुखं ७५

यतः एवंमाह हे त्रैलोक्ये सुभनि सुभयोः पुरः कपुमांस्तिष्ठेन्न कोपीत्यर्थः ७३ हे देवि संशयमे सर्वदेवाश्च न्येषामपि देव्यानां संमुखानतिष्ठंति त्वमेकास्त्री किं
पुनः किं भरणं से एकिका एका किं कृतायां स्वार्थे वाकः ७४ येषां सुभादीनां संशयमे इंद्राद्याः सकला देवानां तस्युः तेषां स्त्री संमुखी कथं प्रस्यति ७५

राम

राम
३३

सात्त्वंगद्यमयैवोक्तासतीसुंभानिसुंभयोः समीपंगद्यपश्चात्केशाकर्षणो न निर्धृतगौरवस्याः सामागमिष्यसि अथपितृगमिष्यस्येव ७६ एवमेतदित्यु
पहासोक्तिः एतच्च दुर्कं एवमेव सत्यमेव सुंभो बलिषुः निःसुंभश्चापि बलवानेव परंतु किं करोमि यस्मान्मया प्रतिज्ञा विष्टया विहिताः ७७ यद्यस्मा
दाहतः स यत्नः स रमया यद्यदुर्कं एतत्सर्वमादितो मूलादारभ्या सुरेंद्राय सकथय स च यद्युक्तं नादिष्टं थ करोति त्वयः ७८ इति श्री परमहंस रामाय

सात्त्वंगद्यमयैवोक्तापार्श्वसुंभानिसुंभयोः केशाकर्षणानिर्धृतगौरवामागमिष्यसि ७६ श्रीदेव्युवाच एवमेतद्वलीस्वभो निःसुंभश्चा
पितादृशः किं करोमि प्रतिज्ञेयं यदनालोचनात्कृता ७७ सात्त्वंगद्यमयैवोक्तं यदेतत्सर्वमाहतः तदा चक्वा सुरेंद्राय सकथय युक्तं करो
तु तत् ७८ इति श्री मार्कंडेय पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी माहात्म्ये दत्तसंवादो नाम पंचमोऽध्यायः ५ त्र्याशीरुवाच इत्या
कर्णं वचो देव्याः सहजो मर्षश्रितः समाचक्षुः समागत्य दैत्यराजाय विसृज्यत १ तस्य हतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्य सुराहतः सज्जो
धः प्राह दैत्यानामधिपे ध्वं प्रलोचने १ हे ध्वं प्रलोचनामुत्वे स्वसैन्यपरिवारितः तामानय बलाद्दुष्टां केशाकर्षणा विद्वला ३

मतिरतितायां देवी माहात्म्यटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ सहजो देव्या इति वचश्चाकर्ण्य मर्षश्रितः कोपवासः समागत्य दैत्यराजाय विसृज्यत मातृ
कथितवान् १ असुरादुसुंभस्तस्य हतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्य क्रोधयुक्तः सरदैत्यानामधिपे नानाध्वं प्रलोचननामानमब्रवीत् १ हे ध्वं प्रलोचन
चशीघ्रं स्वसैन्यपरिवारितः सर्वलातांदुःशीलां केशाकर्षणेनाकृलीकृतोऽत्रानम ३

देवी

३४

तस्याः परित्राणां ददाति एवं भूतो यदि कश्चिदपरः उन्निष्ठते समीहते उदायसजीभवति सहंतव्यः अमरो यद्गोमं धर्वो वाभवतु तदोर्ध्वकर्म तां ज्यो-
त्मनेपदं ४ ततो नंतरं सधुप्रलोचनो देवस्तेरुं भेनादिष्टः सत्रसुराणां सहस्राणां पश्चात्तु दुर्तसत्वरं च चाल ५ सधुप्रलोचनः तां हि-
मादिशि स्वरेवर्तमानां दृष्ट्वा चैः स्वरेणागादमिति जगादोच्चैर्देवित्वं सुंभनि सुंभयोः समीपं प्रयाहि मूलमात्यं तिकश्चेष्टेति नामशासना-
त् ६ चेद्यदि भवती प्रीत्या मम स्वामिनः समीपं नायास्यसितत एषो हमिति सावले पौक्तिः अद्योदानी मे व बलान्त्र्यो केशाकर्षणा विह्व-
लान्

तत्परित्राणां कश्चिद्यदिवोन्निष्ठते परः सहंतव्यो मरो वापि यद्गोमं धर्व एव वा ४ अशीरुवाच तेनाज्ञप्तस्ततः शीघ्रं मे देव्यो
धुप्रलोचनः कृतः पश्चात्सहस्राणां मसुराणां दुर्तपयो ५ सहस्राणां ततो देवी तु हिना चल संस्थिता जगादोच्चैः प्रयाहीति भू-
तं सुंभनि सुंभयोः ६ तच्चैत्यीत्याद्य भवती मद्रुत्तरि सुपेथति ततो बलान्त्रयाम्येष केशाकर्षणा विह्वलान् ७ आदेव्युवा-
च दैत्येश्वरेण प्रहितो बलवान्बलसंयुतः बलान्त्रयसिमा मे वंतत स्ते किं करोम्यहं ८

तान् यामि एतच्च दृष्ट्वा योगेन यामि तु त्रमः पुरुषः यदुक्तं अस्मद्बलः कचिच्चैव मे तस्मिन् विभाषया देव्या करणमाणि क्यमवददोहिती पतिः
। पश्यतां धन्विनां चापं सर्वपां नरपुंगवाः आदाय चैहिता रत्नमेषा गच्छामि लीलया ७ हे देवतत्त्व दैत्येश्वरेण सुंभेन प्रेषितो बलवान् सामर्थ्य-
वान्बलमौरसे सैन्ययुक्तः विशेषाद्वयं सोपहा संयादि मां बलान्करे तो वंतत यस्मिन् किं करोमि किमपि कर्तुं न शक्नोमि त्वां हनिष्यामीति भा-
व इति ८

राम

राम

३४

सोमुरोध्रमलोचनोदेवेषुक्तोदेवीप्रतिधावतिस्म ततःसाग्रंवि काहुंकारेणैवतंभस्मचकारेण्यत्रयःभस्मसादितिपाठेभस्मस्वरूपमित्य
र्थः १० महासैन्यसेनासमुदायःकर्त्तृसायकैःशरैःशक्तिभिःपरश्वधैःऊठारैश्चकर्मभूतांदेवीववर्ष अथध्रुवलोचनेभस्मीकृतेसातैक
चिदंवि केतिप्रथमांतपाठः १० ततोनेतरंदेव्यावाहनःकोणाल्कपितकेसरः पपाताप्रविशत्वात्यतेइतिवाहनः। बहुलोकैःकर्मणिल्युइस्व

अपीरुवाच इत्युक्तःसोम्यधावन्नामसुरोध्रमलोचनः हुंकारेणैवतंभस्मसाचकारांवि काततः १० अथऊहुंमहासैन्यमसुरा
णांतथांवि कां ववर्षसायकैःलीक्षौलथाशक्तिपरश्वधैः १० ततोधुतसदःकोणाल्कत्वानादंभुर्भेवं पपातासुरसेनायांसि
होदेव्याःस्ववाहनः ११ कांश्चिक्काप्रहारेणादेन्यानास्येनचापरान् आक्रम्यचरणानान्यासजघानमहासुरान् १२ केषांचित्ता
ठयामासजखैःकोष्ठानिकेसरी तथातलप्रहारेणाशिरांसि कृतवानृथक् १३ विच्छिन्नबाहुगिरिःकृतास्तेनरणाजिरेपपोचरु
धिरंकोष्ठादन्येषांधुतकेसरः १४

अनन्यमाधारणोवाहनःआनर्वादित्वागुंस्त्वं ११ अधोणाधरकायेनाक्रम्यातिक्रम्यातिक्रम्यआक्रान्ताधरणोतिक्रान्त्याः तत्राधरकायेनया
क्रान्तिलयाजघानेत्यर्थः १२ कोष्ठानिदृढमध्यानि तदुक्तंकोष्ठंऊहोऊशालेचमंदिराचैववेनितइति केसरीसिंहःतलप्रहारेणाचपे
प्रहारेण तलोविस्तृतांगुलिःकरः १३ कोष्ठादितिल्यज्ज्ञापेपंचमीउदंविद्वार्यरुधिरंपीतवानित्यर्थः १४

उर्गा-टी ३५ महात्मनामहोत्साहेन १७ देव्यान्निहतं देव्याः सिंहेन समस्तं सैन्यं दायितं च शुक्ला दायितमिति तारकादित्वादिन च अथवा सयं करो
नात्यर्थेण च ततो निष्ठा तौ पूर्वोक्तौ १७ गच्छत इति छंदो उरो धादु स्तार लोयः चान्यथा ददित्वे एव बहुवचनं गौरव प्रतिपादनाय प्रत्ये
कं वा इतरासुरसाहित्येन वा गच्छतमिति वा पाठः १८ केशोच्चितिकेशाकर्षणं कृत्वा बद्ध्वा समानीयतामिति शाक्तनेन संबन्धः वः प्रति

दाणेन तद्वत् सर्वं दायं नीतं महात्मना तेन केशरिणा देव्यावाहनेनाति कोपिना १७ कृत्वा तमसुरं देव्यानिहतं च प्रलोचनं ॥
वलं च दायितं कृत्वा देवी केशरिणा ततः १६ चुकोपं देव्याधिपतिः सुंभः प्रस्फुरिताधरः आज्ञापयामास च तौ चंडौ महासुरौ
१७ हेचंडहे सुंडवलेर्बहुभिः परिवारितौ तत्र गच्छत गत्वा च तौ समानीयतां लघु १८ केशोष्ठा कृत्वा बद्ध्वा वायदिवः संशयो
गुधितदशेषा गुधैः सर्वैरसुरैर्विनिहृत्यतां १९

बहुवचनं पूर्ववद्यत्वेन वापि मिति वा पाठः यदिवो युष्माकं गुधिसं ग्रामविषये प्रायोजेतुं न शक्येति संशयस्तदा क्रमशो स्वहोपादि
गुह्यधर्मपरिपुञ्ज्य अशेषैः समस्तैरासुरैः सर्वैरसुरैर्विनिहृत्य तां तावतां १९ ॥ ॥

राम

राम

३५

तस्याहतायां ताडितायां सत्यां यदि सा मृता स्यात् तदा तां गृहीत्वा शीघ्रमागम्यतां यदि न मृता स्यात् तदा तां बद्ध्वा गृहीत्वा शीघ्रमागम्यतामिति च यः अथ वा समानीयतामित्यादिना बंधनपूर्वकमानयनमुक्तं यदीत्यादिना शीघ्रमागम्यतामित्यनेन हननपक्षोक्तः तयोः श्रेयानित्याकांक्षायां पूर्वोक्तो बंधनपूर्वकानयनपक्ष एव श्रेयानिति निवारयितुमाह बद्ध्वा गृहीत्वा तां मिति अथ वा हननधौतुर्गत्पर्यः तथा चाशेषा युधप्रहारवशादहतायां भ्रमो गतायां तस्यां तां गृहीत्वा बद्ध्वा शीघ्रमागम्यतामित्यर्थः अस्मिन्त्येव बद्ध्वा समानीय

तस्याहतायां दुष्टायां सिंहैश्च विनिपातिते शीघ्रमागम्यतां बद्ध्वा गृहीत्वा तां मथां बिको २०
इति श्री माहात्म्ये निरुक्तं मन्त्रं तरे देवी माहात्म्ये धृष्टलोचनबधोनामष्टाध्यायः ६

तामित्युक्ते युद्धमभ्येकं यमा बंधनीयेति यदि वः संशयस्तदा शैवेरित्यादिना बंधनोपयोगि हननं बंधनोपायतपोपदिश्यते न प्राणावियो
गपर्यवसायितयेति मंत्रं अथ यदि वः संशय इत्येवमथ शत्रो योजनीयः चेत्तु बंधनपूर्वकानयनं - देहवता - - तत्राप्यसाप्रस्य
पुनर्बह्वानयनं पक्षोत्तर - - दुव्यत इति वदेति तस्मै बंधना - - येषां हननमुद्दिष्टं हननेऽप्यसमर्थानां हननात्कठिनत्वं - - नोपदेश
स्य व्यर्थत्वात् २० इति श्री देवी माहात्म्ये टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६

ततो नंतरं चंद्रमुजौ पुरोगमो ये वा ते दैत्या आदिष्टाः संतो पयुः प्रतस्थिरे किं भूताः गजचरगारयपदातिशर्ता बहलं तेनोपेता शुक्तामयो हर्ता प्रहारा
१ शैले उमा हिमाचलस्य शृंगे सिं हस्यो परिच्यवस्थिता मित्यत्रयः कोचनस्य सुवर्णस्येदं कोचनं तस्मिन् विकारार्थं तु निरूप्य हृद्दशरो देव्यति
मय उषस्यात्न आत्मा १ ते देवा रथस्तां दृष्ट्वा समा तु उद्यमं चक्रुः उद्यताः उन्मादिनः यही तु तस्याः समीपे गच्छन्ति ३ ततः यश्चादं विंकाता नरीत्यति उद्ये

अधीरुवाच आज्ञाप्ते ततो दैत्याश्च उमुं उमुं सेगमाः चतुरंगबलोपेता यदुरभ्युद्यता मुधाः १ दृष्टुं स्नेततो देवी प्रीषद्वा मां व्यवस्थितां सि
हस्यो परिशेले उद्यं गे सहति कोचने २ ते दृष्ट्वा तां समादानुमुद्यमं चक्रुः उद्यताः आरुह्य चापासिधराते स्तथा येन तस्मै पगाः ३ ततः को
पंचकारोश्चै रं विंकाता नरीत्यति कोपेन चो स्यावदनं मधीवर्णमभूत् ४ मुकुटी कुदिलान्नस्याललाटफलकादुतं काली कराल
वदना विनिष्क्रान्ता सिपाशिनी ५ विचित्रखट्वांगधरा नरमाला चिभूषणा दीपिचमं परीधाना मुष्कमांसेति भीषणा ६ अतिवि
स्मारचदना जिह्वालतनभीपणा विमशारक्तनयनानादाश्रिता दिगुरुवा ७

रत्पर्थकोपंचकारतदा स्यावदनं कोपेनां जना प्रमासाह ४ तस्या देव्या मुकुटी शस्त्रलाटफलकादौ रमुखी खड्गपाशधरा कराली नामा देवी
तद्वर्णो विनिर्गता ५ किं भूता देवी विचित्रखट्वांगधरा खट्वांगमा मुधा विशेषस्तद्वारयतीति नरा ह्येन पुरुषशिरां सुच्यंते तेषां माला चिभूषणा य
स्याः सा हीपिचित्रकंचमं परीधानं चासः स्थाने यस्याः सा मुष्कमांसेन त्वगस्थिभ्रजत्वात् महारौड ६ निम्नगोत्रा धेश्वरकृते नेत्रे यस्याः साना देना देना
श्रितानि दिग्भ्रवानिययासा ७

राम

राम
३६

साकालिकामहासुराद्यातयंतीसतीत्रासुराणां दैत्यानां सैन्यवेगेन शीघ्रमभिपतिता यत्तत्रोरादिकः पतित्वा तद्वलमभक्षयत् ८ पार्श्व
ग्राहः पाश्चात्यासन्ननिषणः शृङ्गशयाहोयासननिषणः योधिर्महत्तारोहिभिः सहद्यंदाभिः समन्विता न्वारणाने कुरुस्तेन मुखे वि
त् ९ तथैव तेन प्रकारेणैव योधमश्ववारं रोगैः सह रथं सारथिना सह वक्त्रे निक्षिप्यतिभयानकं यथा स्यात् तथा चर्वयंती सती केचन कंसा
जया हेति संबंधः कचिच्चर्वयन्ति भैरवमिति पाठः तत्र वक्त्रे निक्षिप्य दशनेश्चर्वयन्ति संबंधः वर्तमाननिर्देशस्तु भूतवदधिगंतव्यः चर्वित

सावेगेनाभिपतिता यातयंती महासुराः सैन्यतत्रसुराणां मभक्षयत् तद्वलं ९ पार्श्वग्राहं शयाहोयधंदासमन्विता न्वसमादाये
कुरुस्तेन मुखे विक्षेपवारणात् १० तथैव योधां सुरगैरथं सारथिना सह निक्षिप्य वक्त्रे दशनेश्चर्वयन्ति भैरवं ११ एकं जयाहकेशो
बुध्यावायामथ चापरं पादेनाक्रम्य चैवान्या नुरसान् पाथयत् १२ तैर्मुक्तान्यथ शस्त्राणि तथा स्वाणि मल्लमुहैः मुखेन काली जग्रहे
दशनेर्मथितान्यापि १३

वतीश्चर्वयदिति वाचर्वयतीति पाठस्तु मुखे इति भाति ११ अपरं च ग्रीवायां कंवे जयाह चरणद्व्यातेनान्यमाक्रम्य वक्षसां मथ पोथयत् आलो
डितवती पोथहिंसायां योधं तु सौरिन्यत्र योधमित्येकवचनं जात्यभिप्रायेण कचिन्नु तथैव योधा सुरगैरित्यादौ बहुवचनोत्पादः काचित्कः
कल्पित इति भाति १२ शस्त्राणि शरादीनि शस्त्राणि शरादीनि शस्त्राणि समंत्राणि ब्रह्मास्त्रादीनि मुखेन कृत्वा साप्रथमं जयाह देवी पश्चात्कर्तुं
भूतग्राह्याक्रोधेन करान्भूतेर्दत्तैर्मथितानि १३

3m-
39

सादेवावलिनांदुरात्मनांबलंसर्वनिष्पिपेषाहोदयतश्चन्यामभक्षयतश्चन्यामनारायत १६ केचिदसुरादेव्यास्वर्गेनदिधाकृताः केचित्त्वहंगता
हिताः संतः केचिद्वैताग्रभिहताश्चविनाशंजग्मुः १५ किंबहुनातदसुराणांबलंक्षणेनाल्पेनकालेनजिपातितंक्षयंतीतदृष्ट्वाचरन्नाकालीम
तिभयानकाकृतिमभिदुःखाभिमुखंययौधावतिस्म १६ क्षिप्रैः प्रक्षिप्रैश्चकैमुंडलाच्छादयामासेत्यन्वयः क्वचिमुंडक्षिप्रैरित्येकंपदं। तत्रमु
डनामासुरेणक्षिप्रैः छादयामास अर्थात्॥ मुंडः अथवा मुंडक्षारादिप्रश्चंडाच्छादयामासेत्यर्थः सहस्रशश्चिसंख्यैकवचनात्त्ववीसायामिति शस्

वृत्तिनांतद्वलंसर्वमसुराणांदुरात्मनां समर्द्धभक्षयद्यान्यान्त्याश्वाताड्यतथा १४ असिनातिहताः केचित्केचित्तवद्वांगताडिताः जग्मु
र्विनाशमसुरादेतायाभिहतास्तथा १५ क्षणोत्तद्वलंसर्वमसुराणां निपातितं दृष्ट्वा चंडोभिदुःखावतांकालीमतिभीषाणं १६ शरवर्धम
हाभीमैभीमाक्षीतोमहासुरः क्रोदयामासचक्रैश्चमुंडक्षिप्तैः सहस्रशः १७ तानिचक्राण्यनेकानिविशमानानितन्मुखं बभुर्यथार्क
विंबानि सुबद्धनिधनोदरं १८ ततो जहासानिरुषाभीमाभैरवनी कालीकरालवदनादुदर्शदशनोज्ज्वला १९

19 तस्यादेव्यामुखं प्रविशमानानि संति बभ्रुः शुश्रुभिरेघनोदं मेघाभ्यंतरं बहूनां रवि विंबानां घनोदरे एकदा प्रवेशः कदापि नृजात इति कारणाद
भूतोपमेयं 12 भीमं भयं करं यथा स्यात्तथातिरुषा अतिक्रोधेन जहास भैरवं भयानकं नदिनुशीलं यस्याः साकरालं यदुक्ते तस्यां ते मध्ये येदुद
शौ दशनोत्तेरुच्चला अंतशहस्यमध्यावाचि त्वमत्रार्था दुव्यते अंधकारनि करशरेत - दशनपालि प्रतिभा समान चंद्रकलां ऊरु विषदा भगव
ती दुर्दशेति खलु प्रपयोते 14

मम

राम

३७

महासिंहमहाखड्गं अथा योद्यम्यहमिति रोषोक्तप्रकारः अथवाहं हनुं नैरुक्तो वरो नाशः उक्तं च भाष्यकारेण वर्णागमो वर्णाविपर्ययश्च द्वौ चापरो वर्णाविकारनाशौ धातोस्तदर्थं निशयेन योगस्तदुच्यते पंचविधे निरुक्तमिति अस्य चंडस्य शिरः केशेषु गृहीत्वा तेन पूर्वोद्यतेनासिना सिनाच्छिनत् केचिन्महासिंहं अथायारुह्येति वदंति तन्मंदं पूर्वमनुक्तस्यासेतेनासिनेति तच्छब्देन परामर्शस्यानुपपद्यमानत्वात् येनासिना सह ललाटफलकादुत्पन्नास्तेनासिनेति तच्छब्देन परामर्शसमर्थयंते तदपि मंदं अतिव्यवहितस्य तच्छब्दे

उत्थाप्य महासिंहं देवीचंडमधावत् गृहीत्वा चास्य केशेषु शिरस्तेनासिनाच्छिनत् २० अथ मुंडो मधावत्तां हृष्टा चंडं निपातितं तमप्यपातयद्मोखदांगामिह तं रुषा २१ हतशेषं ततः सैन्यं हृष्टा चंडं निपातितं मुंडं च मुमहावीर्यं दिशो भेजे भयात्तुर २२

नपातयद्मोखदांगामिह तं रुषा २१ हतशेषं ततः सैन्यं हृष्टा चंडं निपातितं मुंडं च मुमहावीर्यं दिशो भेजे भयात्तुर २२ नपातयद्मोखदांगामिह तं रुषा २१ हतशेषं ततः सैन्यं हृष्टा चंडं निपातितं मुंडं च मुमहावीर्यं दिशो भेजे भयात्तुर २२ नपातयद्मोखदांगामिह तं रुषा २१ हतशेषं ततः सैन्यं हृष्टा चंडं निपातितं मुंडं च मुमहावीर्यं दिशो भेजे भयात्तुर २२ नपातयद्मोखदांगामिह तं रुषा २१ हतशेषं ततः सैन्यं हृष्टा चंडं निपातितं मुंडं च मुमहावीर्यं दिशो भेजे भयात्तुर २२

२२

दुर्गा-टी
३८

मुंडमेवचेत्यत्र मुंडशब्देन मुंडस्य मुंडमवयवत्वद्वारा योच्यते प्रचंडो ह हासो महासः तेन मिश्रं संपुक्तं यथा स्यात् तथा भ्येत्य प्रचंडा ह हासमि
श्रं चंडिकां प्राह १३ अत्र मुद्वयज्ञे इत्यत्र यः महापशु इति रूपकमिष्टायै ता उपहृतौ उपहारी कृतौ १४ तौ चंडमुंडौ महासुरौ आनीतौ दृष्ट्वा क
ल्याणीकल्याणकारिणी वंदिकाललितं सविष्णुसंकाली देवीषु वाच १५ चंडं च मुंडं चेत्यत्र अत्र वयवत्वद्वारा याचं चंडमुंडयोः शिरसी उच्यते

शिरश्चुंडस्य काली च गृहीत्वा मुंडमेव च प्राह प्रचंडा ह हासमिष्टमभ्येत्य चंडिकां १३ देव्युवाच मया तावन्नोपहृतौ चंडमुंडौ महापशुः ॥
मुद्वयज्ञे त्वयं मुंभं निमुंभं च ह निष्ठासि १४ अर्षीरुवाच तावानीतौ तौ दृष्ट्वा चंडमुंडौ महापशु उवाच काली कल्याणी चंडिकाल
लितं च चः १५ यस्माच्चंडं च मुंडं च गृहीत्वा त्वमुपागता चा मुंडेति ततो लोके ख्याता देवि भविष्यसि १६ इति श्री मार्कंडेय पुराणे सा
वर्णि के मन्वन्तरे देवी माहात्म्ये चंडवधो नाम सप्तमोऽध्यायः ७ अर्षीरुवाच चंडं च निहते दैत्ये मुंडं च विनिपातिते बहुलेषु च सैन्येषु
हपितेषु सुरेश्वरः १ ततः कोपपराधीनवेताः सुंभः प्रतापवार उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेश ह २

चा मुंडेति प्रबोद्धा दौज्ञेयं १६ इति श्री देवी माहात्म्यटीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ तुल्ययोगता प्रतिपादनार्थं चकार द्वयं बहुलेषु सैन्येषु तयो र
थतिष्ठामितेष्विति तारकादित्वा दित्तं च अथ चाक्षयशक्तात्करोति तदा क्षये इति लिखतौ निष्ठा १ कोपपराधीनसत्त्वतं चेतो यस्य शत्रो
रधीनचेतो यस्येति वा दैत्यानां न्यानि सर्वाणि सैन्यानि तेषामित्यत्र यः सर्वसैन्यानामिति दैत्यानां वा विशेषणं उद्योगमुद्यममादिदेशात्तवाग्नेति
पादप्रसंगो १

राम
३८

सर्वबलैः सहितो दैत्यानिर्घातुषडशीतिः प्रधानभूता उदायुधाः उद्यतास्त्राः कंबूनां कंबुनामिदैन्यकुले ज्ञानानां चतुरशीतिः चतुर्भिरधिकका
 शीतिः चतुरशीतिरिति पाठे आ - - अधिकार्थः कुलो नीत्यत्राग्रिमल्लोकगतमत्रापि संबध्यते सिंहावलोकन्यायेन अथवा कंबूनां हस्तिनां
 दैत्या हस्तियोद्धार इत्यर्थः तदुक्तं कंबुस्साखरवगजयोः ३ कोटिवीर्याणि कोटिवीर्यकुलोद्भवानि हंता दानिकुनिधोऽप्राणां भूषवशभवानां
 ४ कालकाः कालवंशजाः कालकनामानो वा दौर्द्धवाः दुर्हदवंशजाः दौर्हता इति पठेदुर्हतेरपत्यानि दुर्हतकुलसंभवा कामोर्था सुरवशपाः

अथ सर्वबलैर्दैत्याः षडशीतिरुदायुधाः कंबूनां चतुरशीतिरित्युक्तं स्वबलैर्हताः ३ कोटिवीर्याणि पंचाशदसुराणां कुलानि वै शतं
 कुलानि धोऽप्राणां निर्गच्छंतु ममाज्ञया ४ कालका दौर्द्धवा मोर्थाः कालकेयास्तथासुराः युद्धाय सज्जानिर्यातु आज्ञया त्वरिता मम ५
 इत्याज्ञप्यासुरपतिः सुभो भैरवशमनः निर्जगाम महासैन्यसहस्रैर्बहुभिर्हतः ६ आयांतं चंडिका दृष्ट्वा तसैन्यमतिभीषणं ज्यास्वतैः स
 कालकेयाः कालकाया अपत्यानि स्त्रीभ्यश्च कुसजाः मसामयीकाः सन्नहाश्च त्वरिताश्च संतः निर्यात्वा ज्ञयेत्पुत्रं रयामास धरणी गगनांतरं ७
 धिर्न भवति अविबहितत्वात् ५ असुरपतिः सुभो दैत्यदत्तादिपुत्रं बहुभिर्महोसैन्यसहस्रैर्हतः महान्तिसैन्यानि सेनासमुदायास्तेषां सहस्रैः
 भैरवसुशमनमाज्ञाय स्यदारुणादेशः ६ आयांतं मागच्छेत् सुभं दृष्ट्वा किं भूतं तत्पूर्वोक्तं पश्य सः तसैन्यसंततसैन्यं अथवा यांतं सुभं तसैन्यं च
 दृष्ट्वा तिचकाराध्याहारेण योजनीयं आयातमिति पाठे यापानोदयस्मात् न पुंसके भावे क्तः धरणी गगनयोरे मध्यगता निनो दे रो द सी सुरयामा
 स ७

दुर्गाद्या
इए

१० चतसृणां दिशो समाहारश्चतुर्दिशं व्याख्याता दिशश्चासाधनीयमन्यत्र चतुर्दिशिति स्यात् दिक्षु विदिक्षु वेत्यर्थः सरोषैः सजोषैर्देवसेनैर्दे
ततः सिंहो महानादमतीव दृढतवा रूपं घंटास्वनेन तेनादमं विवाचोपहंयत ८ धनुर्ज्या सिंहघंटानां नादप्रतिदिक्षु रवा निनादैर्भी
षणोः कालाजिग्ये विस्मारितानना ७ तं निनादमुपश्रुत्य देवसेनैश्चतुर्दिशं देवांसिंहस्तथा काली सरोषैः परिवारिताः १० एतस्मिन्नंतरे
भूपविनाशाय सुरहिषां भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ११ ब्रह्मेशगृहविष्मन्तं तथेदं च शक्रयः शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्य तद्रूपे
वा सिंहः परिवारितो वेष्टितः काली च परिवारितेति लिंगव्यत्ययेन योज्यं परिवारितेति क्वचित्पाठः सरोषैरिति स्थानेन १२ अंशिका यमुः १२
रोद्यंति क्वचित्पाठः ११ हे भूपेतस्मिन्नंतरेऽवसरे समरे समये देवानां विनाशायामरसेनानां भवायो दयाघ्नमरसं हानां मम श्रेष्ठानां भवाय संपदे
च ईशः शिवो गृहः कार्तिकेयः विष्णुश्चोन्नवरहनरसिंहा वपि संपृह्यते तेजः सामर्थ्या विताः स्वावतिरेकिणो देवताः ब्रह्मादीनां सेवशरीरेभ्यः स
काशादिनिष्क्रम्य तद्रूपेर्ब्रह्मादिसदृशाकारैरेव साहाय्यार्थं चंडिकां भगवतीं यमुः ११ एतदेव प्रकट्यत्राह ॥

गाम

गम
३५

पथाभूषणवाहनंभूषणवाहनानतिक्रमेणतदत तथाविधायस्यब्रह्मादेर्याहिरूपंपद्मषणंयच्चवाहनंतत्सर्वं प्रतिपद्यतस्यश
क्तिरसुरान्योदुमाययाचित्यर्थः १३ तदेवयाऊरुते अग्रेउपरिअहसूत्रंजपमालिकाब्रह्माणंअनिनिगच्छतीतिब्रह्माणध्यातृनाम

यस्यदेवस्ययद्रूपंयथावाहनभूषणं तद्देवहितव्यक्तिरसुरान्योदुमाययो १३ हंसयुक्तविमानस्यासाक्षसूत्रकमंड
लुः आयाताब्रह्मसाःशक्तिर्ब्रह्माणीसाभिधीयते १४ माहेश्वरीवृषारूढात्रिशूलवरधारिणी महाहिवलयप्राप्तांचंड
लैरवाविभूषणा १५ कौमारीशक्तिहस्ताचमयूरवरवाहना योदुमभ्यायद्यौदेत्यानंविकागुहर्षिणी १६

नेकार्थत्वात्कर्मण्यतोब्रह्माणी १४ वरशङ्खःश्रेष्ठवचनःमहाहामहासर्पौअनंततद्वकोकंकणोयस्याः साप्राप्ताप्रवती १५ कौमा
रीशक्तिःअंविवाविश्वमाताकार्तिकेयरूपधराशक्तिर्हस्तेयस्याः पुराणार्थेभ्यःपरनिष्ठासप्तम्योप्रधानमयूरारूढादेत्यान्योदुम
भ्याययो १६

देवी

यज्ञवाराहं यज्ञेनोपलक्षितं वाराहं तदुक्तं वेदपादेषूपदंष्ट्रः कुरुहस्तश्चितीश्वरः अग्निजिह्वोदार्धरोमावस्त्रशार्पोमहातपाश्चिह्नोऽर्थाशक्तिरि
त्युच्यते वाराहो वाराहकायं मूर्तिधारयतीति शंखः पां च जन्यः प्रकृतं दृष्टं तं यदा कौमोदकी शार्ङ्गं गविकारभूतं धनुर्धनुषः साहचर्याद्विणोप्यवो
हनीयः त्वज्जोनेदकः एते हस्ते सस्याः ननु वैष्णव्याः शक्तेश्चतुर्भुजत्वात्कथं यथाधुधधारकत्वेन षड्बाहुत्वमुच्यते इति चेन्न वामपुराणादस्या षड्बा
हुत्वमप्रतीतेः तथा च श्रूयते बाहुभ्यां गरुडाश्च शंखचक्रगदासिनी शङ्खबाणधराज्जाता वैष्णवी रूपशक्तिनी बाहुभ्यामिति पुराणाण

तथैव वैष्णवी शक्तिर्गरुडोपरिमंस्थितां शंखचक्रगदाशङ्खवज्रहस्ताभ्युपाययौ १७ यज्ञवाराहमनुलेख
पंथाविभ्रती हरेः शक्तिः सा श्रूययौ तत्र वाराहो विभ्रती तनुं १८

तेतदाष्टबाहुत्वमन्यथा षड्बाहुत्वे अष्टबाहुत्वपक्षे खड्गमाहचर्द्याद्यमेहिनमपि न विरुध्यते तथाप्येकबाहुरिक्तत्वे दोष इति चेन्न माहेश्वर्यादावेकाधु
धधारिकत्वोक्तेरपरबाहुरिक्तत्वस्य दोषत्वानेगीकारात् अथ वौशार्ङ्गश्च शङ्खः शोभनवचनः खड्गविशेषणतया योज्यस्तथा च त्वार्ये वा युधानी
ति चतुर्बाहुत्वे न विरुध्यते शोभने चतुर्षि शार्ङ्गश्चातके च गजे तथेत्युत्पत्तिनी अथ बाहुभ्यां शङ्खो च दंतवाचकः तथा च तद्विकारमुष्टिमुक्तः आवर
णेण वौशार्ङ्गस्तद्युक्तः अथ बाधुर्मुक्तः स्वर्ग एकस्मिन्करे १८

राम

राम

४०

नारसिंहाशक्तिर्नारसिंहस्यमहेशशरीरंविधत्तासदानांकेसराणांस्कंधदेशंचलानांचआसमंतातयःक्षेपःआक्षेपेनताउनेनवातेनद्विप्राइतस्ततः
पातिताधेरितावानहृत्त्राणासंहतिःप्रकरोययासा १५ तथैश्वर्याशक्तिवज्रायुधधारिणीऐरावतश्छेद्यितानेवसहस्रवतीयथादेवेन्द्रस्येवेन्द्र
पधारिणीआगता १६ ईशानोमहादेवोदेवशक्तिभिर्ब्रह्माणादिभिःसमभिःपरिवृतोवेष्टितोममधीत्याहृत्वाअसुराहृत्यतासितिचंद्रिकाकौशि

नारसिंहावृत्तसिंहस्यविधत्तामहेशंवपुः प्राधातवसदाक्षेपद्विप्रनक्षत्रसंहतिः १७ वज्रहस्तातथेवेन्द्रागजराजोपरिस्थिता शामासहस्रन
यनायशशक्तस्तथैवसा १८ ततःपरिवृतस्तमिरीशानोदेवशक्तिभिः हृत्यतामसुराःशार्ङ्गममधीत्याहृत्वाचंद्रिका १९ ततोदेवीशरीरात्रु
विनिष्क्रान्तातिभीषणा चंद्रिकाशक्तिरन्मुयाशिवाशतनिनादिनी २० साचाहृक्षजटिलमीशानमपराजिता हृतत्वंभगवनाछपाध्वं

सुभानिसुभयोः २३

कीमाहोक्तवार २१ ततःकौशिकीशरीरातचंद्रिकाशक्तिसस्याहितायामूर्तिरन्मुयाचंद्रिकातोपिशत्रुशमनादौप्रचंडाशिवानांस्वगालीनांनि
नादाअस्यासंतीतिअथवाशिवस्यकल्याणास्यआसमंतातशतनिनादःअसंख्यशब्दोस्यामस्तीति तथा २२ सापराजिताविष्णुशक्तिःईशानं
आहृक्षवर्णजटाशालिनंदतोवार्ताहरस्तद्रावोहतत्वंतद्रुच्युभानिसुभयोःगच्छगच्छेति काकाहिवदुमयवसंबधते २३

दुर्गाटी

४१

हताचं सुभनि सुभौ चातिगर्वितौ दानवो ब्रह्मिन्दो चान्ये तत्र दानवाः सुभनि सुभान्तिके ये अन्ये तांश्च ब्रुहि १४ हे दैत्याः त्रैलोक्यमिंद्रो लभतां देवा
यज्ञभागभुजो भवंतु यं पातालं प्रयात अगुनरा हनौ गच्छत यदि जीविनुमिच्छथ १५ बलागर्वाद्गर्वो देकादथ वेद्रवंतो यु
द्धकांक्षिणो वर्जते अथ युद्धेन प्रयोजनं तद्योगच्छत तन्दी गमनं किं न मे स्यति वो युष्माकं पिशिते न मां से न मच्छिवा मम तृणानिकाः शक्तयस्तथ

ब्रह्मि सुभनि सुभौ च दानवा वतिगर्वितौ ये चान्ये दानवास्तत्र युद्धाय समुपस्थिताः १४ त्रैलोक्यमिंद्रो लभतां देवाः संतु हविर्भुजः य
यं प्रयात पातालं यदि जीविनुमिच्छथ १५ बलावलेपादथ चेद्रवंतो युद्धकांक्षिणः तदा गच्छत तथं तु मच्छिवाः पिशिते न चः १६
यतो नि युक्तो हत्येन तया देव्या शिवः स्वयं शिव हतानि लोकैस्मिस्तः सारव्या निमागता १७ तेषु देव्या वचः श्रुत्वा शिवाख्यातं
महासुराः अमर्षाश्चिता जगु र्यत्र कात्यायनी स्थिता १८

तु १६ तया देव्या शिवो महेश्वरः स्वयं हत्येन हतत्व करणेन हत कर्मणा वा हतवतिभ्यो चेति य प्रत्ययेन यथापि हृत्प्रमित्येव भवति तथापि आह्वाणादि
त्वात्तथ मप्रहितः ततः सा देवी काली अस्मिंस्तोके शिवो हतो यस्याः सा शिव हता बहुव्रीहेश्चान्तो दाज्ञत्वादिति शेषः अथ वा शिवं हतं करोतीति
पिचृणिं जंतात्कर्मण्यपराजतोऽपु १७ तेषु देव्या वचः श्रुत्वा कोपाविष्टास्तत्र जगुः पत्रकात्यायनी गौरा
देहजा स्थिता १८

राम

राम

४१

ततश्च मरारयो देवार्यो देव्या अये मसुरवे भत्वा प्रथममादौ शरणां शक्तीनां अष्टीनामेकया रासीनां वृष्टिभिस्तं देवांच वष्टुरिष्टिभिस्तं देवोऽसौ गुरुः व
वृष्टुरिष्टिपिष्टिचित्पाठः उद्धतामर्षा अत्यंतकुद्धाः १७ सादेवी तैरसुरैर्मुक्ता रवाणाश्च लशक्तिपरश्च भ्रातृ सशस्त्रे यदनुः तेन मुक्तैः दौकारोधु
षः शस्त्राकर्णसंयुक्ता पच्युते र्वा महेषु भिल्ली लया निरकंतत ३० तस्याः कौशिक्या अयतः तस्या अयत इत्यत्र भीमगो इत्यादिनाय त्वे लोपः
शाकलस्येति यलोपस्य संधिं प्रत्यसिद्धं यद्यपि तथापि संधिः अथवा तस्य सुभस्यायतः तस्यास्तथायतः इति पाठस्तु कात्यानिकः पौष्टि

ततः प्रथममेवायेश शक्त्या वृष्टि वृष्टिभिः ववर्षु रूद्धतामर्षास्तं देवीममरारयः १७ सा च तस्यादिता चाणाश्च लशक्तिपरश्च भ्रातृ
विच्छेदली लया भ्रातधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः ३० तस्यायतस्तथा कालीश्च लपातविदारिताश्च खदांगयोश्चित्तोश्चारी कुर्वन्ती यच्च
तदा ३१ कमंडलुजलाक्षेपहतवीर्या हतौजसः ब्रह्माणाचा करोच्च न्योनयेन स्मधावति ३२

तान्मारितान्ना कुर्वन्ती सता वचरत् कुर्वन्ती तत्र उमा गमयन्तां दमः - राक्षसिणात्वात् करणार्थः कुर्वन्ती भौवादि कः तस्येदं रूपमित्यने
कुर्वन्तीति पाठः कात्यानिकः ३१ कमंडलुजलाक्षेपैर्हतं वीर्यं येषां ते - - - - - ति च कर्मण्यता ३१ येन येन प्रदेशे न
पुत्रादिभ्यस्तृतीयाधावतिस्मैति योगे अतीते पितरा ब्रह्माण्येन येन प्रदेशे न मार्गेण वाधावत तेन शत्रुक्ता विधांस्तु तेन जसो कणे
२ यति कोपेनेति सर्वत्र योजनीय ३२

अस्परक्तबीजस्य समुत्पत्तित्युत्तिष्ठति मेदिन्यामित्यधिकारोऽसप्रमी पंचम्यंतपादेत्यस्योपेपंचमी मेदिनीमासित्योत्तिष्ठतीत्यर्थः समुत्पन्नो र
त्नोरक्तबिंदोरेव प्रकृतित्वेन मेदिन्याः प्रकृतित्वाभावात्पादानत्वेन सरक्तबीज एव प्रमाणं यस्य तदा तत्सुरागमेव ३७ ततः समहासुरो गदा
पाणिः स त्रिंशत्क्षया सह युयुधे ततश्चैडीस्ववज्रेण रक्तबीजं निबध्ने ४० आमुशीघ्रं ४१ तत्परक्तबीजस्य शरीराद्या वेत्तोरक्तबिंदवः पति
तास्ता वंतः पुरुषान् बीजा जाताः तद्दृक्कबीजवद्दीर्घभावस्तेजोवा बलं सैन्यं शरीरं वा विक्रमः सामर्थ्यानि शय उद्यमश्च येषां ते ४२ ते पिरक्त

रक्तविंदुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः समुत्पत्तति मेदिन्यां तत्प्रमाणं सदासुरः ३८ युयुधे स गदापाणि र्दृशत्क्षया सह सासुरः ततश्चै
डीस्ववंतः पतिता जेण रक्तबीजमता उयत् ४० कलितेनाहतस्याशु बहु सुखावशो लितं समुत्पन्नस्य दायो धातुपास्तस्य राक्ताः ४१
या वेतः पतितास्तस्य शरीरा उक्तबिंदवः ता वंतः पुरुषा जातास्तदीर्घबलविक्रमाः ४२ ते वाणि युयुधुस्तत्र पुरुषारक्तसंभवाः समं
मातृभिरन्युयशस्त्रपातानि भीषणं ४३ प्रनश्यच्च पातेन हतमस्य शिरो यदा ववाहरक्तं पुरुषास्ततो जाताः सहस्रशः ४४

बीजसंभवाः पुरुषाः शक्तिभिः संसं सह अत्युग्रमनुक्तं यथा स्यात्तथा यः शस्त्रपातसेनानि प्रयानकं यथा स्यात्तथा मुहं चक्रः ४३ ववाहसुखा च
संसारणाभावश्चादसः वद्गता वित्यस्य रूपं वा वदप्रयत्नेऽन्यस्य बाधनामनेकार्थत्वात् संसारणं तु वदधापणोऽन्यस्यैव यजादित्वात्
पात्रेति नान्यस्य अथ वारक्तं वदइत्याह वदती वशशरादेगेन निगच्छतोरक्तात् न वदइत्याकारः शब्दो भवतीत्यर्थः तत्तोरक्तात् सहस्रशः असेरव्याः पुरा
षा जाताः ४४

डार्जिल
४३

समरेणोएनमसुरेश्वरं वक्रोणाभिजघान गदया ताडयामास च कथं भूतं ऐश्याः इंदुशक्तेः सकाशात् इतं गतं अथ वा तुमुल कुहे एकस्मिन्ने
नेकस्य शस्त्रसंपातः संभाव्यते रमैः अपि मदया तं ताडयामास अथ वा गद्यते उच्यते अनयेति गदा वा कतया ताडयामास ऐश्या विवक्षित
त्वात्तसंधिः ४५ अस्य वैष्णवी शक्तिमित्रस्य सतः रुधिरत्वावसंभवेः सहस्रशः सहस्रेण सहस्रेणोत्पथः सख्यौ कवचनाद्यवीप्साया मिनिशस
सहस्रसंख्या कैलस्य मातौर्महासुरैर्विश्वव्याप्त ४६ कुमारः कार्त्तिकेयस्तस्यैयं कौमारी शक्तिः शक्त्यतं जघान तथा वाराही असिना तं हंति स्म
वैष्णवी समरे चैनं वक्रोणाभिजघान ह गदया ताडयामास ऐश्या तमसुरेश्वरं ४५ वैष्णवी चक्रमित्रस्य रुधिरत्वावसंभवेः सहस्रशो जग
द्या तं तस्य मातौर्महासुरैः ४६ शक्त्या जघान कौमारी वाराही च तथा सिना माहेश्वरी त्रिशूलेन रक्तबीजं महासरं ४७ सत्तापि गद
या दैत्यः सर्वा एवाहन तस्य क माहः कोप समाविष्टो रक्तबीजो महासुरः ४८ तस्याहनस्य बहुधा शक्तिशूलादिभिर्भुवि पपात
माहेश्वरी शक्तिस्तं त्रिशूलेनाहनत् ४७ अहनत् जघान हंतेर्लटिशपोलुकि कृतो अहव इति निष्पद्यते यद्यपि तथापि द्वादशः शपोलुगभाक् अ
थवा हतस्य अनेति चुरोदिपादात् हनर्हि सायामित्यस्माद्विकल्पानि जेतास्मि चोत्पंशयत्यये सतिलटि ४८ तस्य रक्तबीजस्य बहुधा शक्ति
शूलादिभिर्वाहनस्य सतः यो रक्तौ यो भूमौ पपात तेन शततेन शतशोः सुरा उतपन्ना बभूवुः ४९

राम

राम

४३

तैरक्तबीजस्य रुधिरसमुत्थैरसुरैः सकलं विश्वं व्याप्य ते स्म ततस्तदनंतरं असुरैर्जगद्वापनादेतोर्वृत्तममुत्कृष्टं निरतिशयं प्रयमाजगमुः ५.
 प्रकर्षेण हन्यते हननं प्रक्रियते त्रेति शाहोरेण स्तत्र सत्वरप्राज्ञा परतो हंते तेषु प्रत्यये सति प्राह इति निष्पद्यते रथेन कांचनागेन प्रययौ प्राह लाल
 सः इति स्केदपुराणोपि प्राह लालसः संया मलालम एवोच्यते अने उवाचे त्वस्य न पुन रुक्तिः अथ वा सुरा दृष्टातेषां प्रोक्ता हनार्थं प्राह सत्प्रकर्षेण
 दहा संकृतवती त्वरा त्वरा वती अर्श आदिभ्यो व अथ वा त्वरा त्वर त्वरयेत्यर्थः नेरुक्तौ वर्णनाशः किं त्वं ता तृतीया वाऽथ वा भयाकुला त्वरा रह
 हा चंडिका प्राह स्वाभा तं भूते ततः सत्वरामती विस्रतं वदनं कुर्विति काली उवाचे तियोज्यं विस्रतं विततं विस्रतीर्णं वदनमिति कचित्पाठः ५१

तैश्चासुरास्त्वं भूतैरसुरैः सकलं जगत् व्याप्तमासीत्ततो देवाभयमाजगमु रुत्तमं ५० तां विषस्मान् सुरा दृष्ट्वा चंडिका प्राह सत्वर उवाच
 काली चामुं देवि स्त्रीर्णं वदनं कुरु ५१ मच्छस्त्रपात संभ्रतां रक्तबीजां महासुरा रक्तविहस्यतीच्छ त्वं वक्त्रेणानेन वेगिना ५२

रक्तविहस्य रुधिरविषुषोरक्तविंदोर्जातां महासुरा वक्त्रेण प्रतीच्छ शरौ त्वयः रक्तविंदोरिति जात्यापेक्षयैकवचनं जातानित्यपादानपंचम्यादि
 यते जायमान महासुरप्रकृति त्वच्छ रक्तविंदोर्जातं कर्तुः प्रकृतिरित्यनेनापादानत्वं अथ वा रक्तं विंदुश्चेतने यस्य सरक्तविंदुः रक्तबीज उवाचे रक्त
 विंदुं प्रतिकारणत्वाद्धारक्तबीज एव रक्तविंदु शब्देनोच्यत कारणे कार्योपचारात्तस्य रक्तविंदुश्च वक्त्रेण प्रतीच्छ कथं भूतां महासुरा कारणत्वात्
 अनेन भयानकतया प्रसिद्धेन वेगिता त्वरा वती सती ५२

नृणां च त्रिंशद्विंशतिरिति सती रक्तविचर एवमेव न प्रकारेण द्वीपारक्तः स एष द्वयंगमिष्यति न चोत्पत्स्यंतीति परस्मैपदं छादसे
 ५३ देवी चंडिका तां कालीमित्युक्ता ततः शूलेन तं रक्तबीजमवधीत् ततः कालीचा मुंडारक्तबीजस्य शोणितं वक्त्रेण प्रतीक्षति स्म जग्रहे रंभय
 पदित्वा दात्मनेपदं ५४ ततो हेतो रसौ रक्तबीजस्तत्र समये मुदेवाथानंतरंगदया चंडिका माह तवा रसगदापातो स्याच्चंडिका यात्र लिङ्गकामपि
 लोकमपि वेदना पीडां न चक्रे गदालया नात्रापि ५५ तत्परक्तबीजस्य यस्माद्देहात् देहं गतं तस्माद्देहं गतं तच्छोणितं वक्त्रेण कृत्वा संश्रय

एवमेष द्वयंगैः द्वीपारक्तो गमिष्यति भक्ष्यमाणास्त्वया चोयान चोत्पत्स्यंति चापरे ५३ अर्धरुवाच इत्युक्ता तां ततो देवी शूले
 नाभिजघानतं मुखेन काली जग्रहे रक्तबीजस्य शोणितं ५४ ततो सा वाजघानाथ गदया तत्र चंडिकां न चास्या वेदनां चक्रे गदापा
 तो लिङ्गकामपि ५५ तस्याह तस्य देहानुबहुमुखा वशोणितं यतस्ततस्तद्वक्त्रेण धामुडा संप्रतीक्षति ५६ मुखे समुद्रताये स्यारक्त
 पाताम्रहारं सुराः तांश्च वादाथ चा मुंडापपौतस्य च शोणितं ५७ ॥

छतिददति अर्थात् आत्मनेपदं चा मुंडा संप्रतीक्षतीति पाठे गृह्यतीत्यर्थः अथ वा यतः कारणाद्देहात् शोणितं मुखावततो हेतोः तच्छोणितं वक्त्रे
 ण संप्रतीक्षतीति योज्यं यतो गच्छतस्तस्येति केचित् ५६ समुद्रता जाताः न तुरक्तस्य भ्रमौ पाते सति अमुं जायते कथं तस्या मुखेः सुरसंभवः
 ति चेन्न मुखे पि पार्थिवशस्य विद्यमानत्वेन दोषाभावात् उत्पाद्यमाना सुराभिप्रायेण ता निति बहुवचनं रक्तबीजाभिप्रायेण जस्येत्येकवचनं

राम

राम

४४

असिभिरित्यादिजातौ बहुवचनं चाहिमिरेकधारवज्रैः पर हेमहीपालस्वरथेत्वामंत्रां महापृष्ठेशस्त्रसंघसंघसमाहृतः
सरनारको भूत्वा पपात देव्याः शस्त्राणि देवतास्वरूपत्वात्पाणिस्वरूपाणि भवन्ति तेन संघसार्थो नुजंता वैवप्रयुज्येते इति कथमचेतने सं
घशब्दप्रयोग इत्यपि न शंकनीयं संघ इवा संघः पर तेषां त्रिदशानां संबंधितया जातो मातृगणः अथवा तेषां त्रिदशानां मध्ये सृज्यमानो हतो

देवीश्वलेन वज्रेण वाणैरसिभिश्चाहिभिः जघान रक्तवीजं तं चासुं डापीतशोणितं पर सपपात महापृष्ठेशस्त्रसंघसमाहृतः
नारक्तश्च महापालरक्तबीजो महासुरः पर ततस्ते हर्षमनुलभन्वा पुस्त्रिदशावृष तेषां मातृगणो जातो न नर्त्तसिद्धो
इतः ६० इति श्रीमार्कंडेयपुराणमावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये रक्तबीजवधो नामोष्ठमोऽध्यायः ८ राजोवा
च विचित्रमिदमाख्यात भगवन्नवतामम देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितं १

जातो न नर्त्तयः अथवा तेषां मसुराणामसृगो वमदस्तेनो हत इत्यवयः अस्मिन्त्यक्षे समर्थः एकशब्दस्य निरूपणायैव कत्वा
इति श्रीदेवीमाहात्म्यटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ इदं देव्याश्चरितस्य चेष्टितस्य माहात्म्यमोदार्थं विचित्रं नामा प्रकारं आश्चर्यकरं वाख्यातं कथि
त यदा चरितं चेष्टितं माहात्म्यं प्रतापातिशयः तयोः समाहारो रक्तबीजवधाश्रितं १

सामिन्नक्ततीजेनिपातिते सति सुभोनि सुभश्चातिकोपेन यत्कर्म चकार तन्मुनरपि श्रोतुमिच्छामि १ रक्तबीजेनिपातिते सति संगामेन्येषु धूमलोच
नादिषु चरते सुसत्सु सुभोनि सुभश्चातुलं कोपं चकार ३ महासैन्यं हन्यमानं विलोक्य क्रोधमुद्वहन् अभ्यावदन्निमुखे योऽपि शब्दं श्रुत्वा स मुच्यते
मुख्याया प्रधानभूतयोदैत्यसैन्या सह उपलक्षितो वा ४ तस्य नि सुभस्यायेष्टेन पार्श्वयोश्च महासुराः देवी हेतुं समीपमाजगमुः क्रुद्धा अत्यंतसरोषा

भूयश्चेच्छाप्य हं शो नुं रक्तबीजेनिपातिते चकार सुभो यत्कर्म नि सुभश्चातिकोपवान् १ अषीरुवाच चकार कोपमनुलं रक्तबी
जेनिपातिते सुभासुरो नि सुभश्चरतेषु नोऽपुच्छाहवे ३ हन्यमानं महासैन्यो विलोक्यामर्षमुद्वहन् अभ्यावदन्नि सुभोऽपि मुख्याया सु
रसैन्या ४ तस्यायतस्तथाष्टेन पार्श्वयोश्च महासुराः संदष्टौष्टपुटाः क्रुद्धा देवी हेतुं मुपायमुः ५ आजगाम महौ सैन्यः सुभोऽपि
स्ववलेर्हतः निहंतुं चंडिकां कोपात्कृत्वा युद्धं चकार मिः ६ ततो युद्धमतीसासी देव्याः सुभनि सुभयोः शरवर्षमतीवोद्यं मेघयोः
ववर्षतोः ७

अतएव कोपेन संदष्टोऽष्टपुटोऽयैस्ते ५ सुभोऽपि स्वसैन्यैर्हतः सन्न कोपात् चंडिकां निहतुमाजगाम मातृभिः सह युद्धं कृत्वा चंडिकां प्रत्याययौ ६
एकत्वा देव्याः देव्या इज्येकवचने सुभनि सुभयोर्द्वित्वान्नयोर्द्विचचनं देव्यो तित्वा योतपादे महाघ्नं तृतीया सह शब्दयो गेवि - - - ७

देवीटी.

४६

आविद्याभामयित्वा आतविर्बस्य अर्जवीति विभावे क्ते ये वर्णयोर्दधी वेव्योरितियोगविभागा दीकारलोपेत् पञ्चथवा शूलस्य चूर्णं कृतवान् आविद्या
थममंताद्यधितो भूतव्यथ दुःस्वसंचलनयोरित्यस्मात्त्रिष्टात्मनेपदाभावाच्चांदसः गदामपि चिद्वेपया विध्योने पाटेताडपित्वेन्यर्थः देव्या कर्त्री
शूलनकारणेन भित्रा भस्मत्वमागता भस्मभूतेन्यर्थः देव्यास्त्रिशूलेन घश्यापादे देवी त्रिशूलेनेत्येकपदपाटे कर्त्तरित्तीया १३ ततस्तदैत्यपुंगवं

आविद्याथ गदां सोपि चिद्वेपप्रतिचंडिकां सापि देव्या त्रिशूलेन भित्रा भस्मत्वमागता १३ ततः परशुहस्तं तमायां तं दैत्यपुंगवं ॥
आहृत्य देवी वातोद्यौरपातयत भूतले १४ तस्मिन्निपातिते भूमौ नि सुभे भामविक्रमे धातयती वसं कुहः प्रययौ हंतुं मं बिकां
१५ सरथस्थस्तदात्पुष्टैर्हृता परमायुधैः भुजैरष्टाभिरनुले व्याप्याशेषं न भौ बभौ १६ तमायां तं समालोक्य देवी शंखमवाह
यत् ज्वाशहं चापि धनुषश्च काराती वदुः सहं १७

दैत्यपुंगवं परशुहं स्तेयस्य सः तं वातोद्यौराहृत्य भूतलेऽपातयत यामा समग्रा च श्वेत्यात्मनेपदं १४ तस्मिन् भामविक्रमे धातरि नि सुभे भूमौ
निपातिते सति सुभोऽती वकुहोऽविकां हंतुं प्रययौ स सुभं लया समुद्रिकोक्तलक्षणप्रकारेणात्पुष्टैरात्र परमास्त्रैर्निरुपमै रशेषमाका
शं व्याध भूमिस्तदात्पुष्टैरित्यपि क्वचिपाठः १६ तं सुभमायां तं समालोक्य देवी शंखं श्रयामा स न पुनर्धनुषश्चापस्याती वदुः सहं मं काररवं च
कार १७

रामु

राम

४६

समस्तदैत्यसैन्यानां ककुभो दिशश्च यः यासु दिक्षु दैत्यसैन्यानि स्थितानि तादिशो विजयं राखनेन श्रयामासेत्यर्थः तेजोवधविधायिनां ते
जोवधकराशालानां तेजोवधविधायिनेति पादेस्वनविशेषणं १८ त्वाजिताश्वानां मदयेः गगनमाकाशं गच्छन्ति विदशदिशस्त्रावद्याप्राएव
उपदिशोपि दशव्याप्राप्त्यर्थः दिशामि वोपदिशामपि दशसंख्यापौरुष्टेदः ननु दिशो दशैव ब्रूते किं दशयुग्महोनेति चेत् उच्यते अप्रयोजनयति
वत् दिशश्चुक्ताकादशेत्याकाशायामुपदिश इति योज्यं उपदिक्कहितादिश इति मध्यपदलोपी समासोवा १९ तेनानंतरं कालीवसुदेवसमुत्पत्त्या

श्रयामास ककुभोनेजयं राखनेव हि समस्तदैत्यसैन्यानां तेजोवधविधायिनां १८ ततः सिंहो महानो दैत्याजिते महाहामदैः श्रयामास ग
गने गंतथैव दिशो दश १९ ततः कालीसमुत्पत्त्या गगनदमामता उयत् कराभ्यां तन्निनादेन प्रागासं स्तेति रोहिताः २० अहो ह्यसमशि
वं शिवरत्नाचकार २१ तैः शङ्खैरमुगस्त्रैः सुः स्वभः कोपं परं ययौ २२ उरासं स्तिष्ठति श्रेति व्याजहारं विजायदा तदा जयेत्यभिहितं देवेरा

काशे संस्थितैः २२
ततनं कृत्वा कराभ्यां गगनं दमामता उयत् तेन ताश्च न शङ्खैः प्रथममुत्पत्त्या स्ते सर्वैर्तर्धनं नीताः २० अथ शिवहृती काली अदाह हासे उ
चैर्हीमश्च शिवं भीषणं रोइंच कास्ते रदाह हास शङ्खैः सुगस्त्रैः उद्विग्नैः सुभोत्यर्थं कोपं ययौ कुक्षो जातः २१ अंविजायदा उरासं
स्तिष्ठति श्रेति कोपिवीर्या इत्युक्तवती तदा काशं संस्थितैर्देवैर्जयदेवीभूत्वे २२

देवी ४७

सुमेनागत्ययाशक्तिः हिमासतीज्वालावदतिशयेनभीषणागौडाग्रिचयतुल्याआयांतीसतीउल्कायानिपातेननिराकृताप्रकृतत्वादे
विक्रपा १३ लोकत्रयस्यभुवःस्वलंक्षणास्यांतरंमध्यंभुवोलोकहतिवावतअवनिपातेहेसुरथनिर्घातनिःस्वनउत्पातध्वनिर्जितवा
नर्थात्सिंहनादंमात्रगणस्यनिर्घातध्वनिनासुंभस्यसिंहनादोभिभूतइत्यर्थः अथत्वाभावेक्तः।जितंपराजयनेअभिभवोस्यास्ताति
जितवान्पराजयवान्परिभववान्पराभूतइत्यर्थः अर्थात्सिंहनादेनकर्मणिवाच्छंदसःक्षवंतुःसिंहनादेनोत्पातध्वनिपिजितइत्यर्थः अ

सुमेनागत्ययाशक्तिर्मुक्ताज्वालातिभीषणा आयांतीवद्विक्रपाभासानिरस्तामहोल्कया १३ सिंहनादेनसुंभस्यवाप्लोकत्र
यांतरं निर्घातनिःस्वनोद्योरोजितवानधनीपते १४ सुंभमुक्ताशरादेवीसुंभस्तस्यहिताशराश्चिच्छेदस्वशरैरुयेःशतशो
यस्यदस्त्रशः १५ ततःसाचंडिकाकुडाश्लेनाभिजयानतं सप्तदाभिहतोभूमौमूर्च्छितोनिपपात १६ ततोनिःसुभःसंप्राप्यवे
तनामात्रकार्मुकः आसयानततोदेवीकालीकेशरिणंतथा १७

यवासिंहनादेनसहितउत्पातध्वनिःसंशर्णलोकत्रयांतरंपरिभूतवानित्यर्थः १४ देवीआचंडिकासुंभमुक्ताशरांश्चिच्छेदसुंभोदेव्याप्रहिता
शराश्चातसहस्रसंख्याकेर्वाणैरच्छिनत् १५ साचंडिकाकुडासतीश्लेनतंसुंभमताडयत् ससुंभस्तेनश्लेनाभिहतःसंमूर्च्छोप्राप्तो
विवेकानिपपात १६ ततःसुंभपतनानंतरंश्छेनानंतरंवानिसुंभंश्वेतनांसम्यक्प्राप्यकार्मुकमादायदेवीचंडिकाकालीशिव
देवीकेशरिणंचाहतवार १७

राम
राम
४७

पुनरपिदनुजेश्वरः सुंधः सहस्रसंख्याकावाहकत्वाचक्राणामयुतेनचंडिकां हृदयामास १८ दुःखेनाम्यतेजायतेस्यास्तत्त्वमिति दुर्गातिशयिता
आर्तिः ३३ अथवा दुर्गसंकटे अदिसमुद्रादोया आर्तिस्तानाशयती दुर्गांर्तिनाशिनीकर्त्तरित्युक्ततोडीपूनाशिनीति पादेनाच्छीलेणानिः १९
ततोनेत्रं निःसुंभोवेगेनगदामादायदिति जपतनापरिहृतं चंडिकां हंसुमुपाइवत् ३० तस्याभिसुस्वमागच्छतएवशीघ्रंती ह्माधरेणगदोवि

पुनश्चकृत्वावाहनामयुतंदनुजेश्वरः चक्रायुतेनदिति जह्वादयामासचंडिकां १८ ततोभगवतीकुद्धादुर्गादुर्गांर्तिहारिणी। विच्छेद
तानिचक्राणिस्वशरैः सायकांश्चतार १९ ततोनिःसुंभोवेगेनगदामादायचंडिको अभ्यधावतेवेहंतुंदेत्यसैः नसमाहतः ३० तस्यापतत
एवाशुगदोविच्छेदचंडिका रवज्ञेनशितधारेणसचकृत्समादधे ३१ शूलहस्तं समायांतं निःसुंभमसरादेनंहृदिविव्याधशूलेनचेगाविदे
नचंडिका ३२ भिन्नस्यतस्याशूलेनहृदयाग्निः सुतोपरः महाचलोमहावीर्यंल्लिह्येतिपुरुषोवदत् ३३ तस्यानिष्क्रमतोदेवीप्रहस्यस्वन
वन्नतः शिरश्चिच्छेदावज्ञेनततोसावपतदुवि ३४ ॥

ततोनिःसुंभः शूलंजग्राह ३१ देवनिषदनेनिःसुंभंशूलहस्तमागच्छंतं दृष्ट्वावेगभ्रामितेनशूलेनहृदिविव्याधतिस्म ३२ तिष्ठेतिवदन्नपरः पुरुषोत्तम
निर्गततपः ३३ तस्यपुत्रस्यनिर्गच्छतः मतः श्रीचंडिकास्वभवत्सशस्त्रंयथास्यात्तथाप्रहस्यप्रकर्षेणहसित्वासशहमदहासंत्वास्वज्ञेणशिर
श्चिच्छेदततोसौपुरुषोभुविपपात ३४

देवीटी

४८

ततः शिरश्चेदनानंतरं सिंहस्तान्धुरान्मन्त्रयत् उर्यदंष्ट्राभिः क्षणाः संमर्दिताः शिरोधरायावायेतान् तथा काली शिवहतीचाणान्जघान ३२ कश्चिन्मा
हासुराः कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः संतोनाशेषा पुर्वतः केचिद्द्वारायाः शक्तेर्मन्त्रेन तोयेन विध्वस्ताः संतो विनष्टाः ३३ माहेश्वर्यास्त्रिशूलेन भिन्ना
शूर्पाकताः संतो परे केचिद्द्वारायास्तुंड्यातेन क्षर्णिता भविष्यन्ति स्म ३४ वैष्णवाश्चक्रात्तैः केरादानवाः खंडशः कृता रेंदीहस्ता यविमुक्ते

ततः सिंहश्चरवा दोयदंष्ट्राक्ष्णशिरोधराश्च अस्त्रांस्तथा काली शिवहती तथा परा ३५ कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशुर्महासुराः
ब्रह्मराणां मन्त्रेन तोयेनान्येनिराकृताः ३६ माहेश्वरीविशूलेन भिन्नाः पंतुस्तथा परे वाराहस्तुंड्यातेन केचिद्द्वाराकृता भवे ३७
खंडश्चैव चक्रैरावैष्णवादानवाः कृताः वज्रेण चैदीहस्ता यविमुक्तेन तथा परे ३८ केचिद्दिनेशुः पातालं केचिन्नष्टामहादेवात् ॥
भक्षिताश्चापरे काली शिवहती मृगाधिपैः ३९ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्तिके मत्वतरे देवीमाहात्म्ये निस्तुभवधोनामनवशो
ध्यायः ८

नान्येतिलशः कृताः ३८ विनेशुः मृताः प्रह्लादवान्महासंया मात्यातालं नष्टा अपमृताः काल्यादिभिरपरे जीवन्त एव भक्षिताः ३९ इ
ति श्रीपरमहंससामाश्रमविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां नवमोऽध्यायः ॥ १॥ ॥

राम
४८

प्राणोत्सहसम्पत्तिं तुलितं जीवसममित्यर्थः प्राणवत्सम्पत्तं प्रियं च प्रातं प्रियं च प्रातरं निष्ठुं निरुतं हृष्टा सुभः कुदः सत्रव वनमवृत्ति १
वलेन यो वलेनो गवेत्तसात हेदुष्टे दुर्विनीतो अन्यासां वलमाश्रित्यतिमानिती महाहंकारवती त्वं दुध्यसे मा त्वं गवेत्तमावह मा कुदस्वतो वलभा
वादिन्यर्थः दुध्यसे चातिमानितीति पाठे तच्छ्रद्धाया हारे विने वयोजना १ एकामजातीयस्वगतमे देहानां अत्र जगति ममापरायातिरिक्ता द्वितीया
नकापीत्यर्थः केति किं शब्द आक्षेपे नत्र त्वद्यतिरिक्ता वत्तो ब्रह्मराणाद्याः प्रत्यक्षप्रिदा इति कथं पलापश्या शंक्यानुभूयमानस्य भेदस्य काल्प

अपीतवाच निष्ठुं निरुतं हृष्टा प्रातं प्राणसम्पत्ते रन्यमानं वलेन वैवस्वमः कुदो ब्रवीदचः १ वलावले पादुष्टे त्वं मादुर्गोर्गवमावह ॥
अन्यासां वलमाश्रित्य दुध्यसे यामिमामिनी १ श्रीदेव्युवाच एकैवाहं जगत्प्रद्वितीया काममापरा पश्येतादुष्टमये वविशं पो
मदिभूतपः ३ ततः समस्तान्ना देव्यो ब्रह्मराणां प्रपुरात्नयं तस्या देव्यास्तनौ जगुरे कैवासी तदां विका ४

निकलेनास्युपपत्तेर्न वास्तवसिद्धिरित्याशयेनाह पश्येति एता ब्रह्मराणां प्राप्रदिभूतयो मम शक्तयः संपत्तयो वा मये वविशं न्यः संतीति पश्य
अथवा द्वितीया र्थे ब्रह्मा दसा प्रथमा मये वविशं तीः पश्यतां मे दस्यत्तत्त्वादे कैवाहनेति सिद्धं ३ ततो नंतरं ताः समस्तान्ना ब्रह्मराणां प्रपुरात्ननौ
शरीरे लयमाहोषं अश्थशा वज्रगुरित्यर्थः वपुषिलीना वभ्रुरित्यर्थः तदां विका एकैवासीत् ४

४६ अहंविभूत्या बहुमिरिह रूपैर्यदा स्थिता वस्थानं प्राप्ता मया तत्सर्वं संहतं अथाहमेकैव रणेति श्रमिन्
 स्थितो भव ५ अनादौ पक्षी पश्यतः सर्वदेवानां सुगणानां च दारुणं ६ तयोरेविका सुंभयोर्वीरा हृष्टिभिस्तीक्ष्णैरायुधैस्तथा दारुणौ
 रक्षैराग्नेयं वारुणं न वारुणं वायव्यं न वायव्यं सार्यं सार्यं गारुडेन गारुडं वैष्णवेन एवमस्त्रमस्त्रेणानिघ्नतोस्तयोर्बुद्धमभ्युतो बुद्धा
 त्रिलोकलोकाव्यधिताः ७ यानि दिवान्यस्त्राणि मुमुक्षुतेषां प्रतीयातं कुर्वता तितृप्तीयातकर्तृणि तैः अस्त्रैरिति विभक्तेर्विपरिणा

देव्युवाच अहंविभूत्या बहुमिरिह रूपैर्यदा स्थिता तत्संहतं मयैकैव तिष्ठामाजौ स्थितो भव ५ ततः प्रवृत्ते बुद्धदेव्याः सुंभस्य
 तोभयोः पश्यतां सर्वदेवानां सुगणानां च दारुणं ६ शरवर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथा शस्त्रैश्चैव दारुणौ तयोर्बुद्धमभ्युपसर्वलोकभयं
 करं ७ दिवान्यस्त्राणि शतशो मुचेयान्यथो विका बभञ्जतानि दैत्यैः इत्युक्त्वा तेषां तत्कर्तृभिः ८ मुक्तानि तेन चास्त्राणि दिव्या
 नि परमेश्वरी बभञ्जन्ती लयैर्बोयुर्दुंकारोच्चारणादिभिः ९ ततः शरशतैर्देवीमाच्छादयत्तसोसुरः सापितकुपितो देवीधनुश्चिच्छेद
 मेन पुनरस्त्रशब्दस्पाद्यः प्रतीयात इति उपसर्गस्य यजमनुष्ये बहुलमिति दर्शयः ८ तेन सुंभेन दिवान्यस्त्राणि मुक्तानि पा
 रमेश्वरी लीलयाः नायामेन उग्रमिति भिन्नपदे क्रिया विशेषां उत्कं उत्करं यथा स्पाद्यशब्दं बभञ्ज उग्रदुंकारेणैकपदपाठे उग्रयेदुंकारोच्चारणाद
 य उपायास्तैरित्येव ९ ततः शरशतैः सोसुरो देवीपि दधाति स्म सापितस्मिन् कुपितो देवीबाणैश्चापछिन्नवती १०

राम
 ४६

थातेन प्रकारेणाधनुषिच्छेदने सति दैत्येन्द्रः शक्तिं जया हचंडिकास्य करस्थितांतामपि शक्तिं चक्राकृतं तस्मिन् ११ दैत्यानां येऽधिपानि सुंभा
दयस्तेषामर्षाश्चरः अधिपश्चात्सावीश्वरश्चेति वाशतचंडं कृत्वि मचंडशतान्वितं चंडशतविरचितं देहाप्यमानं चर्मचोपादाय भानुमत रश्मिमत
भावरश्मिदिवाकरावित्यमरः तेजस्विदित्यर्थो गृह्णात्वाश्चादाय तदा देवी चंडिका धावति स्म १२ चंडिका तस्य सुंभस्या गच्छत एव धनुर्मुक्तैः

छिन्नेषु नृषि दैत्येन्द्रस्तथा शक्तिमुपाददे चिच्छेद देवी चक्राकृतं तामप्यकरस्थितां ११ ततः खड्गमुपादाय शतचंडं च भानुमत अम्पधा
वततो देवी दैत्यानामधिपेश्वरः १२ तस्यापतत एवाशुखं चिच्छेद चंडिका धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चर्मचार्ककामलं १३ अश्वं शूपा
तयामासरथं सारथिना सह हताश्वः सतदा दैत्यश्चित्रधन्वा विमारथिः १४ जया ह मुद्गरं घोरं चंडिका निधनोद्यतः चिच्छेदापतत
समुद्गरं निशितैः शरैः १५ श्री

होः खड्गं सूर्यरश्मि वन्निर्मलं चर्म च चिच्छेद १३ अश्वं शूपा तयामासरथं सारथिना सह इति पदार्धं कृत्वा तत्र हताश्व इत्यादिना तस्मिन् वस
रे अश्वदिबधोप्यनुमीयते केचित्त्वश्ववधस्यानुक्तत्वात् हताश्व इति स्थाने हतासि रिति पठंति तन्मे देवि सारथिरिति नियामकस्य विद्यमान
त्वेन तेन हताश्व इति पाठस्यार्थत्वमिति १४ ततः समुंभश्चंडिकायां निधनायोद्यमपरः स त्रौ डं मुद्गरं शूपात्तुडं जया हतस्या गच्छतः सतो देवी प्रहृ
तत्वात्पहाराभिमुखं कृत्वा शरैर्मुद्गरं छेदति स्म १५

देवी

५०

५०

सुहोत्रिपितयापिसुंभोमुष्टिमुद्यम्यवेगेनतांचंडिकांप्रतिधावतिस्मसदैत्यपुंगवस्तंमुष्टिदेव्याहृदयेपातयामासपुमांश्चासौगौश्वेतिगोरतद्वि
तलुकातिटचउरसितलेनकरतलेनचपेदेनाजघारसपिडितांगुलिमुष्टिः प्रसृतिःकुंचितांगुलिः प्रसारितांगुलिः पाणिः कथ्यतेप्रतलस्तलं हे
इष्टुअंआहमित १६ सदैत्यराजस्तलप्रहाराभिहतः सस्महीतलेमत्तंघातलं चाधःस्वरूपयोरितिनामाशुशासनात्पतितः सन्मुनस्तत्क्षणादेवो
त्थितः १७ संभुः उच्चैरत्यर्थंअत्यशोर्ध्वगत्वादेवीप्रशृत्योच्चैस्तारं चगगनमास्थितोधिर्दः सादेवीतत्रापिगगनेपिनिराश्रया - - पाताभाव

तथापिसोमप्रावर्तामुष्टिमुद्यम्यवेगवारं समुष्टिंपातयामासहृदयैदैत्यपुंगवः १६ तलप्रहाराभिहतोनिषपातमहीतले सदैत्यरा
जः सहसापुनरेवतथोत्थितः १७ अत्यशोचप्रशृत्योच्चैर्देवींभ्रानमास्थितः तत्रापिसानिराधारायुधतेनचंडिका १८ निमुहं
खेतदोदैत्यश्रुंडिकाचपरस्परं चक्रतुः प्रथमं सिद्धमुनिविस्मयकारकं १९

हेतुहानेत्पर्यः तेन संभेन सह मुहं चकार १८ तदोदैत्यश्रुंडिकाच निमुहं बाहुमुहं खेवोमिचक्रतुरितिकर्मवतिहारे सत्यपि नात्मनेपदं परस्य
रशस्त्रयोगे निषेधात्कीदृशं प्रथमं भूतपूर्वं अतएव सिद्धमुनिविस्मयकारकं सिद्धादेवयोनिविशेषाः मुनयो मननशीला मरीच्यादयः
सिद्धपदस्थाने मुहमिति क्वचित्पाठः सप्रामादिकः प्रामाणिकैरव्याख्यातज्चार १९

राम

५०

ततो विकृतेन सह सुचिरं निमुहं कृत्वा उत्पन्नं कर्त्तुं नीत्वा उत्पाद्येति पाठे तोलयित्वेत्यर्थः प्रामया प्रामेत्यत्र संज्ञा पूर्वको विधिरिति त्यजति
मित्वाभावेन ह्रस्वताभावः तदनु प्रामयित्वा धरणीतले धरणं अधः स्वप्नोक्तं चिह्नं पचेति विनापि चकार चकारार्थं च गंतव्यः २०
समुंभः क्षिप्तः सप्रध्वं प्राय मुद्यम्य वेगितो वेगमुक्तः सरवेगशब्दात्करोतीत्यर्थे तिचुतदंताक्तः २१ ततस्तत्सर्वदैत्यजनेश्वरं आगच्छंतं शूलेन
वहसि मित्वा भूमौ पातयामास २२ समुंभोगता असवः प्राणायस्य सगता मुर्मृतः सरश्च्यो पपात देव्याः शूलस्याग्रभागेन शूलमुरवेन वा

ततो निमुहं सुचिरं कृत्वा तेनां विकामह उत्पाद्य प्रामया प्रामचिह्नं पधरणीतले २० सन्निमो धरणी प्राय मुद्यम्य वेगात् अभ्य
धावत दुष्प्राप्ता चंडिका निधनोद्यतः २१ तमायांतंततो देवी सर्वदैत्यजनेश्वरं जगत्यां पातयामास मित्वा शूलेन वहसि २२ सग
तासुः पपाती व्यादेवी शूलाग्रविज्ञतः चालयन् सकलांश्च्यो साच्चिदीपां सपर्वतां २३ ततः प्रसन्नमखिले हते तस्मिन्तु रात्मनि जग
त्त्वास्थामती वापनिर्मलं चाभवत्तमः २४

विदितः दिशेषेण चूर्णितः क्षणहिंसायामित्यस्मात्तत्कप्रत्यये अनुदात्तोपदेशेन्यादिना ननु नासिकलोपे च रूपं बीजत इति पाठे अन्येषामपि
दृश्यते इति दीर्घत्वं चालयन्कं पयन् यद्यपि कं पने च लिखितं मित्वा ह्रस्वत्वेन प्राप्नोति तथापि चालयन्तित्यनेन स्थानांतरं प्रापयन्तित्यर्थं विवक्षितं
तेन कं पने अथवा चलनं चालः तं करोतीति तिचुतदंताच्छतप्रत्ययः २३ तस्मिन्मुंभे तु रात्मनि हते सति अशेषं जगत्समं प्रकाशं भूतं सत्त्वास्थं
प्राप २४

देवीश-उत्पातसर्वकाप्रेयाउल्कासहितायेसुंभवधात्पूर्वमासन् तेशमसुपशान्तिययुःतत्रसुंभेमरितेसतिनद्यःस्वर्वर्त्मगामिन्योभवन् २५ तस्मिन्सं
५१ धेतिहतेवासिसर्वदेवगणाहर्षेणानिर्भरंशान्तेतसश्चासन् गंधर्वाश्चललितंमनोहरंमधुरंयथास्यान्नथागानंरुतवंतः २६ अन्येकेचनवा
याजनादयस्त्रित्यत्रकर्त्रभिषायेष्टापरस्मैयदंअप्सरोगागानृत्यंतिस्म तथापुण्याःशान्तमंदाःसुरभयोउरुलारजःशून्यावावातावतुः दि
वाकरश्चविमलतेजस्कोभूत् २७ शान्ताःसुंभवधात्प्रागेउपशान्ताअग्रयश्चासन्तेजज्वलुः यद्वाशान्ताःसौम्याःसंतोजज्वलुःदिहजनिनःस्वनो

उत्पातमेघाःसोल्कायेष्टागसंलेशमंययुः॥सरितोमार्गवाहिन्यस्तदासुंभेविषानिते २५ ततोदेवगणाःसर्वहर्षनिर्भरमानसाः बभू
वुर्निहतेतस्मिन्गंधर्वाश्चललितंजगुः २६ अवादयंस्तथैवान्येनर्तुश्चाप्सरोगागाः वतुःपुण्यास्तथावाताःसुप्रभोभूद्विवाकरः २७ जज्व
लुश्चाग्रयःशान्ताःशान्तिदिग्नितस्वनाः २८ इतिश्रीमार्कंडेयपुराणोत्तरार्धेदेवीमाहात्म्येसुंभवधोनामदशमोऽध्यायः॥१०॥

दिग्नितस्वनःशान्तोदिग्नितस्वनोयेषां उत्पातसूर्यकदिग्दाहणायामग्रौस्फुटनादिशस्त्रासीत्सशान्तरत्नार्थः॥यद्वाशान्तोदिग्नितःस्वनो
यैःशान्तिकमंनैः हुतैरग्निभिःकृत्वादिसृजनिजउत्पातसूर्यजोनिद्यांतशब्दःशान्तरत्नार्थः यद्वाशान्तासुदिहजनिनःस्वनोयैः अंगारिणा
दिग्दिविणपमुक्तायस्यांरविस्तिष्ठन्निमाप्रदीप्ता प्रधूमितायास्तियांदिनेशःशेषाश्चशान्ताःसुभदाश्चताःसुरितिवराहमिहिरोक्ताःशान्तादिशो
ज्ञेयाः २८ इतिश्रीदेवीमाहात्म्येटीकायांदशमोऽध्यायः १०

तत्र तस्मिन्महत्पुरुषे देहं संहिताः वह्निः पुरोगमो येषां ते सुरास्मां कात्यायनी गौरा देहसमुद्भवां नुष्टुः रश्म्याभिमतस्यार्धस्य लाभा
त्प्राप्तेः रश्मिलेभादिति पादे उपसर्गादलघ्नोरिति प्रथमयोगकरणादुप विकसने विकशः सोल्लियेषां तानि विकशानि तेषां वक्त्रा
णां रश्मिर्निर्विकशिता दापिता आशादिशो यैः विकासिवक्त्राञ्जलिविकासिताश इति पादे विकासिना विकसरेण वक्त्राञ्जेन

आसीत्वाच देव्या हते मत्र महापुरुषे देहं संहिताः सुरा वह्निः पुरोगमास्मां कात्यायनी नुष्टु बुरिष्ठलाभा द्विकामिवक्त्राञ्जलिवि
कासिताशः । देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद प्रसीद मातर्जगतो र्विलस्य प्रसीद विष्टेश्वरि पाहिविस्तृप्तमीश्वरी देवि च

मचरस्य ९

पुनरीकृता आशा प्रत्याशा यैरित्युक्तं । हे देवि प्रपन्ना भक्तास्तेषां मार्तिदुःखं हरतीति तस्याः संबोधनं हरतेरनुग्रहमेव ततः प्रपन्न
सा प्रपन्ना भवसंभ्रमे प्रसीदेति विरुक्तिर्देव्यै शरीरवने जावराचरस्येति निर्धारतो घृष्टी चराचरमध्ये त्वमेव स्वतंत्रेण र्शः अथवाः त्विल
स्य जगतस्त्वमेव माता चराचरस्य त्वमेवेश्वरी स्वामिनी अतो विश्वं पाहाति योज्यं १

विद्याः वेदविद्यां गादिलक्षणाः समस्ता अष्टादशसंख्याकाः अखेदोयत्रुवेदः सामेवेदोयत्रुवेदश्चित्त्वरोवेदाः शिदाकल्पोव्याकराणि रुक्मंजोतिषं च
दश्चेति षडंगानि पुराणान्यायमीमांसा धर्मशास्त्रत्रयाणि चत्वार्युपांगानि आशुर्वेदो धनुर्वेदो गंधर्वमर्थशास्त्रं चेति चत्वारि एवमष्टादशसंख्या विद्यासु
निष्पद्यते उक्तं च आनिवेदाश्चत्वारो मीमांसा न्याय विस्तरः धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्याद्येताश्चतुर्दश आशुर्वेदो धनुर्वेदो गंधर्वश्चेति तत्रयः अर्थशा
स्त्रं पुराणं च विद्यास्तुष्टादशैव ताः इति हे देवि एताः समस्ता विद्यास्तव भेदा विशेषाः सामान्यत्रया सर्वात्मिकास्त्वे अवांतरविशेषास्तवेता इत्यर्थः ए
वं समस्ताः स्त्रियोपितवैवभेदाः समष्टिर्त्रयास्त्वे अन्याः समस्ताः स्त्रियस्तवैव व्यष्टयो वांतरविशेषत्रयाः कथं भूताः सकलाः चतुः षष्टिकलाभिः स
ह वर्तमानाः आलिङ्गनाद्याश्चतुः षष्टिकलाः कामशास्त्रतो धिगंतव्याः एतर्जुगन्धयैकपाश्रितश्चतिशयेन व्यासं कथं भूतयाश्चैव याजन

विद्याः समस्तास्तव देवि भेदाः स्त्रियः समस्ताः सकलं ज्ञाच्च ज्वयैकयाश्चरितमं व सर्वं काते स्तुतिः सव्ययणरोक्तिः ५

नीरूपया जननी यथा स्वोदरे विद्यमानं गर्भं व्याप्नोति तथा तवोदरे विद्यमानं जगत्त्रया व्याप्यते इत्याशयः एवं च सति ते तव स्तुतिः कानकापीत्यर्थः ऊनर
त्यंतेव गतः सव्येति सव्यस्य पापराशुख्यतयोक्तिः अपरागौणतया चोक्तिः सा स्तुतिः सा गौणमुख्य व्यवहारस्य परस्परसाहोपत्तेन भेदघटितत्वात्
वात्मिकायां त्वयि भेदाभावात् भेदघटितगौणमुख्यत्वकीर्तनत्रयास्तुतिर्न संभवतीत्याशयः ननु मुख्यगौणगुणकीर्तनत्रयस्तुत्यसंभवेऽपि मुख्य
गुणमात्रकीर्तनमेव स्तुतिर्भविष्यतीति चेन्न तस्यानुवादमात्रत्वेन स्तुतित्वाभावात् अथवा सव्यपरास्तव विषयिणीयापरोक्तिः सव्यापेक्ष
याभिन्नस्योक्तिः सा स्तुतिरिति लोके व्यवहितेन।

देवीः

५३

चुसाभेदयदितात्वपिसंभवति सर्वान्तिकायास्त्वन्नोभिवस्यसुतिकर्तुर्निर्गुणानर्हत्वात् एकस्यकर्मकर्तृत्वासंभवश्चेतिवारचोयं अथवा
काकादरा अनिर्वचनायासुतिरित्यर्थः अथवास्त्वपरास्त्वविषयिणीपरोक्तिः श्रेष्ठोक्तिः सुतिरिति व्याख्येयं अथवासुतिरपित्वमेवेत्याह।
स्त्वपरापरोक्तिः स्वयाचसौ परोक्तिश्चेतिस्त्वपरापरोक्तिः प्राणमयीवाक् अपरोक्तिः पश्यन्त्यादिस्त्रपावाक्साठभयविधापित्वमेव चितिष
त्यवमर्षाधीपरावाक्स्वरसोदितासैषासारतयाप्रोक्ताहृदयंपरमेष्ठिनः इतिपरावाक्स्वरूपं प्रतिपादितं तथा सूक्ष्माकुंजलिनामधोज्योति
र्मात्राद्याणीयसी अथोत्रविषयानस्मादुद्गच्छन्मूर्धगांमेनी स्वयंप्रकाशापश्यंतीषुषुमणामाश्रिताभवेत् सैवहृदयंकजंशयमध्यमाना
दक्षिणी सैवोरः कंदतालुस्याशिरोघ्राणाहिजोपमा जिह्वाधूलोष्ठानिः श्वासकृतवर्णपरिग्रहा शब्दप्रपंचजननीथोत्रशान्द्यानुवैख
रतिच शुभावपिपरापश्यंतीमध्यमावैखरीभेदेनचतुर्विधावाक्कयतेचत्वारिवाक्यरिमितापदानितानि विदुर्वाह्यणायेमनीषिणः
गृहात्रीतिनिहितानैगयंतिनुरयंवाचोमनुष्यावदंतीति अस्मार्थः वाचःशब्दब्रह्मणः परिमितापरिमितानिगतिनानिपद्यतेजायते
परंतत्त्वमेप्रित्तिपदानिर्गुणातिचत्वारितानिचत्वार्यपियेमनीषिणोतर्ह्येयसैविदुर्ज्ञानेतिनान्ये ब्रह्मो गृहायं देहमध्येत्रीतिनिहि
तानिनेगयंतिस्वरूपंनप्रकाशयंति ततः केवलंवाचसुरीयं चतुर्थभागंवैखरीरूपंमनुष्याः प्राणिनोवदंतिनदपिवदंत्येवनतुत
त्त्वतोभानंतंति तथाचैवंविधपरापरशब्दरूपत्वात्सुतिरुपात्वमेवेतिभावः क्रियाः समस्तारतिपादांतरं क्रियाः प्रोताः स्मार्ताः आग
मिकास्तवक्ष्यमित्यर्थः ५

राम
५३

सर्वभूतं प्राप्नुयामास कलस्थायरजंगमात्मिका वास्वर्गः सुखा विशेषः मुक्तिरविद्या निवृत्तिः परमानंदावाप्तिर्वा ते प्रदानं शीलं यस्याः सा स्व-
 र्गमुक्तिप्रदायिनी एवं रूपा यदास्माभिस्त्वं स्तुतोक्तं सितदातव स्तुतये परमोक्तयः श्रेष्ठोक्तयः कावाभवंतु न का अपीत्यर्थः ६ तथा भूपगस्य भू-
 पतिदेवाह सर्वस्य जनस्य तद्दिबुद्धिरेण संस्थिते संस्थिता शत्रुस्य संबोधने रूपां स्वर्गपिवर्गदेव्यपि संबोधने अथ वर्गो मोक्षः नरादिस्मो रुद्रो-
 नारायणः अयं निलयो यस्य नारंजीतमसूहं अयं ते गच्छति अंतर्गमि रूपां व्याप्नोति विना नारायणानस्येयं शक्तिरुत्तरूपा वा नारायणी तस्याः

सर्वभूतायदा देवि स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी त्वं स्तुता स्तुतये कावभवंतु परमोक्तयः ६ सर्वस्य बुद्धिरेण जनस्य तद्दिबुद्धिरेण संस्थिते स्वर्गपिव-
 र्गदेवे विना रायणि न मोक्षते ७ विश्वलचंडा हि धरे महाह्रषभवाहिनि माहेश्वरी स्वरूपेण नारायणि न मोक्षते ८ कलाका-
 ष्ठादिरेण परिणामप्रदायिनि विश्वस्योपरं तो शक्ते नारायणि न मोक्षते ९

संबोधने नारायणिते तुभ्यं न मोक्ष ७ हे देवि नारायणि विश्वशक्ते माहेश्वरी शक्तिरूपेण संस्थिते विश्वलचंडा हिं धारयतां महाह्रषभं धारयतां ति-
 ८ हे देवि कलत्रिंशत्काष्ठान्मकः कालः काष्ठाः दशानि मेषान्मकः आदिश ह्येनानि मेषमुहूर्तादिः पक्षमासत्रा तु वर्षयुगव्यवस्थाभिः विश्वस्य
 परिणामस्तान्त्रिको न्यथाभावस्तं प्रदानं शीलं यस्याः सा तस्याः संबोधने अयं तो विना शो शक्ते समर्थे शक्तिशब्दस्य संबुद्धौ रूपां सक्तैरिति पाठे शक्ति-
 रासक्तिः प्रवृत्तिर्वा ९

देवी ५४

सर्वेषु मंगलेषु वेदवेदांगादिषु मंगलाय हिता अथवा सर्वमंगलं मंगल्यं मंगलाय हितं यस्यां मंगलेषु साध्वी संगत्या सर्वाणि मंगलानि य
स्यां सा सर्वमंगला सा चासौ मंगल्योत्तमस्याः संबोधने अथवा सर्वेषां मंगलानां मंगल्यं मंगलभावस्तदुपापंगलं च मेवेति भावः अ
नन्वशिवे कल्याणकारिणि शरणं रक्षां तत्र साध्वी शरणाय अथवा शरणार्थी आश्रयणीया तस्याः संबोधने शरणं गता शमतीताना ५२
गतवर्त्तमानजनसमीहितैस्तैस्तार्य अग्रिमो मसूर्यात्मका निवृत्तिश्च कानिनेत्राणि यस्याः सा चंबका तस्याः संबोधने त्वियां हृदि रक्षा
देवदीपो लोचनमंबकमित्यभिधानात् तौ गौरिगोरेवर्तौ कार्त्तिके तु १. वृष्णादीनां कारणाभूताः क्रमेण रजःसत्त्वतमोगुणा प्रधानं च

सर्वमंगलमंगल्येशिवे सर्वार्थसाधके शरणे चंबके गौरिनारायणि १. छाष्टिस्थिति विनाशा
नां शक्तिरूपे सनातने गुणाद्ये गुणमये नारायणि न मोक्षते ११

हृदि रक्षां शक्तयस्तदुपातस्याः संबोधने सनातने हे नित्ये गुणानां महदादीनामाश्रयभूते सत्त्व रजस्तमसां साम्यावस्था स्वरूपत्वचित्त्वगुण
मये गुणत्रयस्वरूपे मयैताद्यद्यपि ज्ञाप्याप्रोतितथापि बाहुल्यकारणं मयगतवित्त्यस्मादा गुणमये तेतायेतस्यामिति गुणमयेति व्युत्प
दनीयं अथवा सत्त्व रजस्तमसां साम्यावस्था रूपत्वादविद्यमानो गुणमयो गुणविकारो यस्य सा अगुणमयेत्यकारप्रक्षेपेण व्याख्येयं अ
काशादिरूपेण शब्दादिगुणाग्रपाशब्दादि रूपत्वेन च गुणमया चेति व्याख्येयं ११

रामे ५४

दानाः सार्वदिकदुःखभाजश्चार्त्तास्तस्करादिपाडिताः शरणागतयेदीनार्त्तास्त्रिषोपरिवारांसर्वभावेनरक्षांपरायणमप्राप्यस्याः तस्याः सर्वाध
ने परायणमप्राप्येतिनामशासनात्सर्वोधियाधिनाशितेदेवितुभ्योनमः १२ देवानां यथाशक्तिनामपितथैवाह ब्रह्माण्डात्परायणधारयतीति
स्याः संबोधनंरूपधारिणीत्यसंबोधनरूपोदाहणायः सकोचित्कत्वा -- साह्येयत्वाच्चनास्माकंसम्मत्तः एवमयेपि युक्ताहंसायत्रराजदेतादि
त्वाद्युक्तशस्त्रस्यपरिनिपातः हेसैर्धुक्कंवायादिमानंतत्रतिष्ठतीति तस्याः संबोधने ऊशंजलंतस्याश्रयः कौशः कर्मरुतुः तस्याभः कौशंभः कौशा

शरणागतदीनार्त्तपरिवारापरायणो विश्वस्पर्तिहरेदेविनारा १२ हंसयुक्तविमानस्येब्रह्माण्डरूपधारिणी कौशंभः क्षरि
कौदेविनारायति १३ त्रिशूलचंडाहिधरेमहाक्षमवाहिनि माश्वरीस्वरूपेणनारायणिनमस्तुते १४

यमः क्षरिका कौशंभः क्षरिकाशेषिकविवक्षायामेवषष्ठीतेनकर्त्तरिचेतिषष्ठी समासनिषेधेन ऊशंभः क्षरेतिपाठेऊशस्येदेकौशंभंभावश्चोदसः ऊश
युक्तयामः १३ त्रिशूलचंडश्चैकदेशः अहिः संपश्यतेषांधरेतिविग्रहः ताधारयतीतिविग्रहेकर्मण्यणस्यात्तच्चभवाहपितुंशीलयस्याः १३ कौमा
रीरूपेणानमयवसन्निवेशोस्याः साकौमारीरूपसंस्थानातस्याः संबोधनं मयूरैः कृकृटैश्चक्षतावेष्टिता मयूरकृकृटशब्दां मयूरकृकृ
टपिछानिलस्यतेतैरलंकारतपाहतेधनेरतिक्वचिच्छाटः अघं पापंचदुःखंचतद्दीनाश्चनघा १४

देवीदी-

५५

गङ्गादीनि गृहीतानि परमायुधानि यथासाग्रहणार्थम् परनिष्ठासप्तम्याविति गृहातशब्दस्य परनिपातः गृहातविविधायुधेति कचिन्मातः हे वैष्णवीत्रप
धर्मादिभ्यः नमः १५ गृहीतमुग्रमहाचक्रं सृष्टिचक्रं अतो दंष्ट्रयोद्वता वसुंधरा यथासावराह रूपमस्यास्तीति शिवयोगाद्विवेकल्याणकारिणि न
नारा १६ उच्यते त्रिपुराणां हिरण्यकशिपुश्च भूतहंतुमुद्यमपरे त्रैलोक्यस्य त्राणां हानंते न सहिता त्रैलोक्यत्राणे संहिता वासमो वाहितत
तयो रतिमकारलोफ देवि तुभ्यं नमः १७ ऐं ह्रीं इन्द्रपदधरे किरीटो मुकुटो म्या अस्तीति संबोधनं महावज्राय नमः सहस्रे नयने रुचला हृत्वा

शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे प्रसीद वैष्णवीत्रपे नारायणि १५ गृहीतो यमहाचक्रं दंष्ट्रोद्वतवसुंधरे वराह रूपिणि शिवे नारा १६
त्रिपुराणां हिरण्यकशिपुश्च भूतहंतुमुद्यमपरे त्रैलोक्यस्य त्राणां हानंते न सहिता त्रैलोक्यत्राणे संहिता वासमो वाहितत
शिवहृती स्वरूपेण हतदैत्यमहाबले योरत्रपे महारावे नारा १६ दंष्ट्राकरालवदनशिरोमालाविभूषणे वासुदे सुं उमथने नारा २०

त्वरो विश्वकर्मणोपत्यंतस्य त्राणां हंतुंतीति १८ शिवहृती स्वरूपेण हतदैत्यानां बलं यथा मयानकरूपे महासुक्तावेदे विनुभ्यं नमः १९ दंष्ट्रया
करालं वदनं यस्याः शिरसां मुडानां मालाविभूषणं यस्याः सुं उमथतीति मथना चं उमथं उमथं च शिरो यहाणां वासुदे उच्यते तावते वसुं उमथन
त्वमपि जामपद्यपि तथापि त्वत्ति त्वात्रपौ न रुक्त्यं दोषावर्ह २०

राम

५५

लक्ष्मीशतस्य यस्याख्योनदीति नदी संतकाद्वस्त्वसं बुद्धौ सर्वसंमतं केचिन्नुगैरादिकप्रत्ययान्तत्वेन नदी संज्ञाभावात्सुलोपेद्वस्त्वचनेच्छेति
ते उपेक्षणीयामेदे बुद्धित्वात् लजे --- --- --- महानो ब्रह्मणः प्राप्तिहेतुत्वादिषयीकरणाद्दामहाविद्या ब्रह्मणो पितृत्रिविषयत्वमिष्टतर
वतेन विषयीकरणापह्नोदुष्टोन संतकाः उपनिषद्वैतार्थः अदे --- --- --- पुष्टिरुपचयः सं बुद्धौ गुणाभावश्चोदमः सुलोपस्तु भवप्रल
यस्याया --- ब्रह्मोत्पत्त्यात् अथवा पुष्टियुक्ता स्वधेति मध्यमपदलोपी समासो ज्ञेयः स्वधापितृहविदनिमंत्रः क्वे स्थिरे महती चा सौरात्रि
स्य परार्धहयावसानतया प्रलयस्यापारात्रैर्महत्त्वं रात्रिशब्दात् कृदिकारादकित्तइति ईषिकृतै सं बुद्धौ ब्रह्मत्वं चोदमो वा गुणाभावः महती

लक्ष्मिलजे महाविद्ये अदे पुष्टे स्वधे ध्रुवे महारात्रे महामाये नारायणि ११ मेधे परस्वतिवो भूति बाधवितामसे नियते त्वं प्रसादेशिना

रा ११

अविद्यामहाविद्यामहाविद्यामातनित्या मुचिदुःखानात्मा मुनित्प मुचि सुखात्मस्याति रूपामहत्तं वा स्याः सर्वजावात्यति ब्रह्म स्व रूपाव
रतो मा मय्येव विद्यमानत्वात् ११ मेधावदुयं यावधारणा शक्ते सरस्वति वा दिवते कृति स्मृतीति दासादि रूपे वा वरे अदे इति भूतिः सत्य
गुणः कारणे कार्योपचारात्पञ्चगुणयोगादिति सात्त्विकी सं बुद्धौ गुणाभावश्चोदमः अथवा भूतिरुत्तरोत्तरसंपत्तेः अतिगाद्ये च वरे रूपाव
भूतत्वेन रजोगुण उच्यते इत्यर्थः वाधवी वधुवंशे कदाचिदुत्पन्ना वधोर्त्तयं वाधवी विप्रलेन कले विस्मोर्वधुः स्यात्पिंगले त्रिप्र इति धरति
लक्ष्मीनिद्रात्पेति व्याख्येयं नियते नियतत्वे प्राचीनकर्मरूपे अवशं भावे रूपे वादेशे स्वाप्तिनि ११

देवता
५६

सर्वोऽसर्वसुदिहसर्वभावेनाभिव्याख्यापाणीपादौ चोते यस्याः सर्वतोऽङ्गीतिशिरोसिमुखानि सर्वत्र वर्तन्ते अवगाद्याणा यवयवेः
सर्वविद्याप्रदेत्यवगंतव्यं अयं लोको गौडोऽर्न पद्यते १३ सर्वविष्णुर्भूयस्याः सर्वेषां भागेश्वा मिनि सर्वेषां शक्तिभिः सर्वासो मा त्स्यां
व्यापकभिः सर्वाभिः शक्तिभिः समाहितेनः अस्मात्वाहिपालयहेतुर्गौदेवातिपदद्वयप्रसादने अथवा देवतातिदेवी देवस्यैव भवे

सर्वतः पाणिपादोते सर्वतोऽङ्गीतिशिरोमुखे सर्वतः अवरो नारा १३ सर्वस्वरूपे सर्वेशि सर्वशक्तिसमाहिते भयेष्यत्वा
हि नो देवि दुर्गे देवि नमोस्तुते १४ एतन्नेव दत्तं सौम्यं लोचनत्रयं शिवितं पातु नः सर्वभातिभ्यः कात्यायनि नमोस्तु
ते १५ ज्वालाकरालमनुग्रहमशेषास्वरसूदनं विश्वलं पातु नो भीते भेदकालिनमोरुते १६

तिष्ठत्यन्तिमेतन्पदद्वयं व्याख्येयं १४ एतन्नेमुरं मनोजंनेत्रत्रयात्कृतं सर्वभातिभ्योऽस्मान्पातु कात्यायनाश्रमोद्भवे देवि शो गौरि तुभ्यं नमः
१५ भद्रासौ काली च रुक्मा च ज्वालाकरालं भीषणं उद्भवा सकलदैत्यविधंसने विश्वलप्रसादया तनु श्री भद्रकालिगौरी
देहसमुद्भवे तुभ्यं नमः १६

राम
५६

साधंता नोस्मान्पापेभ्यः प्रतिरूलेभ्योरक्षतु कानिव अनः प्राणी सुतानपत्यानिवा अनप्राणनेइत्यस्मादचिरूपं अनितीत्यनः प्राणी स चार्थान्पि
तायदानोस्माकं पापेभ्यो नोस्मानक्षतु यद्वाऽनः शकटे सुतान्वाल्का रपापेभ्यो दुष्टेभ्यः पाति शकटेपि हित्वा बालकाः स्थाप्यते यतः अथ
वानः सुतानुदुष्ट सुतानिव नमकोटित्येइत्यस्मात्कर्त्रे किं पु अथ वासानः पातु पापेभ्यो नः सुतानिव पातु इति योजनीयं सुशुशोभनानि
चतानि सुतानि कानि तानीत्यपेक्षायां साधंता स च शूलः तच्च वदने तानि त्यदा दीनिसर्वे र्भित्यमित्येकशेषः १० हे देवितवरवक्त्र शुभाय भ

हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वने रास्यया जगत् साधंता यातु नो देवि पापेभ्यो नः सुतानिव ११ असुगष्टगवसार्पकचर्चितस्ते करोज्ज्वलः शु
भाय रवद्रोभवत्ते डि के त्वानता वयं १२ रोगानशेषानपहंसि तुष्टा पुष्पासि कामा सुकलानभीष्टा त्वामाश्रितानां न विपन्न
गर्णा त्वामाश्रिता त्वाश्रयतोऽप्यांति १३

तनु असुगर्गां रुधिरमंदः पंकेन चर्चितो विलिप्तः करं हंसमुज्ज्वलयतीति करोज्ज्वलः करैः किरणैर्वा उज्ज्वलः चंडिके त्वा वयं नताः स्मः १४ रुद्रं
पुष्पाश्रयतीति रोगा उपद्रवाः तां अपहंसि नाशयसि रुष्टा क्रुपिता पुनः कामा मनोरथानभीष्टा स्त्रियाः सुकलानपहंसीत्यनुषज्यते विप
१५ यदि योगलक्षणा विपत्तिः हाति विशेषार्थे हि हेतौ स्मादिशेषार्थे त्वार्थे वा यदश्रुतोऽन्यभिधानात् विशेषतो ये त्वामाश्रिता स्तेऽप्यनेषामा
श्रयतोऽप्यांतीत्यन्वयः आश्रया भवतीत्यर्थः ३६

देवता... कामात्ममूर्तिमनेकैरूपैर्वस्त्राणादिलक्षणैर्बहुधावदुप्रकारं कृत्वा मूर्तिं वा हुत्वं कृत्वेत्यर्थः ३० ऐशिति प्रकृत्या दित्वा तृतीयाधर्मदि
 ५०... नानामहासुराणां कदनं मारणं कृतं एतदेव कर्म तत्कदनं त्वदितराका प्रकर्तुं महंति न कापीत्यर्थः ३० विद्यासुखं देवाणां दित्वा शान्ता
 ५१... लोकस्य योगक्षेमविधापिनीषु वा अन्वीहि कीर्तयान्नादं रूपातिशयं शस्त्रेषु वेदेतरविद्यास्थानेषु कर्मकारेषु तेषां सुपनिषदः प्राचीन
 त्वान् अथवा आद्येषु वाक्येषु वेदेषु किं भूतेषु विवेकदापेषु कर्मब्रह्मप्रतिपादकेषु त्वदन्त्याकात्ममेव सर्वं विद्यादिषु नाना रूपेण भासते

पद्यत्रयस्य
 द्विरावृत्तिरिति
 त्यादेः ॥

* हिंसादिदत्ततेजांसि स्वर्गैराप्ययाजगात् सायं दायानुनोदे विपापेभ्यो नः सुतानिव १७ असुरासृष्टमापंकचचित्तस्मेकरोजुवतः ॥
 शुभायवज्रो भवतु चंडिको त्वानता वयं १८ रोगानशेषानपहंसितुं ह्यष्टासुष्मासि कामात्मकत्वा न भीष्टान् त्वामाश्रिता तानं वि
 पन्नराणां त्वामाश्रिता त्वया श्रयतां प्रयांति १९
 तर्ह्यः न केवलं विद्यासुप्रतिभासि अपि तु प्रत्यक्षतया अनुभूयमानं विश्वं मम त्वार्त्तैर्देवगर्तैर्मम त्वश्रयः संसारस्तस्मिन्निमित्तमहंधकारे
 महतामपि संसारानेव तर्ह्येकब्रह्मज्ञानप्रतिबंधकेति ध्यामयसि पुनः पुनः प्रवर्तयसि संज्ञापूर्वस्य विधेरनित्यत्वा निश्चेपि इत्स्वत्वाभा
 वः अथवा मम त्वगर्तैरेवे विद्यादयस्तेषु एतद्विश्वं त्वदन्त्याका विध्यामयति अपि तु त्वमेव विध्यामयसीति योज्यं ३१

राम
 ५७

मूलपद्येदे एतत्कृतं यत्कदनं त्वया धर्मद्विषां देवि महासुराणां रूपैरनेकैर्बहुधात्ममूर्तिं कृत्वां विवेकतत्प्रकरोति कान्या ॥ ३० विद्यासु
 शास्त्रेषु विवेकदापेषु वाक्येषु च कात्वदन्त्या मम त्वगर्तैर्निमित्तमहंधकारेति ध्यामयत्येतदतीव विश्वं ॥ ३१ पंक्तौ चतुर्थ्यां ॥

हेदेवियत्ररक्षांसिराक्षसाः यत्रोक्तविषाः सर्पाः यत्रशत्रवः यत्रतस्कारसमूहः यत्रारण्येदावानलः परिपीडयितव्यस्थि
तात्परिपासितथाविमध्योयउपइवस्तत्रापित्वमेवेतियोज्यंकेचिदावानलपदंवउवासिपरतयावाकृतौकवाक्य

रक्षांसियत्रोयविषाश्च नागायत्रारयोदस्युत्तलानियत्र दावानलोयत्रतथाविमध्योतत्रस्थिता
त्परिपासिविश्वं ३१ विश्वेश्वरात्परिपासिविश्वं विश्वात्मिकाधारयसीति विश्वं विश्वेशवंद्या
भवती भवन्ति विश्वाश्चायायेत्वयि भक्तिनम्राः ३३

मार्गं जयन्ति ३१ हेदेवित्वं सर्वस्येश्वराग्रतएवप्रभुत्वात्वं विश्वं परिपासि हेदेवित्वं विश्वात्मिका विश्वस्वरूपा विश्वं त्वमेवेति का
यादिविश्वं धारयसि इतीदं प्रकाशमानं वा इंद्रीनां वंद्यात्वं विश्वेशस्य ब्रह्मणो वंद्यात्वं नमस्यावायेत्वयि भक्त्या प्रणतिपरा
स्ते विश्वेषां आधारभूता भवन्ति ३३

२०

५७

५८

५८

विचंडिके प्रसीद प्रसन्नो भव प्रसादं कुरु अस्मा शत्रुभयात्परिपालय अरिधयं मा भवतु नित्यं यथा सुभादिद्याते नाधुनैव तत्प्राणं ज्ञाता न
 धीनित्यपरिपालयेति शेषः । तथा सर्वजगतां पापमुपशमंशी घुंजापयजगंति निष्पापानिविधेहि यथा कष्टं कदाचन नोत्पद्यते उत्पातेत्यत्र
 विवक्षितत्वात्संधिः उत्पात्तानिष्ठा अतिष्ठत्त्वात्कापात्तद्व्यसेषापाकः परिणतिपर्यवसायिता तज्जनिता ये मरुपसर्गः शुजति तत्र
 रागदिनाशहेतवस्तान् त्रिविधोत्पातपरिणा प्रसंभवात् उत्पात्तानां को वधिः तत्रोपसर्गश्चिद्वाच्यमयवारात् संहिताया उक्तमस्ति अथ मुत्पा

देवि प्रसीद परिपालय नो रिभीते नित्यं यथा सुखधादधुनैव मयः पापानि सर्वजगतां प्रशमनया सुउत्पातपाकजनिता अपरोपम
 गति ३४ उपात्तानां प्रसीदत्वे देवि विश्वार्तिहरिणि त्रैलोक्यवासिनामो लोकानां वरदा भव ३५ श्री देव्युवाच व
 रदा हे सुरगणावरं यन्मनसी स्मितं तं चाण्डप्रयच्छामि जगतामुपकारकं ३६

तो मुकप्रंडले जगतो स्मिन्मये फलति उत्पाते शुजाते शुदेवित्वं स्मर्यते तत उपसर्गः हयं याति ३४ देवित्वं नतिमतां प्रसीद वि अस्यार्ति हरे त्रै
 लोक्यवासिनां लोकानां इत्येस्त्वो स्माकं वरमभिलषितं देहि ३५ हे सुरगणावरौ भाषितोर्थः यदित्वयं यं वरमित्यर्थः यमिति
 वा पाठः मनसी स्मितं वरं याचध्वं जगतामुपकारभूतं यथा हे प्रयच्छामि ३६

ताम
 ५८

हेत्रैलोक्येश्वरित्रैलोक्यस्याः सर्वाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकावाधाः पीडादुर्मित्तरकादिकावातासंप्रशमनमेवमेवानेने
वप्रकारेणकार्यंयथाह्यास्मदैरिविनाशकृतं ३७ वैवस्वतेतरेवैवस्वतमनोरधिकारोपलक्षितेकालेसप्तमेमन्वतरेइत्यर्थः अष्टाविंश
तितमेअष्टाविंशतिसंख्याकेअष्टाविंशतिशब्दात् ततोमहागमस्तुंदसः अष्टाविंशत्यामीयतेइतिअष्टाविंशतिमः इतिवासंभेयंप्रामेअ

देव्याऋचुः सर्वबाधाप्रशमनंत्रैलोक्यस्याविलेश्वरि एवमेतत्त्वयाकार्यमस्मदैरिविनाशनं ३७ **देव्यवाच** वैवस्वतेतरे
प्रामेअष्टाविंशतिमेसुरे सुंभोनि सुंभश्चैवान्याकुप्यत्येतेमहासुरे ३८ तंदगोपगृहेजातायशोदागर्भसंभवाततस्तौना
शयिथामिविंध्याचलनिवासिनी ३९ पुनरप्यतिरोदेगात्रपेताष्टयिबीतले अवतीर्यहेनिथामिवैशचिन्नामहासुरा ४.

आविशतिमेइत्यत्राविवक्षितत्वावसंधिः सुरेचतुर्दशसुंभारव्यावसुरेपुनरप्याकुप्यत्येते ३८ तदाहेतंदगोपगृहेजातासतीयशोदानंदगो
पुत्राणितास्याः समुद्रताततःपश्चान्नौसुंभनि सुंभनि सुंभौविंध्यानिवासिनीमारयामि ३९ पुनरपिष्टयिबीतलेऽतिरोदेगात्रपेतावतीर्य
तवैशचिन्नवेषान्महासुराह्निष्यामि ४. श्रीरामरामराम॥ ॥

४१ ततो मां देवताः स्वर्गो मर्त्यलोके च मानवाः सुर्वतो मां रक्ता
सुर्वतो मां हारिष्यन्ति मत्तं रक्तं देतिकां ४२ भूयश्च शतवार्षिक्यामना हृष्यामने भामि सुनिभिः संस्तुता भूमौ संभविष्याम्यो निजा
४३ ततः शतेननेत्राणां निराक्षिणामि यन्मुनी ॥ कीर्त्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ४४ ततो हे मखिलं लोकमात्म
देहममुद्देवैः भारिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टैः प्राणधारकैः ४५

४३ ततः पश्चात्त्रेत्राणां शतेन यन्मुनी निराक्षिणामि परस्मैपदं ह्यंदसं ईदृतेरात्मनेपदित्वात्पदानिः शेषेणोक्तते इति निराज्ञापयद्यच्च तां क
रोतीति लिखं ततो धातुसंज्ञायां लृशो लोपश्छांदस इति केचित् ततः कारणाभ्यामनुजाः शताक्षी कीर्त्तयन्ति ४४ हे सुरास्ततो नंतरं स्व
शक्तिनिष्पादितैः शाकैर्बालुककंदुत्वमूलादिभिरखिलं लोकं भारिष्यामि योजयिष्यामि प्राणधारणार्थं यावद्वर्षागमधारयिष्यामि ४५

शांकं विभर्तीति शांकं भरी विख्यातिं तदा भूमा वहं यास्यामि ते त्रैवदुर्गमनामानं महासुरं च वधिष्यामि वधबंधने अने कार्यत्वाद्वा तना
त्रमारणो वधिः अथ वाहनो वधादेशे वधश्चरतीत्यर्थे सर्वत्रातिपदिकेभ्यः किं प्रधातुसंज्ञायां लट् ४६ तदा दुर्गा देवीति प्रथिमानं प्राप्स्यामि
॥ पुनश्चाहं यदा भयानकं रूपां कृत्वा मुनीनां ज्ञानकारणाद्वा हेतोः रक्षां सिद्धयामि ४७ यदा हरणारख्यो हरणानामा महासु

शांकं भरीति विख्याता तदा यास्याम्यहं भुवि तत्रैव च हनिष्यामि दुर्गमारख्यं महासुरं ४६ दुर्गा देवीति विख्यातिं तदा यास्याम्यहं भुवि
पुनश्चाहं यदा भीमं रूपां कृत्वा हिमाचले रक्षां सिद्धयामि मुनीनां ज्ञानकारणात् ४७ यदा हरणारख्यस्त्रैलोक्ये महाबाधं
करिष्यति तदा हं भ्रामरं रूपां कृत्वा सख्ये यष्ये ४८ त्रैलोक्यमहितार्थं यहनिष्यामि महासुरं भ्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तो
त्रं तिसर्वतः ४९

तदा हाकरां महापीडामतिकदने विधास्यति तदा तस्मिन् काले भ्रामरस्येदं भ्रामरं भ्रामरसमुदात्मकं वा असंख्ये पात्रागणनीयाः षड्द्वयत्रयतः सख्ये
यदा यदा यस्मिन्नेपे पदशब्दोपि पादवाची पुंलिंगे बह्वुस्थलेषु दृश्यते न पुंसकोत्सवं समतः त्रिभुवनोपकारयंतं महासुरं हनिष्या
रोती तामां लोका भ्रामरीतिना प्राप्नोष्यति सर्वतः सर्वत्र सर्वलोकावायुगमं ४९ श्री
शक्ति

तस्य स्तोत्रः श्रोतुं शशुतस्कराजशस्त्राय्यगाधजलेभ्योभयं न भवति ५ यद्येवं फलमस्ति तस्मान्मत्पभावकार्त्तनं मच्चरितं समाहितैः प्र
दाभक्ति समन्वितैः सावधानैर्वापदितव्यं सदा श्रोतव्यं च यस्मान्तरमुक्तं स्वल्पपतं श्रेयः संपादकं महत् एतच्चुल्लेख्यः संपादकमन्यनास्ती
त्यर्थः ६ महामारी एकदेवबहुजनदाय रूपा तस्मै भवा उपसर्गा तु त्याजात्र त्रिविधे चाध्यात्मिकं रोगादि आधिदैविकं निर्वृतिवज्रपाता

शशुतो न भयंतेषां दस्युतो वानराजतः न शस्त्रान्नतो येभ्यः कदाचित्संभविष्यति ५ तस्मान्ममैव माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः श्रो
तव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्वयनेयतः ६ उपसर्गान् शेषांस्तु महामारी समुद्रवार तथा त्रिविधमुत्पाते माहात्म्यं श्रमयेन्मम ७ यत्रैत
त्पद्यते सम्पत्तिरप्यमायतने मम सदानतदिमोक्षमिमांस्त्रिधा तत्र मे स्थिते ८ बलिपदाने श्रज्यायामग्निकार्यं महोत्सवे सर्वममेत
चरितमुच्चार्य श्राव्यमेव वा ९

न शशुतो न भयंतेषां दस्युतो वानराजतः न शस्त्रान्नतो येभ्यः कदाचित्संभविष्यति ५ तस्मान्ममैव माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः श्रो
तव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्वयनेयतः ६ उपसर्गान् शेषांस्तु महामारी समुद्रवार तथा त्रिविधमुत्पाते माहात्म्यं श्रमयेन्मम ७ यत्रैत
त्पद्यते सम्पत्तिरप्यमायतने मम सदानतदिमोक्षमिमांस्त्रिधा तत्र मे स्थिते ८ बलिपदाने श्रज्यायामग्निकार्यं महोत्सवे सर्वममेत
चरितमुच्चार्य श्राव्यमेव वा ९

२३

नोचपादविधिज्ञेनञ्जानतासंधायपाठानभिज्ञेनतयातेनप्रकारेणप्रतीक्षिष्यामिप्रतीक्षामपेक्षां बलिमहितायाः प्रजायाः क
 रस्मैपदंछांदमईहतेरात्मनेपदित्वात् प्रतीक्षिष्यामीतिक्वचित्प्रातःतत्रैच्छां प्रतिगतः प्रतीक्षः गोत्रियोरितिऊस्वत्वंआचा
 धातुसंज्ञापोलृश्यप्रत्ययः इरागमः अतो लोपः पत्वं वैति साधनिका बलिमहितोपजां प्रतियह्यामीत्यर्थः १० हे देवाः शरदि अतो मरु
 तदुगोत्सवत्तद्वर्णावर्षिका प्रतिवर्षं भवाक्रियते तस्यां क्रियमाणायामभक्तिमुक्तः सत्रैतन्मममाहात्म्यं शुत्वामनुष्यो मत्प्रसादेन सर्वपाडा
 जानता जानता वापि बलिं प्रजां तथा कृतां प्रतीक्षिष्याम्यहंप्रीत्यावद्भिहो संतथा कृतं १० शरत्काले ममाहात्म्यं क्रियते याचवर्षिका
 तस्यां ममैतन्माहात्म्यं शुत्वामभक्तिसमन्वितः ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तो धनधान्यसमन्वितः मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न संशयः ॥
 १२ शुत्वाममैतन्माहात्म्यं मुत्पन्नयइमाः शुभाः पराक्रमं च पुद्गुजायते निर्भयः पुमा १३ वः संक्षये यांति कल्याणं तोषयते न
 दत्ते च कुले पुंसो माहात्म्यं मम श्रावतां १४ शान्तिकर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने यदृषीडा सुचो या शुभा माहात्म्यं शृणुयान्मम १५
 हितो धनपदं धान्यव्यतिरिक्तधनपरंगोवलीवर्दत्यायेन तत्पूतो निश्चयेन भवति १२ उत्पन्नयइति हितायार्थे प्रथमा उत्पत्तीरित्यर्थः १३ नंदते
 वर्धते कुले वंशः कर्त्तरिकर्मव्यतिहारइत्यात्मनेपदं अन्यथानेदतीति स्यात् १४ शान्तिकर्मणि उपसर्गनिवर्तने दुःस्वप्नो निश्चयकः स्व
 प्रः यदृषीडा स्वप्नादिस्थानस्थितादिनादियहजनिता व्याधादिषु उया सुती वा १५

राम
६१

ममचरितेकीर्त्तमानेउपसर्गारिष्टानिशाम्यन्तिदारुणायहपीडाः क्षीयन्तेदुःस्वप्नेदृष्टे सुस्वप्नफले जायते १६ बालग्रहाः दुष्टग्रहाः बालग्रहेति
पाटेव्यालादुष्टग्रामातरोडाकिन्यो वा संघातो मेलनं तस्य भेदे विद्यते नष्टं यत्कैर्मित्रा विद्यते नष्टं अथ वा संघाते नरसमूहे भेदे वै १७ अ
न्यापि नां बलनाशने परमुत्कृष्टं रत्नसंभूतानां पटनादर्थस्य माहात्म्यं नाशने १८ मेमेवेमाहात्म्यं सर्वसखेदिते मम सान्निध्यहेतुते चैवाहेति

उपसर्गः शमंयांतिग्रहपीडाश्चदारुणाः दुःस्वप्नं च शमिर्ह्यं सुस्वप्नमुपजायते १६ बालग्रहामिश्रितानां बालानां शांतिकारकं संघा
तभेदे च शमंयांति मंत्राकरणा मुन्नमं १७ दुर्जनानामशेषार्णो बलहानिकारं परं १८ दोभूतपिशाचानां पटनादेवनाशने १९ सर्वममे
तन्माहात्म्यं मम सान्निध्यकारकं पशुपुष्पाद्यर्घ्यापैश्चर्गधूपैस्तथोत्तमैः २० विषाणां भोजने हेमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशं अन्यै
अविविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सराया २१ प्रातिमैर्द्रव्यैः सास्त्रिभिरुचैश्चरितेः २२

प्रातिमैर्द्रव्यैः पशुदानेन पुष्पपूजया र्घ्यादानेन दपैरुत्तमैः कर्पूरागुरुधूपैश्च प्रातिरित्यग्निमेणान्वयः अर्घ्यमष्टांगं आपः क्षीरं कुशायातिद
हितीधनं वधति कुले २३ यवाः सिद्धार्थकार्त्तव्यमर्घ्यमष्टांगमुच्यते २४ प्रोक्षणीयैर्महाभिषेकैः स्नानीयैर्वा अथ वा मंत्रपूर्वकं प्रोक्षणा संस्काराति
वधति कुले २५ शिष्याणादिपशुभिः प्रोक्षणीयैरतिपाटेन बहुरूपादिकृतेः कुतूहलेः एतैर्वत्सराया मम शांतिः क्रियते सा प्रातिरित्यग्निमन्त्रैश्चरिते सत्कृतिक
प्रः ग्रहपीडा २६ वारं श्रुते भवति २७

महारावियोतेसमुद्रस्थनौकाविशेषेस्थितः सर्ववातेनभ्रमरां प्रापितोव्याकुलितश्चातिशयदुःसहेषुसंशामेपतत्सुसत्सु १६ रौद्राखिलोपरवेसु
व्याधिपरितोपमेतच्चरितंस्मरदुःखान्मुद्योतेतिसर्वत्रयोज्यमुद्योतेतिकर्मकर्तृतात्मनेपदं १७ ममवीर्यंस्मरतश्चित्तपितुःपुरुषात्सकाशान्ममप्रभा
वात्सामर्थ्यातिशयात्सिंहाद्याहरादेवपलायंतेस्मरतःपुरुषस्येतिवा १८ चंडोविक्रमोयस्याःसाइतिशूर्वमुक्तातत्रैवांतरधीयतपश्यंतामिन्पनादरे

आश्रितोवावातेनस्थितःपोतेमहाराविवे पतत्सुचापिशस्त्रेषुसंशामेष्टशदारुणो १६ सर्वबाधासुयोरासुवेदनाभ्यर्दितोपिवास्मर
नामैतच्चरितंनरोमुद्योतसंकटात् १७ ममप्रभावात्सिंहाद्यादस्पवोवैरिणान्मया हरादेवपलायंतेस्मरतश्चरितंमम १८ अमिरु
वाच इत्युक्तासातदादेवीचंडिकाचंडविक्रमा पश्यतांसर्वदेवानांतत्रैवांतरधीयत १९ तेपिदेवानिरातंकाःस्वाधिकारान्य
थापुरा यज्ञभागभुजःसर्ववक्तुर्विनिहतारयः ३० देत्याश्चदेव्यानिहतैसुभेदेवरिषौशुभि जगद्भिर्धंसकेतस्मिन्महोयेतुलविक्र

महाविजयं दशबाह्वातेः कर्मकर्तृयोत्मनेपदं १९ तेदेवाश्चापिनिरातं कानिर्भयाः संतोयथापुरा शर्वयथास्वाधिकारावक्तवन्त मे ३१
श्रीमहापराशरं नंतरमपि चक्रुः विशेषेण निहताश्चर्यो येषां चर्या देव्या ३० जगति विध्वंसयितुं शीलमस्येति जगद्भिर्धंसके महोयेति शयेनोयेः साधा
रव्यातोः शेषा हननावशेषिता देत्याः पातालमाययुः ३१

पुनः पुनः संभ्रयावतीर्य भूषणविश्वरक्षां विधत्ते ३२ संभ्रयशरीरमादाय प्रसूयते उत्पादयति पूरुषा
कः नैयायिकादिमते विश्वपदेत्युक्तादिकार्यपरं सत्कार्यवादे प्रसवो मिथ्यक्तिः ३३ यातिता प्रार्थिता सती विशिष्टं ज्ञानं विज्ञा
नं यदि मेधुर्यं प्रयच्छति ददाति तुष्टां हि मित्रं न कश्चित् प्रकृतिभावः संहितायाश्च नित्यत्वाच्छांदसमत्वाद्वा संधभावः अथवा
न्याः आसीना आर्द्धं प्रयच्छति आस उपवेशने क्षिप् ३४ तया उपत्रयमाश्रितया हेमनुजेश्वरमहतो ब्रह्मा दीनपिकालयति लाधिका

एवं भगवती देवी सानित्या पि पुनः पुनः संभ्रय ऊरुते भूषणगतः पारिपालनं ३२ तयैतमुत्पद्यते विश्वं सैव विश्वं प्रसूयते सा
यातिता व विज्ञानं तुष्टां हि प्रयच्छति ३३ व्यासं तयैतत्सकलं ब्रह्मांडं हेमनुजेश्वर महां काल्यामहो काले महामारी स्वरूपया
३४ सैव काले महामारी सैव वृष्टिर्भवत्यजा

रेघवर्त्तयतीति महाकाली तया महाकाल्या एतद्ब्रह्मांडं व्याप्तामिति संबन्धः किं नूतन्यामहांश्चासौ कालश्च सर्वपापभावात्त्रिर्मितसमयः प्रलयका
लो महाकालस्तत्र महामारी स्वरूपया अधिकमाराणालया सैव भगवती काले प्रलयसमये द्विपरार्धलक्षणो महतो ब्रह्मा दीनपि मारयतीति
अथवा महामारी जनक्षयत्रया संहरति क्रिया भवति वृष्टि काले सैव अजा उत्पत्तिर्हीना ब्रह्माणा वृष्टिः सज्जनक्रिया ३४ ॥ ॥

२०५
५०

मोक्षोपयोगितथैव तेन प्रकारेणो वयं संसारप्राप्तिः क्रियते तथा संसारनिवर्तकं ज्ञानमपि क्रियते इत्यर्थः त्वं सुस्थः एष वेत्तु
विवेकिनः सत्त्वज्ञानिनोऽपि तथैव मोक्षोत्पत्त्यर्थः १ मोक्षं ते संप्रति मोहिताः शक्यं येषामोक्षमेषांति च तत्त्वज्ञानिनः सत्त्वज्ञानिनो
आकरणा र्थ एवकारः उपेक्ष्य तत्र छंदसि पितृव्यविकल्पा दुःखाः अग्न्या उपेक्ष्य तस्मिन् अदुराग इत्यनेन गुणे ह्युपेक्ष्यते इति स्या
द्युः

विद्यातथैव क्रियते मम वदिसु मायया तया त्वमेव वेश्यमानो वाच्यो विवेकिनः १ मोक्षं ते मोहिताश्चैव मोक्षमेषांति चापरेण
तामुपेक्ष्य महाराज शरणं परमेश्वरी ३ आराधिता सैव शरणं भोगस्वर्गपवर्गदा ४ मार्कंडेय उवाच इति तस्य वचः श्रुत्वा
रथः स नराधिपः शशिपत्यमहाभागो तमृधिसंशितव्रतं ५

तस्मात् सर्वस्य त्वं आमाद्ये श्रेयसे नृपस्य त्वमेव स्यात् नृस्य धृत्य इति वदतिः हे महाराज तं परमेश्वरीं विष्णुं प्राप्या मुपेक्ष्य शरणं व्रज ३ जप
वर्गो मोक्षः देवी देवैः संगंधै रिति क्वाचित्कंदेवादिभिः आराधिता शरणं भोगस्वर्गपवर्गदेति श्रुत्वा त्वं त्वं र्थो रसंबंधं ४ तस्य मेदसो मुनेः
शितव्रतश्चावस्थितनियमंती व्रतिश्च मंवाशो तत्तु करसोऽत्यस्य व्रते गम्यमाने आकारस्येकार ५

॥ ५ ॥
॥ ५ ॥